உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீசபாநாதர் பேரில்

முத்துத்தாண்டவர்

பாடியருளியகீர்த்தனமும்

பதமும்:விட்டுப்போயிருந்த

சிலகீர்த்தனங்களும்

சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இஃது

மணிமங்கலம்.

வடிவேலு முதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

மதுரை புதுமண்டபம் புஸ்தகஷாப்.

P. N. C. கடைகாரியம்.

N. குருசாமிநாயுடு அவர்களால்

பிடாரித்தாங்கல்

நாராயணசாமிமுதலியார்குமாரர்

சிதம்பரமுதலியாரவர்களது

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1904.

சென்னைபிரம்பூர்குயப்பேட்டை 65வது, நெம்பர்வீடு.

உ

கடவுள்துணை.

விளம்பரம்.

சீர்மையிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட

எங்களுடைய

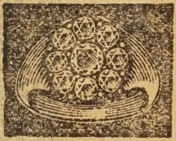

ரோஜாப்பு மொட்டை

பரிட்சித்துப்பாருங்கள்

ரோஜாப்பு மொட்டு என்பது

ஒருஷோக்மோதிரம்.

இந்தமோதிரமானது அன்றுஅரும்பி இதழ்மலர்ந்த மொட்டை நடுவில் உடையதுபோல பிரகாசிக்கும் பார்வைக்கு மிக்கபகட்டாயும் சோபிதமாயுமிருக்கப்பட்ட 9-போலி ரவைகள்வைத்து இழைத்தது இதுஇங்லாண்டு கெமிகல்கோள்டு யென்னும் ஒருவித லோகத்தாற் செய்து விராகனிடை 8-ரூபா விலையுடைய சுயத்தங்கத்தினால் மேற் பூசலும் பூசப்பட்டது. இந்தமோதிரத்தில் எண்ணைபட்டாலும் ஜலம்பட்டாலும்பளபளப்பு மங்குகிறதில்லை கொஞ்சம் காந்தி குறைந்த போதிலும் சீமைசுண்ணும்பு பூசிவைத்து புருஷினால் துடைத்து விட்டால் மறுபடியும் பிரகாசிக்கும் இந்தமோதிரத்திற்கும் ஜனங்கள் 2,000 ரூபாய் விலையிருக்குமேயென்று மதிப்பிடுவதற்கு அஞ்சமாட்டார்கள்.— இதன் விலை 2 - ரூபாய்தான் வி. பி. தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

8 - மோதிரத்திற்கு மல்பீஸ் இனாம்.

8 - எட்டு மோதிரங்கள் ஒரேதடவையில் வாங்குவோருக்கு நாணயமானதாய் (ஒரு பீஸ் சலவைமல்) அதாவது 20 - கெஜமுடைய தான் இனாமாய் அனுப்பப்படும்.

4 - மோதிரத்திற்கு இனாம்.

4 - நாலு மோதிரம் ஒரேதடவையில் வாங்குவோருக்கு சரட்டன் ஒருசெட்டு இனாமாய்அனுப்பப்படும்.

என்னுடைய முழுகேட்லாக்கு வேண்டுமானால் அரையணா ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் அனுப்பப்படும்.

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தலைவர்

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்.

பெரம்பூர் பாரெக்ஸ் போஸ்டு மதறாஸ்.

உ

சிவமயம்.

முத்துத்தாண்டவர் சரித்திரம்.

சீர்தருகாவிரி திகழ் சோழநாட்டில் அடியார்க் கருள் செய்யும் பொருட்டுப் பரமசிவம் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிராநின்ற ஸ்தலங்களுள் ஒன்றாகித் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் திருவவதாரஞ் செய்து ஞானப்பாலுண்டருளிய மகாக்ஷேத்திரமாகிய சீர்காழியில் வீற்றிருக்கின்ற தோணியப்பருக்கு வாச்சியத் தொண்டுசெய்யும் பேறுபெற்ற குலத்திற்றோன்றித் தாண்டவனென்கிற பேர் பெற்றுச் சிவநேசத்துடனே வளர்ந்து வருகையில் முன் வினையினால் கர்மவியாதியொன்று சம்பவிக்க அதனால் தங்கள் குலத்துக் குரியதாகிய தொழில கற்றுக்கொள்வதற் கில்லாமல் காலந்தோறும் ஆலயத்துக்குப்போய்ப் பிரமபுரீசரையும் திருநிலைநாயகியையுந் தோணியப்பரையும் பயபக்தியுடன் தரிசனஞ்செய்தும், மற்ற காலங்களில் அந்த சிவாலயத் தொண்டு செய்கின்றவளாய்ச் சிவநேசத்துடன் சிவநாமகீர்த்தனமே பாடிக்கொண்டிருக்கும் ஒருதாசி வீட்டுக்குப்போய் அந்த தோத்திரத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார் அவள் சுற்றத்தாருக்கும் இவர் சுற்றத்தாருக்கும் அந்நியோந்நிய மின்மையால் அவள் வீட்டுக்குப் போகிறது சம்மதியில்லாமல் அவரிடத்தில் வெறுப்புற்று ஆதரணைசெய்யாம லிருந்தார்கள் அப்படி யிருக்கையில் ஒருநாள் மிகவும், மனவருத்தமடைந்து சிவாலயத்திற் போய்ச் சுவாமியையும் அம்மையையுந்தரிசித்துத் தோத்திரம் பண்ணிக் கொண்டிருந்து பசியினால் சரீரத்துக் கிளைப்புண்டாகச் சோகத்துடன் வாகன கிடங்குக்குள்போய்ப் படுத்துக் கொண்டு சிவத்தியானத்துடனே நித்திரை செய்துவிட்டார் அது அந்தக் கோயில் ஸ்தானிகருக்குத் தெரியாமையால் அர்த்தஜாமமானவுடன் கோயிற்றிருக் காப்பிட்டுக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

அவர்கள் போய்விட்ட பின்பு சற்றுநேரத்திற் கெல்லாம் நித்திரைநீங்கி எழுந்து மெய்ப்பிணியினாலும் பசிப்பிணியினாலும் வருந்தித் தோணியப்பரைத் தோத்திரஞ்செய்தார் உயிருக்குயிரா யெங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரமசிவம் அன்பனது வருத்தத்தைத் திருவுளங் கொண்டு தம்மிடப்பாகத் துறையவளைப் பார்த்தருள, அந்தக் குறிப்பையுணர்ந்து கொண்டு சகல வுயிர்களையும் பெற்றவளாகிய உமை

பவன் சிறு பகூர்ந்து அந்தக்கோயில் பெரியகுருக்களுடைய பத்து வயதுள்ள குமாரத்தியைப் போல்வந்து விசனப்படுகிறவரைப் பார்த்து நீயேன் இப்படிவிசனப்படுகிறாயெனவே.

தாயே நான் பூர்வம் என்னபாவஞ்செய்தேனோ தொலையாத கர்மவியாதிசம்பவிக்க - அதனால் வருத்தப்படுகிறதுமன்றி வறுமையோவென்பதொன்று நேரிட்டதனாலும் வருந்துகின்றேனென்று சொன்னார், அதைக்கேட்டு நீவிசனப்படவேண்டாம் - உனக்குச்சம்பவித்திருக்கிற வியாதியும் வறுமையும் நீங்கி நீசௌக்கிய மடைவதற்கு நான் ஒருஉபாயஞ்சொல்லுகிறேன், ஆனாலிப்போதுனக்கு மிகுந்தபசியுண்டாயிருப்பதுபோற்காணுகின்றது, அந்தப்பசிதீர அன்னங்கொடுக்கிறேன் சாப்பிடென்று கோயில் அன்னம் வட்டகையுடன்கொடுக்க வாங்கிப்புசித்துப் பசிதீர்ந்தவுடன் என்தாயே இந்தவியாதிநீங்கத்தக்க வகையெதுவோ அதனைச்சொல்லவேண்டுமெனக் கோயில்குருக்கள் குமாரத்திபோல் வந்திருக்கும் பார்வதியார் நீ சிதம்பரத்திற்குப் போய்ச் சபாநாதரைப்பாடினால் இந்தவியாதிநீங்கி சௌக்கியமடையலாம் இதுதான் உபாயமென்றுசொல்ல.

எனக்குப்பாடத்தெரியாதே நானென்னென்றுபாடுவேனென்று சொன்னார், நீ அதைக்குறித்துயோசிக்கவேண்டியதில்லை, சிற்சபைக்கெதிரில்நின்று தரிசிக்கும்போது அங்குதரிசனத்திற்குவந்திருக்குந் திருக்கூட்டத்தாராலே என்னசொல் உண்டாகின்றதோ அந்தச்சொல்லைமுதலாகவைத்துக்கொண்டு பாடத்தொடங்கினால் சபாநாதர் கிருபையினாலே பாடவாக்குண்டாமென்றுசொல்லி உமையவள்ஒருஜோதியாக மறைந்துவிட்டாள், அப்படிமறைந்துவிடவே அச்சமுமிகுந்தபயமுங்கொண்டு என்னுபக்கத்திலேகுருக்கள்குமாரத்தியென்றே நினைத்திருந்தேனே, உலோகமாதாவாகியபார்வதியாரென்றுதெரிந்துக்கொள்ளாதபாவியானேனே, இவ்வளவெல்லாங்கட்டளையிட்டருளியஎன்தாய் தன்னுடையஉண்மையைத்தெரிவித்துஎனக்குநேரிட்டிருக்கிறவியாதியையுமிப்போதேதீர்த்துவிடலாகாதா சிதம்பரத்துக்கு போகும்படிகட்டளையிட்டருளவேண்டுமா, ஆனால் திருவுளப்பாங்கெப்படியோ அதுயாராலறியத்தக்கது, ஒருவராலும் அறியத்தக்கதல்லவென்று எண்ணிக்கொண்டு அதுமுதல் நித்திரைசெய்யாமல் திருநீலநாயகிசந்நிதிக்கெதிரில்வந்துதோத்திரஞ்செய்துகொண்டிருந்தார், அப்படியிருக்கையில் உதய காலமானதால் ஸ்தானிகர் முதலானவர்கள்போய்த் திருக்காப்புநீ

க்கி உள்ளேசென்று அம்மைசந்நிதியில் நிற்பவரைநோக்கிச் சமீபத்தி
ல்வந்து நீ இங்கே எப்படிவந்தாய் உன்னை உன் வீட்டார் தேடுகின்றார்
களே யென்றுவினவத் தான்வந்ததும் தனக்குக்கிடைத்த நன்மையை
யுஞ்சொல்ல அவர்கள் கேள்விப் பட்டுக் குருக்கள் வீட டிலிருந்த வட்
டகை யவரிடத்திலிருப்பதைக் கண்டதுமன்றி, அவர் முகத்தில் ஒரு
தேஜசு விளங்கியிருப்பதையும் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து அன்றுமு
தல் முன்போல் தாண்டவனென்று அழைக்க மனம் ஒவ்வாமல் முத்
துத்தாண்டவனென்று உபசாரமாக வழைக்கத்தொடங்கினார்கள்.

அப்பால் திருநிலைநாயகி உத்தாரப்படி பொழுதுவிடிந்தவுடனே
புறப்பட்டுச் சிதம்பரத்திற்குப் போனார் அப்படிபோனவர் தில்லையெல்
லையைக் கண்டமாத்திரத்தில் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்தெழுந்து தோ
த்திரஞ்செய்து உள்ளேபோய் விதிப்பிரதக்ஷணஞ் செய்து தில்லைமூ
வாயிரவர் வாசஞ்செய்யும் வீதியையும் வணங்கி ஆலயத்திற்குட்சென்
று சிவகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து நித்தியானுஷ்டான விதிகளை முடி
த்துக்கொண்டு ஈரவுடையுடன்சென்று சந்நிதானத்தில் அஷ்டாங்கப
ஞ்சாங்கத்துடன் பணிந்து எழுந்து துதிசெய்து அன்பின் மிகுதியால்
மனமுருகிப் புளகமடைந்து ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகும்படி பரவசப்
பட்டு நிற்கையில் நடேசமூர்த்தியின் திருவருளால் தரிசனத்திற்கு வந்
திருப்பவர்களில் ஒருவாக்குண்டாக அதனைப் பல்லவியாக வைத்துக்
கொண்டு ஒருகீர்த்தனம்பாடித் தோத்திரஞ்செய்தார்.

அதாவது (பூலோககயிலாசகிரி சிதம்பரம்) என்று தோத்திரஞ்
செய்வதைக் கேட்டருளிச் சபாநாதர் திருவுளத்திற் களிகூர்ந்து அவ
ருக்கிருந்த வியாதியெல்லாம் நீங்கும்படி கடாட்சித்து ஐந்துபொன்
பணம் பஞ்சாக்ஷரப் படியின்மேல்வைத்து எடுத்துக் கொள்ளும்படி
கட்டளையிட்டருளினார். அந்தக்கட்டளையைமறுக்க அஞ்சபணத்தை
யெடுத்துக் கொண்டு தமக்குநேரிட்டிருந்த தீராப்பிணி தீரும்படி ஆ
னந்த நடேசமூர்த்தி கடாட்சித்தருளிய திருவருளின் பெருமையை
எண்ணியெண்ணிக் களிப்படைந்தபின்பும் பலமுறை அஷ்டாங்க ப
ஞ்சாங்கத்துடன் பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து பிரியாவிடைபெற்றுக்
கொண்டு சீர்காழிக்குப்போய் அன்றுமுதல் தினந்தோறும் சபைக்
குவந்து அம்பலவாண மூர்த்தியைத் தரிசித்து அவ்விடத்தில் என்ன
சொல் தம்முடைய செவிக்குக் கேள்வியாகின்றதோ அதையே பல்ல

வியாகுலத்தைத்துக்கொண்டு கீர்த்தனமாவது பதமாவது பாடிச் சிதம்பரேஸ்வரர் கட்டளையிட்டருளுகின்ற பணமும் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றவர், ஒருநாள் சிற்சபைக்கெதிரில்வந்து நிற்கும்போது சபாநாதர் கட்டளையினால் அங்குத் தரிசிக்கின்ற தொண்டர்கள் யாதொன்றும் பேசாமலிருந்தார்கள், அப்போது (பேசாதேநெஞ்சேயென்று)ஒருகீர்த்தனம்பாடிக் கட்டளைப்பிரகாரம பஞ்சாட்சரப்படியில் வைத்தபணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு சீர்காழிக்குச்சென்றார் இவ்வாறு நடந்துவருகையில் ஒருநாள் பழையபடி சீர்காழியிலிருந்து புறப்பட்டுச் சிதம்பரதரிசனத்துக்கு வருகையில், கொள்ளிடமென்னும் நதியில் அதிகப்பிரவாகம்வந்து ஒருவரும் போகக்கூடாமையாக விருக்கவே சபாநாதரைத்தரிசிப்பதற் கில்லையேயென்னும் ஏக்கங்கொண்டு கொள்ளிடக்கரைமேல்நின்று (காணாமல்விணிலே) (காலங்கழித்தேனேயென்று) ஒரு கீர்த்தனம்பாடினார் அந்தக்கீர்த்தனத்தைக் கேட்டருளிச்சபாநாதர் திருவுளத்திற் கிருபைகூர்ந்து பிரவாகம்விளங்கக் கட்டளையிட்டருள, அந்தநதியைக்கடந்து வருபவர் மனக்களிப்பினால தரிசனஞ்செய்தேனே யென்று ஒருகீர்த்தனம்பாடினார், பின்புசிற்சபையிலவந்து சபேசனைக் கண்டவுடன் (கண்டபின்கண்குளிர்ந்தேனென்று)ஒருகீர்த்தனம்பாடினார். அதன்பின்புஒருநாள்வரும்போது மார்க்கத்தில தம்மைச் சர்ப்பந்தீண்ட அதற்கு (அருமருந்தென்கிற ஒருகீர்த்தனம்பாடினார். பாடியவுடன் விஷமிறங்கிற்று, இவ்வாறு சபாநாதர்பேரில் அநேகங்கீர்த்தனங்களும் பதங்களும்பாடித் தோத்திரஞ் செய்துகொண்டிருந்து சபாநாதரது கிருபையினால் அனேகமகத்துவம் விளங்கப்பெற்று கடைசிநாளில் (மாணிக்கவாசகர்பேறெனக்குத் தரவல்லாயோவறியேனே) என்கிற கீர்த்தனம்பாடும்போது சிற்சபையில் ஒருஜோதியுண்டாக அந்தஜோதியில் தேகத்துடன் கலந்துவிட்டார்.

சபாநாதர் துணை

முத்துத்தாண்டவர் - சரித்திரம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்,

சபாநாதர்பேரில்

முத்துத்தாண்டவர் பாடியருளிய

கீர்த்தனம்-பதம்-இவைகளின்-அகராதி.

—()—

கீர்த்தனம்.	பக்கம்	கீர்த்தனம்.	பக்கம்.	கீர்த்தனம்.	பக்கம்
ஹரஹரசிவ	ஙஉ	கண்டாயோ	சய	தெருவில்	ருஉ
அப்படி	சசு	கலந்துகொ	சங	தேடித்திரி	சய
அம்பர	கங	கனவிலுமற	ருக	தேனுர்மொ	சரு
அம்பலவாணர்	உஉ	கனவுகண	ருங	தோத்திரஞ்	ஙகூ
அருமருந்	ஙக	காணமுத்தி	ஙஉ	நடனக்கண	சஉ
அவமினதேவ	ஙரு	காணுமவிரு	ககூ	நடிப்பவ	உகூ
அழைத்துவா	சஅ	காணுமல்வி	உகூ	நாசேமுழு	உங
ஆசைதீரவே	சஅ	கெட்டுப்	சக	நாவேவலி	ஙஅ
ஆடிக்கொண்ட	கஅ	சந்ததமுன்	கரு	நிருத்தஞ்செய்	உஅ
ஆதயபாதா	கசு	சபையில்	ருஉ	நிர்த்தமிடுக்	ஙகூ
ஆடியவேடிக்	உச	சம்போசங்	ககூ	நினைத்துக்	ருரு
ஆடினதெப்ப	கஅ	சாசமிப்படி	சஎ	நீதபவாபெ	கங
ஆட்டுக்காலே	உக	சாமிபரிச	உஉ.	நேசமேன்	ருய
ஆராரசை	உஉ	சிதம்பரமே	ஙஅ	பாகதரி	கஎ
ஆநந்தக்	உஅ	சித்தரின	ககூ	பிரிந்தாலும்	ருரு
இனிசுமக்க	சஉ	சிவசிதம்பர	சக	பூலோககயி	கூ
இன்னமொரு	ய	சிவந்தபாத	ஙரு	பேசவுமொ	ககூ
இன்னம்பிற	சங	சிவனேமற	ஙகூ	பேசாதே	ஙஎ
ஈசனை	கங	சிற்சபை	சஉ	மறவாதிரு	ஙகூ
உனைநம்பி	கச	சுந்தரகுஞ்	ஙச	மனதறியா	ருஎ
உன்பாத	கரு	சேவிக்கவேண்	ய	மனதினி	ருச
எத்தனைக்க	ருசு	சொல்லவாரா	ருங	மனமுறு	ருஅ
என்னையென	கச	தனித்திருக்	ருக	மாணிக்கவா	சச
என்றுசெ	ஙக	தீர்த்தமுதன்	கக	மாயவித்தை	உய
ஏசல்	சகூ	தூக்கியபாத	ஙச	மைபல்மிக	ருச
ஏதேனும்	ருய	தெண்டனிட்	ருஎ	யார்க்குத்	ஙங
ஐயனோட	உங	தெரிசனஞ்	ஙய	வருவார்வரு	சரு
கண்டபின்	ஙய	தெரிசனமே	ஙஅ	வேண்டாமி	சஎ
கண்டவர்வி	கஎ	தெரிசித்தள	உய		

அகராதி—முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சபாநாதர்பேரில்

மாரிமுத்தாப்பிள்ளை முதல்

சிலவித்துவான்கள்பாடிய

இவைகளின் அகராதி

—()—

கீர்த்தனம்.	பக்கம்.	கீர்த்தனம்.	பக்கம்.
அம்பலத்தாடி	௭௨	ஏனிந்தப்பார	௭௫
ஆடவெடுத்த	௭௭	ஒருக்கால்சிவசித	௬௩
இதைவிடக்கு	௭௧	காலைத்தூக்கி	௬௫
இன்னமுமொரு	௬௪	சிவசிதப்பர	௬௪
இன்னமவயிர	௬௯	தாண்டவம்	௮௰
உம்மைப்போ	௬௯	திருக்கூத்திற்கு	௭௮
உன்முகம்பா	௬௬	தில்லைச்சிதம்	௫௯
எந்தஸ்தலத்தை	௬௧	தில்லைத்தலம்	௭௬
எக்காலும்வாசமா	௬௧	தெய்வீகஸ்தல	௬௰
எங்கோமுமொ	௭௰	தெரிசிக்கவேண்டு	௭௯
என்னகாரிய	௭௪	தெரிசித்தபேரைப்	௫௯
என்னதுணி	௬௩	பாரந்தலையிடை	௬௩
என்னபிழை	௬௮	பல்மந்திரத்திற்	௬௨
ஏதுக்கித்தனை	௭௩	பாருங்கள்	௭௩
ஏதுக்குதவி	௬௬	விடும்பலமாகி	௬௮

முற்றிற்று.

உ

கடவுள்துணை.

சிதம்பரம்

சபாநாதர்பேரில்

பாடியருளிய

முத்துத்தாண்டவர்கீர்த்தனம்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

பூலோககயிலாசகிரிசிதம்பரமல்லாற் புவனத்தில்வேறுமுண்டோ

அநுபல்லவி.

சாலோகசாமீபசாரூபசாயுச்சிய சபாபவாணாநந்தத்
தாண்டவம்புரிவதாற் (பூலோககயி)

சரணங்கள்.

க. நாலுமஹாமேருவென்னும்நாலுகோபுரநிலையும்-நவரத்னமணி
களாலொளிசித்ரமதில்களும் மேலுலகையளவிடுதற்போலுயர்
ந்தேவெயில்-விரித்தசம்பத்திரள்களும்

காலுலவுமாயிரக்கால்மணிமண்டபமும்-நவ-கங்கையி நிறைந்த
சிவகங்கையின்விசாலமும் ஆலிலையின்மாலுமயனுமறியாத
பேரம்பலமேவுமேவோர்க் கற்புதம்புரிதலாற் (பூலோககயி)

உ. வேதமுதலெனுமூலநாதர்தாயியுமேரு-வில்லியார் சிவகாமவல்
லியார்கோயிலும் மாதவர்விண்ணவர்முனிவர்தபோதனர்வித்தி
யாதரர் மாளிகைகள்சூளிகைகளும்

ஏகம்பா நகரற்றுமணுமாத் தடலோருமிரவிபோல விலங்குகின்ற
விகாரவிமானங்களுங் காதலுற்றேமண்ட பூதலந்தோறெல்லா
ங் காணநூறுயிரங் கண்கேளண்டுமேமையாற் (பூலோககலி)

௩. மேவார்பொழியுந்தில்லைமூவாயிரம்புனிதர்வீதியுஞ்சைவர்திரு
வீதிமடங்களுந் தயோதபசிதவிர வாவியெவனுஞ்சத்ர சாலையு
ம்பலசோலையும்
பூவாவிகளும்வவுனு மோவாமலேபெருகு பொன்னிநதியுந்தெரு
வும் மன்னியவளஞ்சூழ்நாடு தேவாரமூவர்முதற் பாவாணரனைவரு
ஞ் சிவஸ்தலந்தினிலதிகந்தில்லைவனமென்னையாற் (பூலோ)

கீர்த்தனம்-இ-ம-கல்யாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சேவிக்கவேண்டுமையா-சிதம்பரம்-சேவிக்கவேண்டுமையா

அநுபல்லவி.

சேவிக்கவேண்டுஞ் சிதம்பரமூர்த்தியாந்
தேவாதிதேவன் திருச்சந்நிதிகண்டு(சே)

சரணங்கள்.

௧. காரானைமாமுகத் தைந்துகரத்தானை கற்பகராயனை முக்குறு
ணிபானைச் சீரார்புலியூர்ப்பதிமேலைவாசல்வாழ் தேவர்சிறை
மீட்குஞ்சேவற்கொடியானை. (சேவிக்க)

௨. சிங்காரமான சிவகங்கையின்மூழ்கிச் சிவகாமிசந்நிதிமுன் பாக
வேவந்து பாங்காகவே பிரதட்சணமுஞ்செய்து பத்தர்கள்சித்
தர்கள்பணிவிடையோர்செழுமுச் (சேவிக்க)

௩. சிட்டர்பாவுந் திருமூலத்தானைச் சிற்றம்பலமென் னும்பேரம்ப
லத்தானை அட்டதிக்கும்புகழ் பலவாணனை ஆண்டவனைத்
தில்லைத்தாண்டவராயனைச் (சேவிக்க)

௪. நல்லதிருவிழாவானித்திருத்தேரும் நாடெங்குமேபுகழ்நற்கோ
புரங்களுந் தில்லைமூவாயிரவர் வளர்வீதியுந் திருமஞ்சனமு
மார்கழிதரிசனமுந் சேவிக்க(௨)

கீர்த்தனம்-இ-ம-தோடி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

இன்னமொருஸ்தல மின்னமொருகோயி
லின்னமொருதெய்வமிப்படியுண்டோ

அநுபல்லவி.

பொன்னம்பலத்தினிற் பூமலராயன்
போற்றுஞ்சிதம்பரர் பொற்பதமேயல்லால் (இன்ன)

சரணங்கள்.

௧. காசிகழுக்குன்றங் காளாஸ்திரிகச்சி கைலாயர்திருவண்ணாமலை யுறை ரகசியமான தெய்வங்கட்கொடுக்கவும் நடனமுமிங்கே நவிலுமிங்கே (இன்னமொ)

௨. பாலான சந்திர சூரியர்மண்டலம்-பரிக்கிரன்பதி பற்றியமண்டலம பூலோகத்திற்குக் கைலாசம்வைக்குங்கம் பிரமமண்டலத்துப்புதுமையுமிங்கே (இன்னமொ)

௩. கரிசற்பிணிகள் பறந்துபோஞ்சிவ கங்கையின்மூழ்கிக் கனகசபைவந்து தெரிசித்தளவினிற் றேவனுமாவன் தெரிசிக்கவரைக்கண்டாம்தேவனுமாவன (இன்னமெ) (க)

கீர்த்தனை-ஜு-ல்மணி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

தீர்த்தமுதல்மூர்த்தியுந் தலவிசேஷமெங்கள்சிவசிதம்பரத்திற்றானே

அநுபல்லவி.

கீர்த்தனைச்செய்யுமெய்ப் பொருண்மூன்றுமொன்றென்று
மேன்மைபோடுவேதாகமபசுருமாகையால் (தீர்த)

சரணங்கள்.

௧. தெரிசித்தபோதந்த பிரமனென்னுளுஞ் செலுத்தும்பாக்கியங் களுண்டாம-பரிசித்தபோதுலகு பற்றுலுமிரட்சிக்கும பதுமவிழிமோனுளமை - உருகிக்குமபானியு மனபாகவுடகொள்ளி லுருத்திரன்றுவிபெறலாம - வருசிற்பரானந்தத் தீர்த்தமதிலாடிவமகேஹசுரனுமேயாகலாம் (தீர்த்த)

௨. கல்லுமுதன்மணல்களுநதுகள்களுமிலிங்கமெனக் கருதும்வேதங்களெல்லாம் - திலலைதனிலுண்டான குளப்படியினீரெல்லாஞ் சிவகங்கையென்று சொல்லலாம் - குல்லைமாற்புகழரியகூபமகளானந்தக்கூபமென்றேபசாலாம - வல்லநடராஜரபதங் காணுமலைதலத்தில்வசித்தவருமுக்திபெறலாம் (தீர்த்த)

௩. சிந்தைமகிழ்ந்தர் தரிசிக்கயாவருஞ்சிவசுரூபமான திரமுப்பத்திமுதலிந்திரர் மூவாயிரம்புனிதருமம நாரதருந்தொழுந்தத்த

வேவந்துதெரிசித்தவர்க்கு மாறுதபேரின்பவாழ்வுதருகின்றபதமும் - கந்தமுருகோதை சிவகாமிபங்கி நடமிடு கடவுளருள்வடிவாகையால் (தீர்த்த) (௪)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி.

சிற்சபைதனிலே கண்டுகொண்டேனென்றும்

அநுபல்லவி.

அற்புதக்கூத்தனைநாடி அவனையெங்குந்தேடி (சிற்ச)

சரணங்கள்.

௧. வையந்தருசிவகாமி மாலேகொன்றை - மாலையெனவணிந்தானை மாந்தர்க்குமுன்னாலே - பெய்யும்நாள்வாசனையின்மேலே கடற்றிரையெனவேவரும்பிறவிதீரும்வகையாலே (சிற்ச)

௨. அடியவர்க்கருள்புரிகுவானைப்பண்டு அரிபூசைக்கு - வந்தடன் சக்கரமளித்தோனை - துடியிடையாள்மலைமகள்பங்கோனை - அன்பாய்த்தொழுதவர்க்குக்கதிகொடுக்குந்தூயவெளியானை (சிற்ச)

௩. தேவர்வான்கோனயன்மாலாதி மெய்ம்மைதிகழ் மூவாயிரவரில் நானொருவனென்றநீதிமூவர்பாடற்கருணாநிதி - வந்துமூவுலகுந்தொழத்தில்லைதனிநடனஞ்செய்ஜோதி (சிற்ச)

௪. முனிவர்புரிதவமகிழ்ந்தேயன்று மின்பமுடிவிலா - வருளளித்த முதலேநாவென்றுதனியே - நீயரிதியெனவின்று நின்ற சாட்சியைக்கண்ணுற்ற கனகசபையருகேநின்று (சிற்ச) (௫)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நடனங்கண்டபோதேயென்றன் சடலஞ்செய்த பாக்கியமையா

அநுபல்லவி.

விடையணிந்தகண்டாமன்றுள் மேவுமம்பலவாணனுன் (நடன)

சரணங்கள்.

௧. அரியயனுந்தேடிக்காணு வருவாய்நின்றகாரணா - மருமலர்ப்பச்சிலைகொண்டிருகுமன்பர்சிந்தையொன்று (நடன)

௨. அன்னைதந்தைநீயேயென்றேயுன்னையேமிகநம்பினேன்என்னையே நீகாக்கவேண்டுஞ்சொர்னசபைநடராஜா (நடன)

௩. பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதரி தயப்புகுந்தாண்டவனே நித்யப்பிரியா ச்சிவகாமிநேசனேசிதம்பரேசனே (நடன) (௬)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஈசனே-கோடிசூரியப்ரகாசனே கனகசபை

அநுபல்லவி.

வாசனே-யானந்தநடராஜனே (ஈசனே)

சரணங்கள்.

௧. அறியேனெஞ்சினேசம்பிறியேன் வருங்கருமங் குறியேனறிவில்லாதசிறியேனையேநீயாளாய்

௨. நினையேனுனை வேடமுப்புனையேன் சிவகங்கையி - னனையேன் கொடியதீவினையேனுய்யவேயாளாய்

௩. துதியேன்வணங்கா வஞ்சமதியேனென்றாலுஞ் சபாபதியேநம்பினேன்சிவகதியேதந்தென்னையாளாய் (ஈசனே)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ஐம்பைதாளம்

பல்லவி.

அம்பரசிதம்பரபரம்பரசதானந்த வடிகண்மறவாதருளுமனுதினமுமே

அநுபல்லவி.

செம்பொன்மலைச்சிலைவளைத்ததிவ்யபரமானந்தசமயோ
சிவசங்கர ஸ்ரீதாண்டவ நடேசா (அம்பர)

சரணங்கள்.

௧. கங்கைமதியரவகாதிற் குழையசையச் - செங்கையமுத்துடியசையச் சைவசடையசையப் பொங்குபுவியசையப் பொற்பாதசிலம்பசைய மங்கைசிவகாமவல்லி மகிழநடம்புரியு (அம்பர)

௨. நின்மலநிராலம்ப நிர்க்குணநிரஞ்சன - சின்மயானந்தபர சித்குணசொரூபா - வன்மலக்கோணீக்கியருள்வாரியுறவேயெனது புன்மையரவுமைக்காணப்பொதுவினடம்புரியும் (அம்பர)

௩. துங்கமறையாகமங்கள் சொன்னவிதிவழுவாமற் சிங்காரமமெங்கள்செய்துதினந்தினமு - மங்காதநீறுபுனைவைதிகமூவாயிரவர் நங்கோனென்றேபரவநாளும்நடம்புரியும் (அம்பர)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

நீதானாவென்னையாளா-பிரு-மாதவர்பாடுங்கல்காளா

அநுபல்லவி.

மாதகிருடியமேதாளா உமை-காதலா குஞ்சிதத்தாளா (நீதயவா)

சரணங்கள்.

௧. ஒலிகடல்விடமுண்டகேயா-சிறுபுலியினதளுடையதுயா - மெலி யுமடியவர்சகாயா பதஞ்சலிபுலி ணிநடராயா (நீதய)

௨ காலனைவதைசெய்தகாலா புலிப்பாலனையாண்டகபாலா - வேலனைத்தருமனுகூலா ஐந்தொழிலனைவென்றதிரிசூலா (நீதய)

௩. மூவாபாவியவினைநாசா திருநாவலூரன்விடுதூதா - யாயுரும்நம் பினபாரமகாதேவாசனகசபாபதா (நீதய) (௬)

கீர்த்தனம்-இ- -குறிஞ்சி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

உன்னைநம்பினேனையாசரணம்-சரணம்

அநுபல்லவி.

புனைசப்மோநடராசா புலியூர்வாழீசா (உன்னை)

சரணங்கள்.

௧. இருவர்தப்மிகசகொண்டகா இத்திவனில்நடஞ்செய்யு மிங்கிதப்பெறும்பாதா-திருநாவலூரன்விடுதூதா தில்லைச்சிவகாமி யொருபாகா சிதம்பரநாதா (உன்னை)

௨. மழுவுழைதரிக்கின்றகையா கொன்றை மலர்மாலைபுனைகின்றமுடி சுடர்மெய்யா எழுபுவிதுதிக்கின்றதுய்யா அம்பரிடமாயிருக்கின் பமுடனுளுமையா (உன்னை)

௩. நெடியமாலயன்தேடிக்காணுதற்குமறைந்தவா வெலும்பெல் லாமணிந்திடும்பூணு அடியவர்தொழுந்தமிழ்வாணு தில்லையம்ப நடராஜா அம்பலவாணு (உன்னை) (௰)

கீர்த்தனம்-இ-ப்-ஆனந்தபைரவி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

என்னையெனக்குத் தெரியச்சொல்வாய் தில்லைபொன்னம்பலத்தரசே

அநுபல்லவி.

தன்னையறியுமறிவதுநீ சற்றுந்தப்பலொண்ணுதிப்போ சாமிசமயம். (என்னை)

சரணங்கள்.

௧. பூகமுநானல்லபொறிபுலநானல்ல ஓதுமனுதிபொருநான்குமநா னல்லபோதக்கருவிபுறம்பல்ல வுள்ளல்லாதமுநானல்லவென்று மயக்கும் (என்னை)

௨. ஒளியல்லவிருளல்ல உடலினிறைவதல்ல வெளிகறுப்பல்ல விளக்கொத்ததல்லஆளியு மவஸ்தையல்லவவஸ்தைப்பிரிவதல்ல தெளிவுமறிவுமல்ல தெரியாதல்ல (என)

௩. பாசமூனானல்ல பதிபாசூனானல்ல பேசிலணுவுமல்லபெரியவுருவுமல்ல ஈசரிலக்கவிலக்கும்பொருளல்ல கோசரமேயேகதேசமூனானல்ல (என்)

௪. சேர்ந்துவருவதல்ல சேராதிருப்பதல்ல ஊர்ந்து களிப்பதல்ல வேராதிருப்பதல்ல பேர்ந்துவருவதல்ல பேராத்தனியுமல்ல தீர்ந்தவுயிரோது தில்லைநடேச (என்னை)

கீர்த்தனை-இ-ம்-பரஸ்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

உன்பாதமேதுணைகிருபைசெய்யாயஞ்ச
லென்பாரெனக்கு வேறில்லைமெய்யா

அநுபல்லவி.

அன்பாகிம்பலத்தாடுமையா ஆனைவடிவெணவொளிர்
பனைகசயனன்முனினாறுஇனகிறை கனகசபேசா (உன்)

சரணங்கள்.

௧. பலவெய்வமுகவெதப்பு மெனக்குறியேன் நின்னையலவெதன்மனத்திலொருறையுமறியேன் வலதெள்ளளவுமில்லாச் சிறியேன் மருவிபவிருவினை யிருளறவுரு எமரருமூலகரு மகிழ்ந்திரு நடராஜ (உன்பாதமே)

௨. என்னளவினிற்சித்த மிரங்காதோ வந்து சொன்னதெண்ணாத பராமுகமேதோஉலனு நலு வுவதெப்போதோஉடல்வளைபட வடாடல்வினைகெடவொருபடவரவொடுமிடுபகட னவிநேனுதா (உன்பாதமே)

௩. இனியவரெவரெனக் கென்குறைதீரா யோகமுனிவோரைவாழ்வித்தவுபகாரா தனியாம்பெருபுற்றுப்புலியூராசய மிகுபுயதவிமுயலகனெளியடனிடமருள்தம சபைநாதா (உபா)

கீர்த்தனம்-இ-சௌராஷ்டகம்-அட தாளம்

பல்லவி.

சந்ததமுன்பாதசேவை தந்தென்மேற்கிருபைபாராய

அநுபல்லவி.

செந்திருமேவும்புலியூர்வாழ் சிற்சபைநடேசசுவாமி(சந்த)

சரணங்கள்

க. பணசிலம்பொலியளிக்கப் பாவியென்வினையொழிக்கக்
கண்களானந்தந்துளிக்க உண்மையென்மனதுட்களிக்கச் (சந்)

உ. சிந்தூரப்பொர்வையுமாடத் தேவர்கள்மறைபாட
ஐந்தெழுத்துருவம்நாட அணிமலர்தூவிக்கொண்டாடச் (சந்)

ங. பங்கயத்தன்மால்காணப் பாதனெபொற்பணியணு
தங்குவில்லாசுகிநாணு சம்புவேயம்பலவாணு (சந்த)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-அடதாளம்

பல்லவி.

சித்தரின்னமுண்டோ பூலோகத்திற் சித்தரின்னமுண்டோ

அநுபல்லவி

அத்தர்தில்லைவாழு மம்பலவாண
ரானந்தத்தாண்டவ ராயரல்லாமற் (சித்)

சரணங்கள்.

க. ஒப்பிடுவித்தைக ளெப்படியுலகத்தி லூடலேசெப்பாக வுயிரே
பந்தாகச் செப்பிடுவித்தைகள் விளையாடினபின்பு செப்புமில்லை
பந்துமில்லையென்றுரிக்குஞ் (சித்

உ. இதஞ்சொல்லிக்கின்னரர் கிம்புருடர்பாட விளங்கனி லம்பிகை
கண்களிகூடப் பதஞ்சலிவெயபுலி யஞ்சலிபண்ணப் பதஞ்சலி
யாமற்பண்ணுஞ் (சித்த)

ங. மாலொடுபிரமனுந் தேடரிதான மலர்ப்பாதங்கண்டு வணங்கித்
தெரிசிக்கச் சாலோகசாமீப சாரூபசாயுச்யந் தந்தருள்தாண்டவ
ராயனல்லாமற் (சித்தரின்ன)

கீர்த்தனை-இ-ம்-கல்யாணி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

காணுமலிருந்தாலென் கலக்கந்தெளியாதே

அநுபல்லவி.

பூணாமரமணிந்த பொன்னம்பலத்தானைக் (காணும)

சரணங்கள்.

க. திரிபுரத்தையெரித்தானைச் செங்கையின் மான்தரித்தானைக்
கரியுரித்துப்போர்த்தானைக் கங்கைமுடித்தானை
அரியயனுதித்தானை யஞ்செழுந்தாயுதித்தானை
உருவிலியையெரித்தானை யொளிவெண்ணீற்றனைக் (காணு)

௨. தலைமாலைதரித்தானை தக்கன்சிரந்துணித்தானை
உலகெலாம்நிறைந்தானை யுவமையில்லானை
மலைதனுவாய்வளைத்தானை மறலிவிழவுதைத்தானை
கலைமதியைப்புனைந்தானைக் கண்மூன்றுடையானைக் (காணு)

௩. நாலுகோபுரத்தழகும் நன்மதின்மண்டபத்தழகும்
சீலமிகுந்தெருவழகுஞ் சிவகங்கையழகும்
ஆலமிடற்றினிலழகும் ஆடுமம்பலத்தழகும்
பாலின்மொழியுமையழகும் பரமானந்தத்தழகும் (காணு)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரிராகம்-ஏகதாளம்

பல்லவி.

கண்டவர்விண்டிலரே யனுதினம் விண்டவர்கண்டிலரே

அநுபல்லவி.

கண்டவர்விண்டிலர் விண்டவர்கண்டிலர்
அண்டாண்டங்கடந்த ஆதிசோதிபாதம் (கண்ட)

சரணங்கள்.

௧. முத்திபத்திசத்திமுப்பால்விளைவதல்ல செற்றியொற்றுமொருநி
லைமைதானுமல்ல தத்தெய்யென்றுதாள மத்தளமதிரவே தித்
தியென்று மன்றுளாடுந்திருக்கூத்தைக் கண்டவர்

௨. அந்தக்கரணமொருநான்கு சத்தாதியைந்து மடக்கியறிவுடன்
கூடிச் சந்தித்துநின்றருள்சற்குருவும்போற்றும் அந்தமதாகிய
வானந்தநடனத்தைக் கண்டவர்

௩. ஒவ்வுதானுமல்ல அவ்வுமிவ்வுமல்ல நவ்வுஞ்சிவ்வுமல்ல நாதரூடு
வணையிற் சிவ்வுமவ்வுமல்ல சேர்ந்தவட்டமல்ல அவ்வுமுவ்வும
ல்ல வாதிருக்கூத்தநடனங் கண்டவர் ௰௬

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாதஞ்தரிசனஞ்செய்யும்போதே-செய்த
பாவமவெருண்டுநிஜபலமானதே

அநுபல்லவி.

வேதம்பரவுந்தில்லைமன்றுள்மீதேமெச்சமிடுக்குள்ளகாளியுந்திடுக்கிட
வுலகமுமநடுக்கிடத்திரிபுரத்தியென்றடுக்குநடனமிடும் பாத

சரணங்கள்.

௧. பத்தியுடனே பூசைபண்ணும்பாலன் தனைப் பற்றிப்பிடிக்க
வந்தயமசக்காலன் தத்திவிழவே யுதைத்தருள்காலன் வெற்றி

த்தாண்டவம்புரிந்தென்னை யாண்டவனெனவரு மாண்டவரெ
லும்பையும் பூண்டவர்சிலம்பணி பாத

௨. சுந்தரமூர்த்தியர் தமிழுக்காக வம்பர் தொழுதிடத்தூதுக்கிசை
ந்தன்பாக அந்தமின்பரவைக்கு முன்பதாக வந்த வரகாசிவகிரி
திரிபுரமெரியட நகைபுரிவரதர் பரமரகசியமான பாத

௩. ஆலவிடமருந்துஞ்சர்வேசன் கங்கையணிந்தவன் மாதயிலைமா
மலைவாசன மாலுக்கிளையவுமைமகிழ்நேசன் சதுர்மறைவிரிமு
டியினையுறைபவ னழல்கர. கலைவிடைமெய்யுடு பிறையையு
மணிபவன் பாத ௰௭

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கலியாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடினதெப்படியோ நடனமீ ராடினதெப்படியோ

அநுபல்லவி.

தேடியமெய்ப்பொருளே வளமேவும் சிதம்பரத்தேயொரு
சேவடிதூக்கிநின் றாடின

சரணங்கள்.

௧. ஒன்றல்லரண்டல்ல ஒன்றிரண்டுமல்ல நன்றல்லதீதல்ல நாதவி
ந்துவல்ல அன்றல்லவின்றல்ல வாதியந்தமல்ல மன்றுள்மரகத
வல்லிகொண்டாட ஆடின

௨. ஆணல்லபெண்ணல்லவன்றியலியுமல்ல காணரூபமல்லகாணாதரூ
பமல்ல சேணல்லவேயொரு தேவர்க்குள்ளேதவ வாணுதற்
பச்சை மடந்தைகொண்டாட ஆடின

௩. பூதங்களல்ல புறம்பல்லவுள்ளல்ல வேதங்களாலே விளங்கும்
பொருளல்ல ஆசவன்போலே யசையும்வடிவல்ல மாதுமையா
ள்பச்சை வல்லிகொண்டாட ஆடின

௪. பஞ்சவர்ணமல்ல பஞ்சபூதமுமல்ல நெஞ்சினினைவுமல்ல நினை
விற்கனவுமல்ல அஞ்சுமுகமுமல்ல ஆறுதாரமுமல்ல வஞ்சிமர
கதவல்லிகொண்டாட ஆடின ௰அ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடிக்கொண்டாரந்தவேடிக்கைக்காணக்கண்ணாயிரம்வேண்டாமோ

அநுபல்லவி.

நாடித்துதிப்பவர் பங்கிலுறைபவர் நம்பர்திருச்செம்
பொன்னம்பலவாணர் ஆடிக்கொண்

சரணங்கள்.

௧. பங்கயபாதச்சிலம்பசைந்தாடப் பாதச்சதங்கைகள் கிண்கிணென்றாடப் பொங்குமுடனேயுரித்துத் தரித்தபுலித்தோலசைந்தாடச் செங்கையிலேந்திய மான்மழுவாடச் செம்பொற் குழைகண்முபல்களுடக் கங்கையிளம்பிறைச் செஞ்சடையாடக் கனகசபைதனிலே. ஆடின

௨. ஆரநவமணி மாலைகளாட வாடுமரவம்படம் விரித்தாடச் சீரணிகொன்றைமலர்த் தொடையாடச் சிதம்பரத்தோராட பேரணிவேதியர் தில்லைமூவாயிரம்பேர்களும் பூசித்துக்கொண்டு நின்றாடக் காரணிகாளிஎதிர்த்து நின்றாடக் கனகசபைதனிலே ஆடி

௩. கீர்த்தக்கணபதி வேலர் நின்றாட நிறையன்மாலுட னித்திரனாட முப்பத்துமுக்கோடி தேவருடனே முனிவருமநின்றாட மெய்ப்பத்திமேவும்பதஞ்சலியாட வியாக்ரமபாதரும் நந்தியுமாடக் கொப்புற்றகாளசிவகாமியாளையுங்கூடவேநின்றாட ஆடி

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செளராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

சம்போசங்கரமஹாதேவா சதாசிவ சம்போசங்கரமஹாதேவா

அநுபல்லவி.

செம்பொற்சபையில் நடஞ்செய்யுஞ்சிதம்பர அஹரசிவ சம்போ

சரணங்கள்.

௧. அரிமாற்பிரமற்கரியோனே சிந்தந்தெளிந்த வன்பர்கள் தமக்குரியோனே புவனங்களில் திரியுமுப்புரமெரிசெய்த சச்சிதானந்த பராஹராஹரசிவ சம்போ

௨. அனவரததாண்டவராயா கைலைவெற்பை அசைத்தவனை ரட்சித்தநேயா மருவார்கொன்றை புனலொடுமதி தும்பைபுனையுஞ் சிற்பராஹராஹரசிவ சம்போ

௩. இருமுனிவர்க்கருளுநாதா மூவாயிரவரொன்று மர்ச்சனை செய்பொற்பாதா வெனையாண்டருள் திரிபுரசிவகாமி தினமும் மருவியஹராஹரசிவ சம்போ

கீர்த்தனம் இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதா இருவர் பாடியகாதா

அநுபல்லவி.

நீடியவேதா தில்லை நிர்த்தவினோதா ஆடியபாதா

சரணங்கள்.

க. இருமுனிவருமொரு நிருபனுமருகினில் உருகியுருகிமனமெ ஹரஹரவெனவே ஆடிய

உ. அந்தரதுந்துமியுந் துடியுந்தவில், திந்திமிதிமிதிமி திந்திமியெனவே ஆடிய

ங. கும்பமுலையுமையாள் சம்ப்ரமத்தொடுகாண உம்பர்தொழவரு சிதம்பரமதனில் ஆடிய

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கர்னடசாரங்கம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசித்தளவின்முத்தி பெறலாம் புலியூரானைத்
தெரிசித்தளவின்முத்தி பெறலாம்

அநுபல்லவி.

தெரிசித்தளவின்முத்தி பெறலாம்புலியூரானைத்
திகம்பரநடம்புரி சிதம்பரதேவனைத் தெரி

சரணங்கள்.

க. அரனைமன்மதனைச்சங்கரனை மான்மழுவேந்துங்கரனைச் சடையிற்கங்காதரனைப், பரனைச்சருவதயாபரனைப் பாரதிசம்பரனைத்தில்லையில்வாழ்சிதம்பரனைச்சங்கரனை தெரி

உ. மாயனையாண்டவுபாயனை மலைமகள்நேயனை யழிவில்லாக்காயனை தூயனைவைபோகாயனை நால்வேதவாயனைத் தாண்டவராயனைச் சிவாயனைத் தெரி

ங. ஈசனையும்பரகேசனை யதிகப்பிரகாசனைக் கைலாசவாசனைப், பூசனைசெயுமன்பர் நேசனைத் திரிபுரநாசனைச் சிவகாமிநேசனைச் சுபேசனைத் தெரி

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மாயவித்தைசெய்கிறானே அம்பலவாணன்மாயவித்தைசெய்கிறானே

அநுபல்லவி.

மாயவித்தைசெய்கிறான் காயமென்றெடுத்துக்கொண்டு
நேயமானவெளிதன்னி லுபாயமாய்க்கூட்டத்திருந்து மாய

சரணங்கள்.

க. உண்டுபண்ணிவைக்கிறான் கொண்டுகொண்டுபோகிறான்
நன்றுக்குந்தீதுக்கும் நடுவாயிருக்கிறான்
பண்டுநாலுவெளியெங்கும் பாரெங்குங்காணவொண்ணான்
அண்டர்தொழுமம்பலத்தி லெண்டிகட்டியாடிக்கொண் மாய

உ. உண்கிறானுறங்கிறான் உருவாக்தேரோட்டுகிறான்
சங்கீதத்தைமீட்டுகிறான் தாளேதீபங்காட்டுகிறான்
மங்கையுடன்கூட்டுறான் மலேக்கக்கண்காட்டுறான்
அங்கலிங்கபீடமாக விங்குமங்குமாயசைந்து மாய

ங, கூட்டுறான்வெகுசண்டை மூட்டுறான்தத்துவத்தின்
மாட்டுறானுலகம்பா ராட்டுறான்பின்னேயுமோர்
ஆட்டிடையனம்பலத்தி லஞ்சாடுமேய்க்கிறவன்
காட்டுமெய்யிலாறுக்கப்பால் வட்டிலேகுடியிருந்து மாய

ச. மண்ணுமல்லவிண்ணுமல்ல வாய்வுமல்லதேய்வுமல்ல
பெண்ணுமல்லவாணுமல்ல பேசாமனின்றவிடம்
ஒண்ணாவிருந்தஞ்சையு முண்டுபண்ணிக்கொண்டவன
கண்மாயக்காரனென்றுங்கைக்குள்ளேயுஞ்சிக்காமல் மாய

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகடை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஆட்டுக்காலேத்தாரும் எனசாமிவாதாட்டுக்காலேத்தாரும்

அநுபல்லவி.

ஆட்டுக்காலேத்தேடி மம்பலவாணரே
காட்டுப்புலியும்பாம்புங் காத்துக்கொண்டிருக்குது ஆட்டு

சரணங்கள்.

க. கின்னரர்கிம்புருடராதியர்விஞ்சையர்கெருடகாந்தருவர் சித்தவித்தி யாதரர், தன்னிகரில்லாத தந்திரர்மந்திரர் சரணஞ்சரண மென்றிருகைகூப்பிநிற்கப், பொன்னின்விமானத்தர் சிவிகைவாகனத்தர்பூதகணத்திபர் போற்றியடிவிரும்ப அனைவாகனத்தன் விண்ணிலேறவாயனுட்டுக்காலேத்தேடிக் கோட்டுப்பன்றியாயினன் ஆ

உ. முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்குழாங்களும் முனிவரானவரும்ரிஷிகளனேவோருஞ், செப்பமான சந்திராகித்தருங்கூடிச் செயசெயென்றுபாதந்தமைத் தேடுகிறார்கள், ஒப்பில்லாதகாளியம்பலத்தேநின்று உன்றனேக்கண்டு தொடதோமென்றாடுகிறாள், மெய்ப்பதாகுமந்தக் காலேயெனக்குத்தந்தால்வேண்டுமெறுபத்தஞ்சாம் விளையாட்டாகுஞ்சாமி. ஆட்டு

ங. ஆக்கியதிசைவளர்திக்குப்பாலகரு மாதிவைரவரும்நாரதனேவருந் தாக்கியதராவாசங்கம் கோடியுஞ்சாதிதமும் பாதத்தைக் காத்துக் கொண்டிருக்கவே, பாக்கியஞ்செய்தவன முயலகனொருகாலேப் பற்றி முதுகணேயில்வைத்துச் சுமந்துக்கொண்டான, தூக்கியொ

ற்றுளை பெனக்குத்கந்தாற் றலைசுமக்குஞ்சுமக்கும் போதும்பே
தும்போதுஞ்சாமிபிந்த ஆட்டு (உச

கீர்த்தனம் இம் தோடி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சாமிதரிசனங்கண்டுசபலமானேனுனே

அநுபல்லவி.

வாமியொருபாகர்சபைவாணாதிசபையில் சாமிதரிசன

சரணங்கள்.

௧. அனுதினமுமடிபோற்று மடியர்தம்மைமிலையாத மனிதனையும்
டேற்றவாமருளவே, தன்னவெனவேபாதசாஸ்திரவிதிகவறுமற
றினமுழுமைகாண நடனஞ்செய்யருள்சிற்சபையில். சாமி

௨. சோமனுயர்கதிபரவுதுபதாகியகொன்றைத் தாமமணியுஞ்செஞ்
சடாபரனுர், பூமனமுதன்முனிவோர்க மேனமமாதவருடன்சாய
ளசொரூபர்பணியேமசபைதனிலே. சாமி

௩. தேவாதிதேவரும்தில்லைமூவாயிரவருமபாவாணர்மூவர்தமிழ்பக
டியவருமு, நாவாரவேபுகழ்ந்து பூவாகர்ச்சனைசெய்து காவலெ
னறேதுதிசெருங் கனகசபைதனிலே. சாமி உடு

கீர்த்தனம் இம் கல்யாணி ஏகதாளம்

பல்லவி.

அம்பலவாணரேநீரே தெக்புலியூ ரம்பலவாணரேநீரே

அநுபல்லவி

அம்பலவாணரேநீரே பக்பர்கனைபாணசுவாமி
செம்பொற்கிளிமொழியாள் சிவகாமிநாதர்நீரே அம்பல

சரணங்கள்.

௧. காலனையுதைத்தீரே காமனையெரித்தீரே
வேலனையீன்றீரே வேதவஸ்துவுமநீரே அம்பல

௨. திரிபுரமெரித்தீரே திங்களைத்தரித்தீரே
கரியையுரித்தீரே காலகாலருமநீரே அம்பல

௩. இடைபிங்கலையுநீரே யேகப்ரம்மமுமநீரே
விடையின்மேல்வருவீரே வெட்டவெளியுமநீரே அம்பல உசு

கீர்த்தனம் இம் நாதநாமக்கிரியை ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஆசாரனசப்பட்டார் நின்பாதத்துக் காராசைப்பட்டார்

அநுபல்லவி.

அருள்பாராய் பதந்தாராய் துயர்தீராய் புலியூராய்
நிலைபாதத்துக் (காரார்)

சரணங்கள்.

கனகமேனியன்பகைகசடனன்கஞ்சனுடன்பதஞ்சலிபோற்றவன
லாசமுங்கனகசபையு ளாடிச்சிவந்தென்னைத் தேடியபாதத்துக்

பாவித்தவெங்களைப்போலுற்றவர் தகன் பாசத்தின்மேவியேநேசி
ப்பதேதுன்னைச், சேவிக்கவேளையிலே முத்திபாலிக்குந்தேவே
யென்னையாண்டகோவேநின்பாதத்துக் (காரார்)

அருவரைதன்னையொருபதுலைகயா லசைத்துபலன்கொண்டெடு
த்தாவணன், ஓர்பதுசரம்நெரியவே முன்னொருவிரலூன்றும
ருமலர்ப்பாதத்துக் (காரார்)

மூவாயிரவரும்பூவார்மனிதரும் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்முனி
வரும், தேவாதிதேவனே வாவாவென்றேத்திடும் தேசாசிவகாமி
நேசாநின்பாதத்துக் (காரார்) உஎ

கீர்த்தனம்-இ-ர்-பந்துவராளி ஏகதாளம்

பல்லவி.

நானேழுமுழுதும் நம்பினேன் கனகசபையானே நின்பாதந்தானே

அநுபல்லவி.

ஆனேவாகனமாகக்கொண் டோனேபுலியூரானே
அறியேனான்சிறியேன் பிரியாதருள்செய்வாய்(நானே)

சரணங்கள்.

விடிவாமடியார்கொடியார்பக்கலிற்றமிழ்ப்படியாதருள்செய்யவுங்
குடியாயிருக்குமுன் அடியாருடனேயென்னைக் கூட்டாய்காட்டா
ய் காட்டாய்திருநடனம் (நானே)

உ. கனவிலுநனவிலுமனதிலுமுனைநாடிக் கவிபாடித்துதிசெய்யவந்
தினமும்வரந்தானே யருளுனபதினைய யணணித் திருநாள்வருநா
ளொருநாளுனைக்கண்டு (நானே)

ங. அந்தரிசிவகாமசுந்தரிமணவாளா வந்தரிதொழுந்தாளா திந்திரி
டிகுடிகு திந்திமியெனவாடுஞ் சிவனே சிவனே சிவனே தனை
யென்று (நானே)

தாளகீர்த்தனம்-இ-ர-கௌளிபந்து ஏகதாளம்

பல்லவி.

ஐயனேநடனமாடியபொற்பாதா ஆனந்தக்கயிலாயனே

அநுபல்லவி.

துய்யனேதிருச் சபைதனில்தாணடவந்
தோகுஜெம்தரி தாகுதித்திமி திகுர்தமென்றொரு பாதகதூக்கிய (ஐ)

சரணங்கள்.

க. கங்கைசடைக்கணிந்த கருணேசாதவளங்கா
அங்கையின்மழுவேந்து மரனேபரமலிங்கா
செங்கைபார்ப்பதிபங்கி ஞளும்வளர்பிரசங்கா
ஜெகுஜெம்தரிதாகுதித்திமி திகுர்தமெனறொருபாதந்தூக்கிய(ஐ)

உ. வேழமுகனைப்பெற்ற விமலாகச்சினயா
ஆழிதரித்தகைய ஞமுருகதனேயா
சோழனைவெட்டுண்ட் தூயா அன்பர்சகாயா
ஜெகுஜெம்தரிதாகுதித்திமி திகுர்தமென்றொருபாதந்தூக்கிய(ஐ)

ங. சித்ரஜனுடன்புர மெரித்தபாபநாசா
உத்தணடசர்வேசா உமைமகிழ்ந்திடுநேசா
சத்திமாகாளிமுன் நலேகுனிந்திடவீசித்
தாகுஜெம்தரிதாகுதித்திமி திகுர்தமென்றொருபாதர்தூக்கிய (ஐ)

தாளக்கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி சாப்புதாளம்

பல்லவி.

ஆடியவேடிக்கைபாரீ ரையராடியவேடிக்கைபாரீர்

அநுபல்லவி.

தேடியமாலயன்காணுதபாதர் தில்லைமூவாயிரவர்கண்டவநீதர்
தாமொழுவார்க்கருணல்கும்பிரக்யாதா தமபரமானசிதம்பரநாதர்

தாகுசேகிண சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம்தரிகிட
ததிங்கத்தோம் திரிகிட ததிங்கத்தோம்
தாகுசேகிண சேகிணங்கிட ததிங்கததோம்
ததிங்கத்தோம் திரிகிட ததிங்கததோம்கிடத
ததிங்கத்தோம்கிடத தத்திமிதித்திமிதெய்தெய்
ததிகத்தோம்கிடத் தத்திமிதித்திமிதெய்தெய்
தாம்ததுந்தரி தரிகுதிரிகுஉ தரிகுஜெம்தரி
தாம்ததுந்தரி தரிகுதிரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தந்ததிந்தந் தந்தணந்தணந்திமி
தந்ததிந்தந் தந்தணந்தணந்திமி
தந்ததிந்திமி தக்கிடத்திக்கிடத்தக
தந்ததிந்திமி தக்கிடத்திக்கிடத்தக
தத்தடிங்கு தடிங்குடிங்குகு

தகணதஜெணுத தகணதஜெணுத
தத்ததிங்கணத்தோம்
ததிங்கணத்தோம் ததிங்கணத்தோமென (ஆடிய)

க. அதிரும்வாணக்குடமுழவோசைதிசைமுட்ட அந்தரதுந்துமிகா
டயிலமெல்லாமெட்ட சதுர்முகனிசைக்கொத்தல் கருவிற்றாளக்கட்ட
சதிபதிந்தபஞ்சறதை தூக்கிமத்தளங்கொட்ட

தாகுசேகிணு சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம்திரிகிட
ததிங்கத்தோம் திரிகிட ததிங்கத்தோ
தாகுசேகிணு சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம் திரிகிட
ததிங்கத்தோம் திரிகிட ததிங்கத்தோம்கிட
ததிங்கத்தோம்கிடத தத்திமிதித்திமிதெய்தெய்
ததிங்கத்தோம்கிடத தத்திமிதித்திமிதெய்தெய்
தாம்தகுந்தரி தரிகு திரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தாம்தகுந்தரி தரிகு திரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தந்ததிந்தந் தந்தணந்தணந்திமி
தந்ததிந்தந் தந்தணந்தணந்திமி
தந்ததிந்திமி தக்கிடத்திக்கிடதக
தந்ததிந்திமி தக்கிடத்திக்கிடதக
தத்தடிங்கு டிங்கு டிங்குகு
தகணதஜெணுத
தகணதஜெணுத
தத்ததிங்கணத்தோம்
ததிங்கணத்தோம் ததிங்கணத்தோமென (ஆடிய)

உ. விரித்தசெஞ்சடையாட விளங்குகுண்டலமாட மென்கைமான் ம
ழுவாட மேனியிற்பொடியாடத், தரித்தவெண்புலிதன் மருங்கிலிசைச்
தாடத் தண்டைகிண்கிணி யிருகாலிலசைந்தாட

தாகுசேகிணு சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம்திரிகிட
ததிங்கத்தோம்திரிகிட ததிங்கத்தோம்
தாகுசேகிணு சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம் திரிகிட
ததிங்கத்தோம் திரிகிட ததிங்கத்தோம் கிடத
ததிங்கத்தோம்கிடத தத்திமிதித்திமி தெய்தெய்
ததிங்கத்தோம்கிடத தத்திமிதித்திமி தெய்தெய்
தாம்தகுந்தரிதரிகு திரிகுகு தரிகுஜெம்தரி

தாம்தகுந்தரி தரிகு திரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தந்ததிந்தந் தந்தணந்தணந்திமி
தந்ததந்தந் தந்தணந்தணந்திமி
தந்ததிந்திமி தக்கிட தக்கிட ததக
தந்ததிந்திமி தக்கிட தக்கிட ததக
தத்தடிங்கு தடிங்குடிங்குகு
ததணதஜெணுத
ததணதஜெணுத
தத்ததிங்கணத்தோம் ததிங்கணத்தோமென (ஆடிய)

௯. நன்மைசேர்தும்புரு நாரதரிசைபாட நாரதப்ரமாணந்தத்தழுந்தி யாவருங்கேடத்தெம்மெய்மறந்திரு மாதவர்கூத்தாடத்தையுமைமகிழ் கொண்டிருவிழிநாட.

தாகுசேகிண சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம்திரிகிட
ததிங்கத்தோம் திரிகிட ததிங்கத்தோம்
தாகுசேகிணசேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம்திரிகிட
ததிங்கத்தோம்திரிகிட ததிங்கத்தோம்கிடத
ததிங்கத்தோமகிடத தத்திமிதித்திமிதெய்தெய்
ததிங்கதத்தோமகிடத தத்திமிதித்திமிதெய்தெய்
தாம்தகுந்தரிதரிகுதிரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தாம்தகுந்தரி தரிகுதிரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தந்ததிந்தந்தந் தணந்தணந்திமி
தந்ததிந்தந்தந் தணந்தணந்திமி
தந்ததிந்திமி தக்கிடத் திக்கிடத்தக
தந்ததிந்திமி தக்கிடத் திக்கிடத்தக
தத்தடிங்கு தடிங்குடிங்குகு
ததணதஜெணுத
ததணதஜெணுத
தத்ததிங்கணத்தோம்
ததிங்கணத்தோம்
ததிங்கணத்தோமென ஆடிய ௯௰

தாளக்கீர்த்தனம்-௩-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நடிப்பவனே சிற்சபைநின்று நடிப்பவனே

அநுபல்லவி.

நடிப்பவனேகங்கை முடிப்பவனேமற
படிப்பவனேவிடங் குடிப்பவனே (நடி)

சரணங்கள்.

க. அரியுமயனும் விண்ணமரர்முனிவருயனைகதிரகார் பனைகசயனமு
ம் உருகியுருகியுள்ளொளியும்வெளிசேயொளியும் வெளிபெற வ
டியர் துதிசெய

தரிகுதரிகுகு தரிகுதரிகுகுதாம் தாம்தத்தாம
திரிகுதிரிகுகு திரிகுதிரிகுகுதீம் தீமதித்தீம்
தரிகுதரிகுகுதாம் திரிகுதிரிகுகுதீம்
தரிகுதரிகுகு திரிகுதரிகுகு
ததெய்யத்தெய்யத்
தரிகிடதகததிங்கணத்தோமென்று (நடிப்பவனே)

உ. அண்டாண்டமு மண்டலங்களு மஞ்சலிசிர பந்தனத்தொடு
கண்டுகண்டுளம கைந்துபொங்கக் கணங்கனின்று வணங்கி
யின்புற

தந்ததந்தக தந்ததந்தகதாம தாம்தத்தாம்
திங்கதிங்கிகி திங்கதிங்கிகிதீம் தீமதத்தீம்
தந்ததந்தக தாம்
திங்கதிங்கிகிதீம்
தந்ததந்தக திங்கதிங்கிகி
தக்கதெய்யத்தெய்யத்
தரிகிடதகத ததிங்கணத்தோமென்று (நடிப்பவனே)

ந. பட்டானவர் சிட்டானவர் பத்தானவர் முத்தானவர்
இட்டமாம்புலி கடபாத மிணங்கிநின்று வணங்கியின்புற

தகதகததக தகத்தக தாம் தாம்தத்தாம்
திகிதகிகிதிகி திகிதகிகிதகி தீமதித்தீம்
தகததகதகதாம் திகிதகிகிதிகி தீம்
தகததகதகதாம் திகிதகிகிதிகி தீம்
தகததகதக திகிதகிகிதிகி
தத்ததெய்யத்தெய்யத்
திரிகிடதகதக ததிங்கணத்தோமென்று (நடிப்ப) நடக

மூவடிக்கொலித்தாள-கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நிருத்தஞ்செய்தாரேஐயா சதானந்த நிருத்தஞ்செய்தாரேஐயர்

அநுபல்லவி.

திருத்தமானமன்றுள் சிவசிதம்பரநாதர்
தித்திமிதிமிதிமி திக்கிடத்திக்கிடத்திகு
தத்திமிதிமிதக ததிங்கணத்தோமென (நிருத்தஞ்)

சரணங்கள்.

க. அருமறையொலிக்கதிக்க ஹர ஹர ஹர ஹர ஹர ஹர வெனவே அடியவர் சூழ்ந்து துதிக்க, திருநாலுமைமதிக்கச் சிவசிவ சிவசிவ சிவசிவவெனவே சேர்திருமுனிகுதிக்க தரிக்கதோந்தத்திமி தரிகிட தத்தித்தாந்தாந்தாந் -
ததண ததணஜெணு தஜெணு தஜெணும்
ததண ததண தகததிங்கணத்தோமென (நிருத்)

உ. திதகிமத்தளநாதம் திந்தோந்திந்தோம் திந்தோமெனவே ஜெகஜெங்கணுமோதப் பத்தாஞ்செழுத்தோதப் பம்பம்பம்பம்பம்பம் பெனவே பகர்திருச்சங்கமுத
தித்தித்தோம் திக்திமித்ரிகிட தித்தித்தீந்தீந்
திரிகுதிரிகுகு ஜெஜெஜெஜெஜெம்தரி
தரிகுதரிதக ததிங்கணத்தோமென நிருத்

ங. தரணிபவத்தைக்கெலிக்கத் தகதகதகதகதகவெனவே தரித்தகைமழுச்சொலிக்க கருதிணரெண்ணம்படிக்க கலகலகலகலகல கலவெனவே காலிற்சதங்கையொலிக்க
தரிகுந் தரிதித்தி தரிகிட தித்திந்தோந்தோந்தோந்
தகணகடிங்குகு தடிக்குடிங்குகு
தகணகணதக ததிங்கணத்தோமென நிருத் ஙஉ

மூவடிக்கொலிக்கீர்த்தனம்-இ-ம்-கௌளிபந்து திரிபுடைதாளம்

பல்லவி.

ஆனந்தத்தாண்டவமாடினார் தில்லையம்பலவாணர்

அநுபல்லவி.

ஆனந்தத்தாண்டவமாடிநின்று ஹரியருள்சித்தம்பெறச்சக்கொடன்றருச்சிகருந் தனிப்புஷ்பக்தரிச்சுத்தம் பதகதிற்பொற் றிருச்சிற்றம்பலத்துனின (ஆனந்தத்தாண்டவ)

சரணங்கள்.

க பாசச்சிலம்புகலீர்கலீர்கலீரென்னப் பைம்பொற்குழைகள் பளீ
ர்டளீர்டளீரென்ன வேதபுராணத்தத்தெய்தத்தெய்ததெய்யென்
ன விரித்துச்செஞ்சடைக்குப்பெண் தரித்துக் குஞ்சரத்தைக்
கொன் றுரித்துத்திண்புரத்தைப்புன்சிரிப்பிற்சங்கரித்துநின் ஆ

உ. மால்கைமத்தளந் தணுகணுதணுவென்ன மலரவன்தாளங் க
ணீர்கணீர்கணீரென்னச், செவ்விழிமாது சபாசபாசபாசென்
ன சிறகைக்கிண்கிணிச்சத்தந்தறைசசூட்கிங்கணுக்கென்று பிற
க்கச்சொர்க்கமட்டுக்குந்திறக்கச்சபையினடக்க (ஆனந்த)

ங. பத்தாசள்தேகம் விரீர்விரீர்விரீரென்னப் பதஞ்சலிவியாக்கிரர்
ஜெயஜெயஜெயவென்ன சித்தகணங்கள் சிவாசிவாசிவாவெ
ன்னதிடுக்குச்செங்கணக்குத்திக்கிடுக்குச் செந்தணக்கென்றவகு
டுக்கைக்கைம்புயச்செங்கையடுக்கத்தொனியெடுக்க (ஆன)

இ ௦° து

கொள்ளடக்கரைமேல்நின்றுபாடியது.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

காணமல்வீணிலே காலங்கழித்தோமே

அநுபல்லவி

சேணுடர்போற்றுந்தில்லைச் சிதம்பரஸ்தலத்தை காணமல்

சரணங்கள்

க. சேரன்சோழன்பாண்டியனிரண்ணியவன்மன் கோபுரமுஞ் சூ
ரவீரப்பபூபன் செய்ததிருமதில்களும் பாருலகும்போற்றுகின்
ற பஞ்சாக்ஷரப்படிகளும் ஆரணங்கள்சூழ்ந்த திருவாயிரக்கா
ல் மண்டபமும் (காணமல்)

உ. கங்கையும்சிறந்த சிவகங்கையும்படித்துறையும் மங்கைசிவகா
மியம்மை வாசல்பணிமண்டபமுந் திங்களணிஇருமூலநாதரு
ட்சந்நிதியும் பொங்குசெல்வம்போலுயர்ந்த தங்கப்பேரம்பல
மும் (காணமல்)

ங. நிர்த்தசபை கனகசபை சிற்சபையின்தெரிசனமும் முத்திபெற
லாமெனவேவழுமுக்குஞ் சின்னத்தொனியும் பக்தர்க்குச்சிறந்த
கோவிந்தராஜர்சந்நிதியும் சுற்றிலுந்துலங்காநிற சொர்ணக்கொடி
மரக்களும் (காணமல்)

ச. தில்லைமூவாயிரவர் முனிவர்பெரும்வீதிகளும் - அல்லும்பகலு மளிக்கமன்னதானசிறப்புஞ் - சொலலரியமடங்களுஞ்சோலைக ளும்வாவிகளும் - நல்ல திருக்கூட்டங்களும் நாலுபெருவீதிக ளும் (காணுமல்) ௩௪

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்வேனே முத்திகொடுக்குந் திருவம்பலவாணேசனை

அநுபல்லவி.

அரியயனிருவரு மறியாதம்பலனை
கரியுரிபோர்த்ததங்கருணைக்கடலைத்தேடி

சரணங்கள்.

க. செஞ்சடைமதிகங்கையுந் திருமுகஞ்சிறந்த பங்கயச்செங்கையு ம் பஞ்சாட்சரப்படியும்பாதத்தணிசிலம்பும் நெஞ்சாரவேதுதி த்துநின்றெனதுகண்ணாரத் (தெரி)

உ. காளியுடன்வாதனை யிருமுனிக்குக்காட்சிகொடுத்தநாதனை மா லுடன்பணி யிரணியவன்மன்றனக்கருள் காலகாலனையன்பா கருத்திற்குடிகொண்டானைத் (தெரி)

௩. சிவகாமிபிராணேசனை யெனையாண்டருள் தில்லைபம்பதியீசனை அவனிதொழுசயாபரனை யென்னைபனை சிவசிதம்பரமேதவசிற்றம் பலவாணனைத் (தெரி) ௩௫

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்டபின்கண்குளிர்ந்தேன் ஜனனக் கடலைக்கரைகடந்தேன்

அநுபல்லவி.

அண்டர்பிரானைக் கருணாகடாக்ஷனை யம்பலத்தைகண்டபேர்க்கருள் மோக்ஷனை அண்டபகிரண்டமும்படைத்தயனை யாண்டவனை நித்தி யத்தாண்டவராயனைக் (கண்டபின்)

சரணங்கள்.

க அந்திப்பிறைகங்கைதா னசைந்தாடவே யமரர்முனிவர் சிவசிவ வெனவே சந்தித்தேயன்புடன் தும்புருநாதர் சங்கீதமேபடி க்க விந்தைக்கிசைந்தமால் மத்தளங்கொட்டவே வேதங்கணீ ரென்றுதாளமுழங்கவே திந்தோந்திரிகிடதீந்தாந்தியெனவேசி ந்தித்துநின்றும்பர்கள்கோனைக் (கண்)

௨. பரவைத்தன்வாசலிற்றாதனேவேதனேப்பத்தர்க்குமுத்தியளித்திடு ங்கர்த்தனைக், கரமதிற்சூலகபாலந்தரித்தானைக் கங்காளனைப்பர னை, நிராமயமாகப்புராந்தருணுதனை நித்தியகல்யாணனைச் சித்த விநோதனைப் பரம்பரமாகியஙாண்டவனைக் இருபையாரென்பாரு க்கருள்பேரம்பலத்தானைக் (கண்)

௩. தண்சேல்நல்விழிமாகாளிவாதுக்குத் தாக்களித்தெக்களி சொல் லியரண்டு, கணபடைத்தேயெதிர்த் தாடுகின்றான்தலை கவிழ்ந்த ப்புறம்நிற்கவே, மண்ணிலொருபாதம் விண்ணிலொருபாதமாக வேவைத் தூர்த்தநடனஞ்செய், கண்ணைக்கண்ணனை யாளுமு க்கண்ணனை யனங்கனைவென்றகணக்கபேசனை (கண்) ௩௧

விஷந்தீண்டியவுடன் பாடியது.

கீர்த்தனம்-இ-ய்-மோகனம்-ஏகதாளம்

பல்லவி.

அருமருந்தொருதனிமருந்தம்பலத்தேகண்டேனே

அநுபல்லவி.

திருமருந்துடன்பாகமருந்து தில்லையம்பலத்தாடுமருந்து-இருவினைக ளறுக்குமருந்து ஏழையடியர்கிரங்குமருந்து (அருமரு)

சரணங்கள்

௧. கொன்றைதுமபையணிந்தமருந்துகோவைமீதிற்படர்ந்தமருந்து மன்றுளேநின்றுமருந்து மாணிக்கவாசகர்கண்டமருந்த (அரு)

௨. இந்திராரானவர்வானவர்தாமுமிருடிகள்தமக்கெட்டாமருந்து, சந் திரசூரியர்காணுமருந்து சாமேழுனைத்துத்தழைத்தமருந்து (அ)

௩. திரித்திரித்திவென்றுபெருந்து தேவாதிமூவர்கள்காணுமருந்து, கருத்தைத்திருத்தி யிருக்குமருந்து காலனைக்காலா லுதைத்த மருந்து (அரு)

கீர்த்தனம்-இ-ய்-புன்னாகவராளி ஆதிதாளம்

பல்லவி.

என்றுசென்றுகாண்பேனோ துகண்குளிர

அநுபல்லவி.

மன்றுள்பதஞ்சலி புலியூர்வாழுஞ்சபாபதியை என்று

சரணங்கள்.

௧. புண்டரீகமுகத்தழகும் புன்சிரிப்பினழகும், வண்டுசிறவிழியழ கும் வரிசைதந்தத்தழகும், குண்டலமுஞ்சவுககிளியும் கொப்பு

தரித்திடுமழகும், மண்டலமெல்லாம் விளங்கும் கண்டசரத் தழகும் (மன)

௨ மெய்யெல்லாம்வெண்ணீறு விளங்கியவற்புதவழகும் கைகளிலே தரித்திருக்குங்கனலுமடமருகமும் பையரவம்பூண்டகையாற்பயந்தீர்க்குமழகும் வையமெல்லாமுய்யவெங்கள் வரவீசுங்கையழகும் (என)

௩. குஞ்சிதபாதத்தழகும் குளிக்கவோர்பாதத்தழகும், கஞ்சன்முடிமாலேவியாடுகவின்பதக்கத்தழகும், கொஞ்சுமொழி சிவகாமி கூடனிற்குமழகும் நெஞ்சைவிட்டுநீங்காமனிதமுமனங்களிக்க என்றுசென்றுகாண்பேனென்னதுகண்குளிர (என) ௩அ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காணமுத்திபெறலாமே ஒருதரத்திற் காணமுத்திபெறலாமே

அநுபல்லவி.

காணமுத்திதருந்தில்லைத் தாணுவாயிருந்துபஞ்ச பாணனைக்கண்ணாலெரித்த, சோணகிரிவல்லபா புராணசுந்தரர்தமிழ்மூவாணருக்கருள்செய்யும்கிர்வாணரெனும்பேரம்பலவாணர்தஞ் சிவந்தபாதங்காணமுத்திபெறலாமே (காண)

சரணங்கள்.

௧. பண்ணிவிடமுண்டுநீலகண்டபுஹாசப்பு முண்டகத்திருமணாளர் புண்டரீகார்ச்சனர் துதிகொண்ட சிவசங்காபிரசண்டகாலனை யுதைத்துத் தண்டனைபுரிநடேசர் புண்டரீகமலர்த்தாளைக் (கா)

௨. பஞ்சகதனமகேசர்குஞ்சரசருமதரர் வஞ்சிசிவகாமிநேசர் தஞ்சமென்றடைந்தவர்தம், நெஞ்சிலுதயம்புரிந்த கிஞ்சுகனகசபேசர் செஞ்சிலம்பணிமொளிர் குஞ்சிதத்தாண்மலரைக் (கா)

௩. மேடரியதிகழ்பாதமாடரவப்பூணணிந்து வேடனுக்கருளி மூவர்பாடமேமனமகிழ்ந்து, நீடியசெஞ்சடையினுடிகங்கைபுனைந்துகூடிமொளிர்நடராசரடிமலர்ப்பதத்தைக் (கா) ௩௯

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆகிராகம்

பல்லவி.

ஹரஹரசிவசிவநமச்சிவாயா வெங்களம்மைசிவகாமசவுந்தரிநேயா

அநுபல்லவி.

பாவுந்தொண்டருக் கன்புசெய்யுஞ்சகாயா நித்தியபதம்பெறுசம யத்தி னிதம் பரிவாயிருந்து மிகப்பெறவிளையாடுஞ் சிதம்பர தேவா (அரகரசிவசிவ)

சரணங்கள்.

௧. தினமும்நின்பதசேர்வை சேவிக்கவேணு மிந்தத் தெரிசனமே மோட்சபலமெல்லாங்காணும் நினைவெல்லா மந்தரூபமாய்த்தோ ணுமென்றும் நித்தம்பலதேவதைகள் சுற்றம் லவிருந்தாலும்வெ ற்றம்பலம்மாது சிற்றம்பலமாமோ (அரகா)

௨. யாவர்க்குமுயிர்க்குயிரா உறைந்தாயே பரமரகசியமாகவெங்கு ம்நிறைந்தாயே மூவர்க்குமுதல்வனுப்ச் சிறந்தாயே கருணைமுக தரசெகஙகநகவெனநடமிடியுகதா வரடமருக்காதானே (அர)

௩. பாதிமதியணிந்தபரஞ்சோதியன்பாய்ப்பணியுந்தொண்டருக்கெ ல்லாமநுபூதி ஆதிவுமைபதியாகியநீதிமிகவுமம் பரமானதிகபரரூ பபரம்பரமானசிதம்பரதேவா (அரகா)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-அட தாளம்.

பல்லவி.

யார்க்குத்தெரியுமையா சபாபதிநீ ராடியவிந்தைதானையா

அநுபல்லவி.

தூக்கியபாதாதிரி சூலமுங்கையிலேந்தித் தும்புருநாரதர்கிம்புரு டர்கிளைரர்சூழப் பொதுவிலமைபர் தாழவாடினவிந்தையார்க்குத்தெ ரியுமையா.

சரணங்கள்.

௧. பாதச்சிலம்புமசைய உமைமாளிடப்பாகத்திற் கூடியொசியவே வேதகீதங்களும்நின்றோதவேமழுவேந்தி விடையை விட்டிறங் கிச்சடையைவிரித்துக்கொண்டு வேளையார்த்து வொருதாளைத் தூக்கிக்கொண்ட (யார்க்)

௨. குண்டலமிரண்டுதுலங்க திருச்சடையிற் குளிர்கங்காதேவி குலு ங்க பண்டுசுந்தரர்க்காகப் பரவைக்குத்தூதுசென்று பதுமநல்ல மூகிய வதனவிழிசுமந்த பாதமநோகாமற் சாமவேதம்பாடிக்கொ ண்ட. (யார்க்)

ரு. ஜோச்சிற்ற லவாழ்வோய் பத்திலலேயிற்செகத்துக்கிடவிழ்வோய தரி திக்ககதோந்திமிதிரித்திக்கித்தித்தீந்திமி தகதகதரிகிடகிகிதிகிதிரிகிட தாத்திமியெனத்திருக்கூத்தாடியவிந்தை

கீர்த்தனம்—இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுந்தரகுஞ்சிதபாதநிலைகண்டு தொண்டுசெய்வாய்மனமே

அநுபல்லவி.

சந்ததந்தில்லை சிவகாமிபங்கனுர் தானந்தமாகிய வானந்தநாடகச் (சுந்தர)

சரணங்கள்

க. அச்சுதன்முன்னுளிலேனமாகித்தேடு மரக்கன்றலைக ணெருங்கிடச்சூடு மெச்சியோர்பாம்பும்புலியுங்கொண்டாடு மேலாஞ்சிதம்பரந்தன்னினின்றுடுஞ் (சுந்தர)

உ. வெஞ்சினத்தேமனுயிரைமடிக்கும் விட்டின்பந்தர் தெண்ணந்தன்னைமுடிக்கும் செஞ்சிலம்புங்கிண்கிணியும் படிக்குஞ்சிற்றம்பலத்திலென்னுளும்நடிக்குஞ் (சுந்தர)

ந. நல்லவர்செம்மைமனத்தவர் போற்றும்நம்புமடியார் பிரவினையமாற்றுந் தில்லைமூவாயிரர் பூசைசெய்தேத்துந் திருமால்தன்கண்ணைமலரெனச்சாற்றுஞ் (சுந்தர) சஉ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தூக்கியபாதத்தி ளுேக்கொளிகண்டு சும்மாயிருநெஞ்சமே

அநுபல்லவி.

தூக்கியபாதத்தைக் கண்டவர்க்கே சித்திசொன்னேன் சொன்னேமுக்காலும்வெற்றி தேக்குங்கருணைச் சிவகாமியேசத்திநிலைச்சிதம்பரங் கண்டவர்க்கேமுத்தி (தூக்கிய)

சரணங்கள்.

க. பாக்கியமானபராபரங்காணும் பார்ப்பதெல்லாமதுவாகவேதோணும் வாக்குமனதுக்கெட்டாததுபூணு மனதுள்நடனமுனக்குள்ளேகாணுந் (தூக்கிய)

உ. பிறப்பிறப்பென்னுந் துயர்போயொளிக்கும் பேரின்பமானசுகமேயளிக்கும் மறப்புநினைப்புமிலாதமிளிர்க்கும் மன்றுடையானருள் கொண்டுதளிர்க்குக் (தூக்கிய)

௩. தத்துவமெல்லாந் தலைதடுமாறுந் தானேநாமானவிடங்கண்டுதே
றும் அத்துவிதப்பொருளாகவேவீறு மானந்தவிளையமிர்தமுண்
ள்ளுறுங் (தூக்கிய) ௪௩

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சிவந்தபாதத்தைக்காணவேணுமென்று சிந்தையினினைமனமே

அநுபல்லவி.

தவந்தனக்குப்பயன் தருவோமெனத்தில்லைச்சபையி
னடனமிடுந்தாண்டவராயன் (சிவந்த)

சரணங்கள்.

௧. அம்பரத்தினின்றமரர்கோனமுனிவர்க்கு மாறுசமயவேதசாஸ்தி
ரத்தலைவர்க்கும் உம்பவர்க்குமூயரிருடிகட்கு மூலகிலுள்ளபேர்க
ளுக்குமோமமென்றாடிச் (சிவந்த)

௨. பதஞ்சலியகவற்கும் வியாக்கிரபாதற்கும்பலனுளுமநடனஞ்செய்த
பாதங்காண்பதற்கு நிதமுமவனருளினாலே அதிக்குமனைபர் நினை
விலுங்கனவிலுமநின்றுநடமபுரிந்து (சிவந்த)

௩. காளியுடனேகூடிவாதாடினவிந்தைகண்ட தில்லைக் காதாற்கேட்
டதுண்டிப்போது தூளியுடம்பிற்பூசி மாண்மழுவு மேந்திதொ
ந்தோமென்றொருகாலைததூக்கினாடிச் (சிவந்த) ௪௪

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராளி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அவனேதேவர்கள்கண்ட னவனேதேவர்கள்தலைவ
னவனைத்தினமுநினை மனமே

அநுபல்லவி.

தவனேசர்பணிசிதம்பரவாச னுளிருஞ்சிற்சபைநட
ராஜனெவனோ அவனெவனோ அவனே

சரணங்கள்.

௧. இகலாதியேகனநேகனென்றேதிசமூமெழிலான ஜோதியெவனோ
புகலரதிபூமியாண்மாலந்த பாசபரிபூரணபானமெவனோ சகலா
தியெயர் சராசரமாகிநின்ற சம்புநாதனெவனோ அகலாதியம
ரருக்காதாரமாந் தெய்வமாமகாதேவனெவனோ லவனெவனோ

௨. உருவாலுமருவாலுமுருவருவதினாலு மொளிரும்பிரம மெவனே விரிவாலுமுயர்வாலு மெவ்வுயிர்க்குமுயிராய் விளங்கிய மெய்யனெவனே ஒருநாலுமறையாலு மூடுக்கலைகளினாலுமோதொணாதனெவனே அரியாலுமயனாலு மடிமுடியறியாதவாதிமுன்னாதியெவனே வவனெவனே (அவனே)

௩. பேரானவரிசிரமேறிப்பிளந்திடும் பெரியதாணுமெவனே நேரானபங்கயன் சிரமதைக்கிள்ளிடும் நிமலனமலனெவனே ஏரானமதனை முன்னுதலின் விழியினாலெரித்த பகவனெவனே சீரான புலியூரிற்சிவகாமிபங்கனாஞ் சிற்சபாபதியெவனே வவனெவனே (அவனே) ௩௫

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மறவா திருநெஞ்சமே உனக்கிது பிறவாமருந்தாமே

அநுபல்லவி.

நறுமாமலர்ப்பொழில் சூழ்தில்லையம்பல நாதர்க்குஞ்சிதச் செம்பொற்பாதமிமைப்பொழுதும (மறவா)

சரணங்கள்.

௧. நிச்சயமாகவேகேள யழுசெழுத்துண்டுநிற்கும் நிலையையறிந்துச்சரித்துக்கொண்டு வைச்சவழியேசென்றும் அச்சமறவேகண்டுமன்றுளானந்தநடமின்றேகண்டுகொளென்றும் (மறவா)

௨. பழையவடியார்திருவடியில்விழுந்தெழுந்து பணிசெய்பவே யவரிரங்கிமனமகிழ்ந்துபிழைவராமற்காத்துத் திருவடிநிழலிற்பிசார திருக்கவைப்பாரசையாய்நீயெப்போதும் (மறவா)

௩. தினவாரமுந்திருமூலத்தானமே சென்றுதெரிசனஞ்செய்சிவகாமிசந்நிதிகண்டு அனவரதமுஞ்சொம்பொனம்பலத்தாடிய வம்மையப்பர்பொற்றாள்செம்மையாகக்கண்டு (மறவா) ௩௬

கீர்த்தனம்-இ-ம-முகாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவனை மறவாதே நினை மனமே-ஒருக்காலுஞ்
சிவனை மறவாதே நினைமனமே

அநுபல்லவி.

அவனியுடன்பகிரண்டங்களையுமளித் தாண்டவனைத்
தாண்டவனையரசம்பலத்தானைச் (சிவனை)

சரணங்கள்.

௧. நடவாதநடக்கைநடந்தாலுங் கூடியடையாத கொடியகலியரவு
தொடர்ந்தாலும் படையாளர்சிற்றமடர்ந்தாலும்மராதா கடைம
னைதோறும் நிதங்காத்துக்கிடந்தாலுஞ் (சிவனை)

௨. பெண்ணாசைவந்துபிடித்தாலும் நம்மையெண்ணாமலே யொருவ
ரேசியடித்தாலும் புண்ணாகிமனதுதுடித்தாலு மோய்ந்துகண்ணு
கி செவிமூடிக்கால்கள் துடித்தாலுஞ் (சிவனை)

௩. வாரிபளறு யுறைகதிட்டாலும் பொன்னும்மேருகிரி விறுபடவி
ண்ணுடைபட்டாலும் பாருலகவாழ்வது கெட்டாலும்மூந்தயா
ருமறியாத பழியாம்வினைதொட்டாலும (சிவனை)

௪. அரியபிரமபதங்களழிந்தாலு மின்னுமிருசுடருமாறி யெதிரேறி
யிழந்தாலும் வருணனும்மண்மாரி பொழிந்தாலும்நாளுந்தரும
நெறி பகருமறைதவறிமொழிந்தாலுஞ் (சிவனை)

௫. பருமலர்களணியும்பரனைத் தேவதருவாகிக் கதியின்பந்தருங்கு
ருபரனை உருவாகிவருந் திகப்பரனைநீலத் திருவுடனேநடனமிடுஞ்
சிதம்பரேஸ்வரனை. (சிவனை) ௪௭

கீர்த்தனம் இ ம் தோடி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பேசாதே நெஞ்சமே பேசாதே

அநுபல்லவி.

பேசாதேநெஞ்சேபின்சொல்லிப் பேசியுந்தானென்னகண்டாய்
ஈசர்புலியூரில்வளர்நேசாநுபூதியல்லாற் (பேசா)

சரணங்கள்.

௧. சிங்காரவிடைபிங்கலைசஞ்சாரவழிபோகாமற் பொங்குமோகவே நி
றுத்தியெங்கள்குருராயர்பாத மேத்திக்கோ மனதைத் தேற்றிக்
கோ அருளைக்காத்துக்கோ அஞ்செழுத்தையும் போற்றிக்கோ
நானென்றசத்தம் (பேசா)

௨. ஆமைராசனைய்துருப்பையு மூமையெழுத்துள்ளிருத்திச் சோம சேகரன்பதத்தை நாமெனக்கருத்துள்வைத்து நாடிக்கோபொருளைத்தேடிக்கோமுத்தி வழியைக்கூடிக்கோ ஆனந்தக்கூத்தாடிக்கோ சேகரனென்றசத்தம் (பேசா)

௩. பட்டிப்பசுக்களைக்கண்டு கொட்டிலி லடைத்துக்கொண்டு எட்டெழுத்துருவையுண்டு பொட்டெனச் செபத்திற்றெண்டு பூண்டுக்கோ வருளையீன்றுக்கோ நமது ஆண்டவன் தில்லையம்பலத்தாண்டவன் தன்னை நீகண்டாற் (பேசாதே) ௪அ

கீர்த்தனம் இ ம் நாதநாமக்கிரியை ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரமேநினைமனமே ஜென்மமீடேரச்
சிதம்பரமேநினைமனமே

அநுபல்லவி.

சிதம்பரமேமுத்தி சின்மயமாகிய
பதஞ்சலிபூசித்த பாதரைக்காணச் சிதம்பரமே

சரணங்கள்.

௧. ஆகமவேதபுராணவுல்லாசசிவோகமசேகரேசரைக்காணச் (சி)

௨. தக்கிடதிக்கிடதரிகிடவெனவே திக்குநடனமிடும் வேதரைக்காணச் (சிதம்)

௩. திம்திமிதிமிதிமிதிமிதிமியெனவே விந்தைநடனமிடும் வேதரைக்காணச் (சிதம்)

௪. சந்தனலேபனசம்பிரமலாலித சந்தவசந்தலை போகரைக் காணச் (சிதம்)

௫. பத்தியருட்சிவ காமசவுந்தரி முத்திதரும்பரா சத்தியைக் காணச் (சிதம்)

௬. தாணியி லனைவருந் தமியொடுதுதிசெயு மிரணியவன்ம விநோதரைககாணச் (சிதம்)

௭. தேவாதொழுந்திரு மாலயன்தேடு மூவாயிரர்பூசித்த மூர்த்தியைக்காணச் (சிதம்) ௪௯

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகடை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனமேநினைமனமே சபாநாதர் தெரிசனமேநினைமனமே

அநுபல்லவி.

தெரிசனமேமுத்தி பரிசனமேநித்ய
வரிசைநடம்புரி வாழ்சபைவாணர் (தெரி)

சரணங்கள்.

௧ கஞ்சமலருதயன் கஞ்சவனிதைபதி கஞ்சநயனன்பணி கஞ்சமல
ர்த்தாள் (தெரி)

௨. ஆகமத்துட்பொரு ளாகிநிறைந்த சுதாகரமகிமைகோ ளாகாச
லிங்கர் (தெரி)

௩. கனகாம்பரதர கனகசடாதர கனகசுபாகர கனகசபேசர் தெரி
சனமேநினைமனமே (தெரி) ருய

கீர்த்தனம்-இ௪-கலியாணி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

தோத்திரஞ்செய்மனமே உனக்கிது மாத்திரமுற்பனமே

அநுபல்லவி.

காத்தெமையாளும் வெண்ணீற்றனைவார்சடை
யாற்றனையானந் கூத்தனையநுதினம் தோத்திரஞ்

சரணங்கள்.

௧. ஈசனைக்கனகசபேசனை ஞானப்பிரகாசனையோர்சொல்லும்வாச
னைப்பதஞ்சலிபூசனைசெயுஞ் சருவேசனைக்கயிலாச வாசனைத் தி
ருநடராஜனையரனைத் (தோ)

௨. பாணனையாண்டநஞ்சூணனைவாசுகி நாணனைடக்கினிப்பூணனைமா
ல்தேடுஞ் சேணனைநித்யகல்யாணனை முத்திநிர்வாணனை யம்பல
வாணனையரனைத் (தோ)

௩. வேளனைமுண்டகத்தாளனை வீறங்கங்காளனைவிபூதித் தூளனை
ப்பாம்பணிதோளனையடியவர்க்காளனையாதிமூலனை யுமைம
ணவாளனையரனைத (தோ) ருக

கீர்த்தனம்-இ௫-பந்துவராளி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

நிர்த்தமிடுந்திருச்சிற்றம்பலவரை நித்தம்நினைமனமே

அநுபல்லவி.

வித்தைவருமுயர் புத்திவருஞ்செல்வ
மெத்தவருமொன்று மொத்தவரும்மன்றுள் (நிர்த்த)

சரணங்கள்.

க. செந்திருமாலயனிந்திரன் மாதவர்செய்யமுனிவர் செயசெயவெ ன்றிடத் தந்திரமாயொருகாலைத் தூக்கிக்காளிமுன் தாகுதோதி மிதிமிந்திமி மாவென (நிர்த்த)

உ. சகலபுவனத்தவரவர்போற்றிடச் சந்திராதித்தர்கள் தாமுந்துதித்திடச் செகணதோதிமிதிமிதத்திமிதிமி திகுததாகுதாகு திக் கிடதத்தியென (நிர்த்த)

ங. அந்தமுள்ளமாலே சொந்தசவுந்தரியான சிவகாமியம்மைமகிழ்ந்திடத் தந்தநாதன தானதானதன தக்குதிக்குடிகு தளங்கு தாவென (நிர்த்த) நு௨

கீர்த்தனை-இ-ப்-நாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தேடித்திரியாதே நெஞ்சே தேடித்திரியாதே

அநுபல்லவி.

தேடித்திரிந்து திகையாதேநெஞ்சே
சிற்றின்பத்தாலே ஜெகமெல்லாம்பஞ்சே (தேடித்)

சரணங்கள்.

க. நானென்றவாணவந் தன்னையேநீக்கு நாதாந்தப்பேரொளிதன்னிலேதாக்கு மோனமாமந்திரந் துண்மையைநோக்கு முத்திக் குவித்தாய் முழுமதியாக்கு (தேடித்)

உ. ஆத்துமஞானிக்கு மெய்தனிற்சொட்டு அண்டரண்டபகிரண்டங்கள்விட்டுப் போனவானந்தவெள்ளத்தையெட்டுப் பேச்சுரையற்றவிடந்தனைக்கிட்டு (தேடித்)

ங. போட்டவிடத்திற்பொருள்தனைத்தேடு போதநிஷ்டையுட் புகுந்துநீயோடு காட்டமுடன் சற்குருபாதந்தேடு காலம்பதத்திலருள் ஞானவீடு (தேடித) நுங

கீர்த்தனம்-இ-ர-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்

பல்லவி.

கண்டாயோமனமே நடேசனைக் கண்டாயோமனமே

அநுபல்லவி.

அண்டமுழுதும்பிர்ம்ம மென்றுதோன்றலீலை
கெ.... வஸ்துவாய்வந்த புண்டரீகபுரத்தைக கண்

சரணங்கள்.

க. தொந்திப்புநீங்கினையே மெய்ஞ்ஞானத்தின்சந்திப்பு வாங்கினையே செந்துப்பிரளயசன்ம மென்றுபகலிறவா யந்தக்கரணமேயானந்தக்கடலுருகிக் (கண்)

உ. சத்துவக்குணம்புருங்காய்ரஜோதம மற்றருணமிருந்தாய், செத்த கயிறுதனிற் பற்றுப்பாம்புபபிரமை யுற்றுந்தெளிந்துமகிழ் பெற் றதிரள்பேரிணபக் (கண்)

ங. இசைபந்தெளிந்துகண்டா யசேதன வெம்பசிதீர்ந்துக்கொண்டா ய், அன்புக்கினியதோர சிதம்பரந்தனிலே நடம்புரிந்தருடருமம் பலவாணனைக் (கண்) ௫௪

கீர்த்தனம் இ-ம்-சாவேரி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

சிவசிதம்பரமே தெரிசிக்கமனமேஜென்மமில்லே விதுநிஜமே

அநுபல்லவி.

தவசிகட்குநடஞ்செய் சம்போசங்கரசிவ
பவநாசபுனித பஞ்சாட்சரரூபர்வாழ் (சிவ)

சரணங்கள்.

க. பரவும்பதஞ்சலிவியாக்கிர பாதரோடும் பார்த்தவர்க்கெல்லாம் பிர்ம்மானந்தமேமூடும், அரியுமயனுமயங்கியே தேடுமாதியந்தமி ல்லா வமலனின்றாடுஞ் (சிவ)

உ. மங்களவேள்வியு மாதவர்பூசையு மருவியவாகம வேதத்தினோ சையுந், துங்கமத்தள தாளசங்கீதவோசையுந் துலக்குமெய்யடியா ர் துதியோசையுமுள்ளர் (சிவ)

ங. வல்லவர்வசஞ்செய் தில்லையுள்தொண்டு மகிழ்ந்துசெய்வார் பத ஞ்சென்னிமேற்கொண்டு-நல்லுபசனும் பேரின்பத்தையுண்டு ஆனந்தநிர்த்த நடேசனைக்கண்டு (சிவ) ௫௫

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கெட்டுப்போகாதேநெஞ்சே-நியாயமாய்க்
கெட்டுப்போகாதேநெஞ்சே

அநுபல்லவி.

சிட்டர்தொழுந்தில்லைச் சிதம்பரந்தனில்வாழுஞ்
சிவனேசிவனே சிவனெனயென்றுரையாமற்(கெட்)

சரணங்கள்.

க. ஆசாபாசத்தைத்தூரத்து உனக்கிஞலுண்டோசொல் வரத்து, பேசாமலநுதினம் பிழைக்கும்வகையைத்தேடி பெருமான்பெருமான் பெருமானென்றுரையாமற் (கெட்)

உ. விழலுக்குமுத்தலை போட்டுசும்மா வீணுக்கிரைத்தென்ன பலன் காட்டு, பழுப்பழகவெட்டுப் பழமென்றுசிக்குமோ பரனேபரனே பரனேயென்றுரையாமற் (கெட்)

ங. சஞ்சலமேதுனக்கடங்கு குருசாமிபதம் பணியத்துடங்கு, வஞ்சகமேவேண்டாம் மன்னன்பொன்னம்பல வரதா வரதா வரதாவென்றுரையாமல் (கெட்டு) ஙிசு

கீர்த்தனம் இம் காம்போதி ஜம்பைதாளம்,

பல்லவி.

இனிசுமக்க முடியாதுதேகம் தில்லை

அநுபல்லவி.

வனத்துறையுஞ்சிவகாமவல்லி யுமைபாகா (இனிச்)

சரணங்கள்.

க. மலத்திஞல் விளைந்தபுழுக்கூடு துன்ப வாரியைம்புலவேடர் வாழும்பெருங்காடு, சலத்துளியாமேவித்தவீடு இருமை தளைத்தலை அஞ்சனைணங்ணேயெடுத்துப்போடு (இனிச்)

உ. ஒருநாலுபேர்சுமக்கு மூட்டைநரனொருவனை சுமப்பனிந்தவுடன்மாயக்கூட்டை, மருவிலாப்பழங்காயக்கோட்டை க்ண்ண ஒரசலொன்பதாகியே வரும்பழுபவீட்டை (இனிச்)

ங. வருவாதவூரனையுங்காத்தீர் ஓரண்ணிய வன்மனுக்குத்தனதாகமவரவேபார்த்தீர், திருநாளைப்போவானையுஞ்சேர்த்தீர் நாளுஞ் சிற்சபையிலானந்தத் தெரிசனந்தந்தேற்றீர். (இனிச்)

ச. வருவதென்றமலர்க்கொன்றைதாரும் வந்து வாழாதுவாழுமிந்த மலையக்கந்திரும், திருவருளானெக்கி என்னைப்பாரும் பார்த்துச் சித்தமகிழ்ந்தானந்தத் தென்மதுரைசேரும் (இனிச்) ஙிஎ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ராதராமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்பிறவாமலேயாளாய் கேளாய்

அநுபல்லவி.

பொன்னம்பலவாணுவாகா பூமகனைவென்ற யோகா கிரந்தாமும்
ஏமசபையிலாடவல்யோகா புலியூர்ச்சிவகாமவல்லியுமைபாகா (இன்)

சரணங்கள்.

க. காயமேநிலையென்றெண்ணி தீயபாவமேபண்ணி ராயநரகை நண்ணிவருந்தலேமுடியாது ப வஞ்செய்யாமலிருந்தலவுமொ ண்ணுதுதவஞ்செய்தாலு மிதந்தஜனனமுமபோதுப(இன்)

உ. தொலையாச்சனனத்தாலே அலைவாய்த்துரும்புபோலேநிலையா ச்சுழலின்மேலேநின்மனதருளைநாட்டி யகலாதகன்மவினைக ளைவிட்டோட்டி யழிவில்லாதசின்மய வீடுமாட்டி (இன்)

ரு. நின்னருளினாலேவந்தேன் சந்நிதியையடைந்தேன் முன்னம் வினையைத்துறந்தேன் மூண்டகடுவுண்டதுயா வணங்கினரை யாண்டருளும்வெகுநேயா கனகசபை தாண்டவநடராயா(இன்)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

கலந்துகொள்வேனே இனிநான் கலந்துகொள்வேனே

அநுபல்லவி.

கலந்துகொள்வேன்தில்லை அம்பலந்தன்னிலே
காரணங்கடந்த பூரணந்துடனே (கலந்)

சரணங்கள்.

க. கூற்றுவனைத்தொடரு மிருமைக்கொடியவினைகளடியோடகன் றது சாற்றுயபெரியபுலனை மெல்லாங்கொண்டு தானதுவான்து நானதுவாகக் (கலந்து)

உ. கட்டனைசேனைதவன்மனம் யானைத்தகாவலற்றக்கியென் னேவலாளாயது, கொட்டு பறிகதிங்கிணைக் தடுப்பாரெவர் சொல்லற்கரியதோர்நல்லவுறவினிற் (கலந்து)

ரு. செங்கோட்டை வுட்டபதமுமயான முஞ்செய்யகமலத்தோன் கை யுஞ்சலித்ததூ, நந்துருநாதனைகுறியும் நிலைத்தது நம்பலமான பேரம்பலச்சோதி (கலந்து)

கீர்த்தனம்-இம்-ஆரபி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மாணிக்கவாசகர் பேரெனக்குத்தர வல்லாயோவறியேன்

அநுபல்லவி.

காணிக்கையாகக் கொடுத்தேனுனக்கென்னை
ஆணிப்பொன்னே தில்லை யம்பலவாணு(மாணி)

சரணங்கள்.

க. நோயும்வருமையுஞ்சண்டையிடாதே நோக்கரைநோக்காக நோக்கிவிடாதே, தாயுந்தமருஞ்சலித்துவிடாதேசந்தியில் வையாதே ஆயுமிளம்பிறை சூடியமூர்த்தி யத்துவிதமூத்தி புத்தியளித்துத், தீயுமறுமையெதிர்நின்றுதன்னுஞ்சிற்சபமந்திர சிதம்பரதேவா

உ. கட்டிலைவிட்டுக்கிடத்து மென்னாதே காலக்காக்களைக் கட்டுமென்னாதே, கொட்டிமுழக்கிட்டு கூகூவென்னாதே கோரணி கொள்ளாதே, வெட்டியொருவர் புலம்பவராதே ஏழைப்பிணத்தையெடுமென்றிடாதே சிட்டர்தொழுந்திரு கட்டளைமேவுஞ் சிதம்பரதேவாதிருநடராயா (மாணிக்கவாசகர்)

ந. கட்டையின் மேல்வைத்துச் சுட்டுவிடாதே கள்ளக்குழியிற்புதைத்துவிடாதே, பட்டுமபணியுந் தரித்தயலோர்வந்து பாலளிக்குத்தாதே, கிட்டியொருவர்சடங்குசெய்யாதே கேட்டவரெல்லாங் கிடைக்கத்தரும்மன்னச், சிட்டிப்பவளபணி சிற்சபை மேவுஞ் சின்மயரூபா சிதம்பரநாதா (மாணிக்கவாசகர்)

ச. அப்பருப்லிங்கத் தடைந்தனரென்று மாரூரர்வெண்கரி யேறினரென்றுஞ், செப்பரியதிருஞானசம்பந்தர் தேகூடன் சென்றுமென்றும், இப்படி யென்னைப்படைத்துவிடாதே எம்மானிருந்தபடியே விருந்திடச், செபபவருவீர் கடம்புரிமேவுஞ் சிதம்பர தேவர்சிவகாமிநேயா (மாணிக்கவாசகர்)

ரு. சிற்பரதற்பரமெய்ப்பொருளுங்கண்ட சித்தரெல்லாரும் நிறைந்துதெரிசிக்கச், தற்பதமாமநாலாஞ்சத்தினி ரகமுஞ்சாயுச்சியமுமபெறவே, பொற்பூமாரியிமையோர் சொரிந்திடப் பொன்னூசலாடுந்திரு வாதிரைநாளிற் கர்ப்பூரதீபம்போ லென்றனுடலைக்காசசபையிற்கலந்துகொள்வாயே (மாணிக்கவாசகர்)

முத்துத்தாண்டவர்
சபாநாதர்பேரில்பாடியகீர்த்தனம்
முற்றிற்று.

ஆக—கீர்த்தனம்—கூ௰.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சபாநாதர் துணை.

முத்துத்தாண்டவர்பதம்.

—— (*) ——

பதம் - இ ம் - கல்யாணி - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வருவார்வருவாரென்றென் மனதைத்தேற்றுசொல்லால்
வந்தாரென்பாரைக் காண்கிலேன்

அநுபல்லவி.

தெருவிற்கும்வாசற்குந் திரிவார்சகிமாரெல்லாந்
தில்லாபுரீசர்முன்போய் கல்லாரென்காதல்சொல்லார் (வரு)

சரணங்கள்.

௧. நிலவினுலாவச்சொல்வார் சலவைப்பன்னீரிரைப்பார் சலவிக்குவேனியென்பார் மலர்மெத்தை யிதுவென்பார், சீமோவிதாசினேகப்பலமோ நானேதுசெய்ய உலகாளுந்தில்லையீச ருலவிபெண்ணையணைய (வரு)

௨. நாமறியேயோமோ சாமிதாமதஞ்செய்வாரோ நீயங்காதேயென்றுபூமலேற்றவருவார், காமனுர்வந்தாலென்ன சோமனுர்வந்தாலென்ன பூமலர்வாடுமுனமே ஏமசபேசரென்முன் (வரு)

௩. சங்கைசடையிலாடச் செங்கையிற்றுடியாடப் பங்கயமேனுங்கைகொள்நங்கையர்கள்கொண்டாட நங்கைசிவகாமி கொங்கைசேர்புயமாட செங்கைவீசியாடச் சதங்கைபாதத்திலாட (வரு)

பதம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்

பல்லவி.

தேனூர்மொழியாளுள்தன்னைச் சேரீர்மயலதீரீர்

அநுபல்லவி.

மானூர்கானேயம்பல வாணபணிபூண (தேனூர்மொழி)

சரணங்கள்.

க. அளகமதுசரிய முகமலர்வளைநெரியக் களபமுலை புளகமெழக் கலவிசெய்யத்தருணம், வளமைபெறுமக்கு மாலிகைமார் பாவ திருபா, களமார்விடமுண்டுதில்லைக் கனகசபைவாழு (தேனுர்)

உ. அன்னைதான் வசைபேசவே துணை யானமாதருமேசவே, கன்னன்மாமதனெய்யவே மலர்ச்சையிற் கண்கணக்தொங்கவே, என்னைதான் செய்வாள்சொல்வீர் மயிலெனிக்கல்லவேவில்லீர், மன்னுசுந்தரர்தூதா தில்லை மன்றுளாடியபாதா (தேனுர்)

ந. சந்தனஞ்சுபிதென்பள் மனங் தகைத்தால் பகையென்பள் - ஆந்தியுந்தணலென்ப ளொரு - வல்லுறுமுகமென்பள், கொந்தார்கொன்றைத்தாமா -சுறுங்கோதையம்பிகைவாமா - இந்திரன்திருமாலயன்றொழுமீசாநடராசா (தேனுர்மொழி) உ

பதம்-இ-ம்-ஆஷாடகன்னடம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

பேசவுமொண்ணுதோ கோபமேதோ தென்புலியூர்

அநுபல்லவி.

ஈசரேயுமக்குநாணுகாதோ (பேசவுமொண்)

சரணங்கள்.

க. வருந்தினனழைக்கவுமாச்சோ உம்முடன் - பொருந்தாதவென்னைச்சேர்ந்தா லேச்சோ—இருந்தவிடமெல்லாமவள்பேச்சோ-அவள்கையின் - மருந்துதானறலைக்கேறிப்போச்சோ (பேச)

உ. மாதவர்வசையுமேலோமைம்போமோ - வென்னைத்தள்ள நீதமோ பெண்பழிவினைபோமோ, காதலறியாதவர்நீர்தாமே - சுந்தரனர் - தூதரேயிப்படிசெய்யலாமோ (பேச)

ங. கொந்தலரமளியிற்சேர்ந்தீரே சேர்ந்தணைந்து - சந்ததம்நீங்காமயல்தந்தீரே, அந்தமின்னுர்தம்மையணைந்தீரே - சிவகாம - சுந்தரிபாகரே மறந்தீரே (பேசவும) ங

பதம்-இ-ம்-கலியாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

அப்படியிப்படி செய்ததற்கொப்பினேன் - தப்பிதமோதில்லைதாண்ட

அநுபல்லவி.

பொற்படியேகொடுத் தெப்படியாகிலும்
மெப்புடன்வந்தென்னை யொப்புடன்கூடீர் (அப்)

சரணங்கள்.

க. வாலையிலேசந்தச் சோலையிலே முத்து மாலையிலே பொன்னூலையிலேல்செய்த, வேலையிலேயந்தி மாலையிலெதென்னஞ் சோலையிலே காமவிலையிலேநீர் (அப்படி)

உ. மேடையிலேமலர் சூடையிலேவிளை யாடையிலே யுறவாடையிலே, நீராடையிலேயென்னைக் கூடையிலேமுத் தாடையிலேகை போடையிலேநீ (அப்படி)

ங. நாளையிலே யென்னையாளையிலே சொர்க்கக் காளையிலேறியே வாளையிலே, யிந்தவேளையிலேநல்ல நாளையிலேகற்பக் - கோளையிலேயாசை மீளையிலே-நீர். (அப்படி)௪

பதம்-இ-ம்-கலியாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சரசமிப்படிசெய்பலாமோ-சாமிநீர்-சரசமிப்படிசெய்பலாமோ

அநுபல்லவி.

வரிபெறும்விநோதரே ஊர்சிதம்பரநாதரே (சரச)

சரணங்கள்.

க. ஸ்தனத்திலேகையைபோடுநீர் முகத்திலேமுத்தம்நாடுநீர்
தலையிலேமலர்சூடுநீர் தழுவியே விளையாடுநீர் (சரச)

உ. மானமுறுமெங்கள்குலத்திலே மாதவர்வருமின்பலத்திலே
ஞானமுறுஞ்சிவஸ்தலத்திலே நாகரீகபொன்னம்பலத்திலே(சர)

ங. வேதந்துதித்திடும்நாதரே மிகுத்திடும்பிரக்கியாதரே
ஓதவருந்தில்லைநாதரே யுயர்சிதம்பரநாதரே (சரச)௫

பதம்-இ-ம்-சாவேரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

வேண்டாமிதெல்லாங்காரியமல்ல-தீண்டாதேதகில்லும்

அநுபல்லவி.

வேண்டா மிதெல்லாங்காரியமல்ல தீண்டாதேதகில்லுந் தாய்தமர் கண்டால், ஆண்டவரென்றும்பயப்படார் தில்லைத் தாண்டவராயரே.

சரணங்கள்.

க. இரவிலேவந்தென்னை மல்லிகைப் பூவினாலேயெறிந்துசருவித்
தாவிமடியைபிடித்துப்பண்ணாத சரசமேபண்ணுறீர்
கோவிலிலாதவூரானவையோ பாவியேன்பக்ஷம்யார்சொல
வார்கள்-சேவிலேறும்நீதரே திருத்தில்லைநாதரே(வேண்)

உ. ஆருமில்லாவிடத்திற்பிடிக்கிறீர் சேருவாளென்றுபார்க்கிறீர்
அந்தத்தாருகாவனத்துமாதர்போலல்ல சமர்த்திநானையா
ஊருமுலகுமறியச்சேலை தாருமிரவும்பகலும்வீட்டில்
வாருங்கூடியணையலாஞ்செம்பொன் மன்றனீசரே(வேண்)

ங. இன்னாரினியாரென்றெண்ணாமல் முன்னாளுறவாயிருந்தவரை
ப்போற், பின்னாலேவந்து தழுவினாற்கண்ட பேரென்ன சொல்
வார், சொன்னாலுஞ்சற்றுமறிகிறீரில்லை முன்னாலறிந்தவர்வரு
கிறார்பாரும் பொன்னாடையர்பணி கயிலைவாசரேபுலியூரீசரே(வே)சு

பதம்-இ-ப-நீலாம்புரி-ஜமபைதாளம்.

பல்லவி.

அழைத்துவாபோடி யடியாளே யின்பம்

அநுபல்லவி.

தழைத்தபுலியூரிற் றாண்டவரைத்தாமே (அழைத்)

சரணங்கள்.

க. அன்னநடையின்னே யேனிவ்வண்ம மென்னையன்னையென்று
மபார்உன்றன்தன்மை சொன்னேனு னொருவார்த்தை கன்மம்
நாளுஞ்சுகமுறவே மருவாததுஜென்மமென்னஜென்மம் (அழை)

உ. செம்பொன்மல ரின்பமுடன்சூடி யுயர் செம்பவள வாயிலிசை
பாடிக், கும்பமெனுமிருதனத்தைநாடி-யென்னைக் கூடியவர்போ
னவிடந்தேடி யுறவாடி (அழை)

ங. தில்லைவனந்தனிலிருக்குமீசர் எங்கள் சிவகாம வல்லியுடன்பிரி
யாதநேசர், அல்லலறுத்தாண்டவர் பிரகாசர் இப்போது அன்ன
பேரீர்சொன்னால் வருவான்பிராணேசர் (அழை) எ

பதம்-இ-ப-எதுகுலகாம்போதி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆசைதீரவேயென்னை-அணைந்தாலொண்ணாதோ

அநுபல்லவி.

பூசைபுரியுந்தில்லை ஈசாசபைநடேசா (ஆசை)

சரணங்கள்.

க. சந்திரனைக்கண்டுநீல மந்தரங்கமானதுபோல் எந்தன்மீதிற்பட்சம்வைத்துவந்தாலொண்ணாதோ, கந்தர்ப்பன்கைபுஷ்பபாணம் ந்திநேரமேவருமே தந்திரமோசெய்வதெல்லா மந்திரசபைநடேசா (ஆ)

உ. தேடியவல்லவன்பேடு - கூடிமருவாதிருந்தா - னீடிடவுலகிற்பேடோடிநின்றுய்யுமோ, நாடியேவந்தவென்மேல் மோடிசெய்யலாகுமோ பாடியகின்னரர்போற்ற வாடியசபைநடேசா (ஆ)

ங. கருமேகங்கண்டு மயிலொருமைப்படுலீலைபோற் - கரிசனமுடன்சேர்தல்பெருமையதல்லவோ, திருவுளமகிழ்ந்தென்னை மருவணைமீதினிற் சுருதிபுகழுந்தில்லைக் கனகசபைநடேசா (ஆ)

ஏசல்-பதம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

க. திருமுத்துப்பந்தலின்கீழ் சுருதிப்பயன்முதலோர்
இருபக்கங்சொழுயேவரும் இவராரசொல்லன்னே
ஒருபத்தன்செயுந்தவத்தைக் கருதிநிருத்தங்காட்ட
வருகிறபோம்பல வாணர்காண்மின்னே

உ. வடகயிலைதனின்மூன்று சுடருமுதித்ததுபோல்
இடமிகைசயேறிவரு மிவரார்சொல்லன்னே
கடல்கடையும்போதெழுந்த விடமமுதுசெயுநேசர்
நடனபராதியரர்தில்லை நாயகர்காணமின்னே

ங. சுரரெனுமூவாயிரவர் இரனுமுனிவருஞ்சூழ
இரதமிசையேறிவரு மிவராரசொல்லன்னே
சரமதராஜனுமூன்று புரமுமெரிபடமுனிந்த
பரமசிவகாமிவல்லி பங்கர்காண்மின்னே

ச. கந்தருவரிசைபாட தந்திரான்மறைமுழங்க
இந்திரவிமானத்தில்வரு மிவரார்சொல்லன்னே
அந்திவடிவினர்தொண்டர் புந்தியில்வாழ்பவர்வால
சந்திரசேகரானந்தத் தாண்டவர்காண்மின்னே (சு)

பதம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

நேசமேன்பூசலே னுனையேன்பேசுறீர்
நேசமேன்பூசலே னுனையேன்பேசுறீர்

அநுபல்லவி.

வாசஞ்சேர்தில்லைநட ராஜனேமுக்தவும்மை
மோசஞ்செய்தாளோபக்த ரோசம்போதாதோ (நேசமே)

சரணங்கள்.

க. வாடியென்றழைக்கற வாடிமுகவிச்சைகள்
பாடியவள்மேற்சிந்து பாடிக்கொள்வீரல்லாற்
போடியென்கிறபேச்சைப்போடீர் முன்னாளும்பேய்க்கூத்
தாடியென்பதுமெய்க்க வாடியபாதரே (நேச)

உ. கொம்பனையாள்குதிரைக் கொம்புரண்டானையொரு
கம்பஞ்சேர்த்தீர்சேர்த்த கம்புகன்றிடக்கண்டீர்
அம்பலவாணரேவு ரம்பலேனுமக்கிப்போ
யென்போலுமேயொருத்தி யின்பஞ்செய்வாளோ (நேச)

ந. பூண்டவானசாரனேசம் பூண்டபோதேயெனக்கு
வேண்டாதவளைத்தேட வேண்டாமென்றேனே
ஆண்டாரோநீரெனைப்பெண் டாண்டாற்றலைக்குமேலே
தாண்டவாநீராதில்லைத் தாண்டவராயரே (நேச) ௰

பதம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நானேவலியவந்தேனே கோபம்

அநுபல்லவி.

வீணுவம்பலத்துறை வாணேதுய்போனே

சரணங்கள்.

க. நினைந்துமனதின்வன்மஞ்சறைடு - நெஞ்சி னினையாதெல்லாநினை ந்துநின்றதுவண்டு, கனதனமெனுங்ஸ்தனமாண்டு நல்லகாணிக் கையெனவலங்காரமாக்கொண்டு (நானே)

உ. தூறேதுமில்லையென்மீது. வீணே தூறுசொல்லிப்பிரிந்துல ந்ததேதருது, வேறேயொருவரைத்தூது போகவிடுத்தாற் றீரா தென்றுவேண்டியிப்போது (நானே)

ங. தில்லையம்பலந்தில் ஆடிநின்ற சிவனே தீராதசே வாடி முல்லைமணிமேற்கூடிக்கொண்ட மோகத்தையுங் கனி மூவகைவே தேடி (நானே) ௰க

பதம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

கனவிலுமற பதில்லை மானே நாளுங்

அநுபல்லவி.

கனகசபையிலாடுங் கடவுள்பதந்தானே (கனவிலு)

சரணங்கள்.

க. ஒன்றாகநின்றசுதந்தரமும் மூவுலகுக்குயிர்க்குயிராகியேயுணர்த்தும்விசித்திரமுங், குன்றாதருளளிக்குந்திரமு - மென்னைக் கூடிவிளையாடிய வுபாயதந்திரமுங் (கன)

உ. இன்பவெள்ளத்தழுந்து மிங்கிதமுங்கிர்பை யெங்கெங்குந்தானுயிருந்திருந்தசகமும், அம்பரத்திலாடியபொற்பதமும் புஷ்பவனைமீதிலேயணைக்கவனுமோகவிதமுங் (கன)

ங. பரமகல்யாணசர்வேசா யெங்கள் பார்வதியெனுஞ்சிவ காமிபிராணேசா, கருணைசந்திரசேகரவிலாசம் நாளுங் கனகசபையிலனவரதமுமநடேசம். (கன) ௰உ

பதம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தனித்திருக்கப்போகாதுமானே தில்லை

அநுபல்லவி.

வனத்துநடராஜர்தம்மை மருவாமனானே (தனித்)

சரணங்கள்.

க. காமன்பெருங்கழைவிலைத் தெய்யப்-பூர்ண கலைநிறைந்தமதியுந் தழல்மாரிபெய்யச் சாமமெல்லாங்குயிற்கூவி வையவென றலையிலெழுந்தோர்தென்றலணி மனைமையைத் (தனி)

உ. இரவோர்யுகமாகுதேதகதே செல்வேனினி யென்றாலும்பெண்கட் கிதையேயென்றுசொல்வேன காவிலெய்யுமதனை யென்றுவெல்வேன—விறு காதவெள்ளந்தீர்த்துக் கலந்தணைந்துபுகல்வேன (தனி)

௩. திங்கள்கங்கைகூரணையும் வேணி-புலியூர்ச்
சிவகாமியவல்லியிடப் பாகமாக்காணி
செங்கமலப்பதத்தின் மனமூணி நமுக்
தேன்கமழும்பூங்கொன்றைத் தொடையதனைக்கேணி(தனி)

பதம் இ-ம் கல்யாணிஅட தாளசாப்பு

பல்லவி.

சபையில்வந்தெதிர்நில்லாது அவரைக்கிட்டித்
தழுவவுனறமல்லடி.

அநுபல்லவி.

உபசரிப்பேன்சொல்லடி அம்பலவாணனருள்வரிந்தெனைவெல்லடி
சுபதினமென்றனக்குச் சொலபமாய்வந்ததிப்போ
அபிநயம்பிடித்துக்கொண் டலைந்துநீ திரிகிறாய் (சபை)

சரணங்கள்.

௧. வழக்கமொனறறியாயோடி காலுபேர்சொன்னவார்த்தையுங்குறியாயோடி, இழுக்குச்சிரியாரோடி இனவெடுத்தாலிடம்பார்த்துச்சொரியாயோடி உழக்கிற்கிழக்குமேற் கென்றுண்டாக்குகிறாய் தசேடி, மனழக்கொதங்கிமனைக்கு வழக்கிடுகிறாய்வாடி (சபை)

௨. கொநவிறவெணகளைக் கூட்டுறாய் ஒளித்திருந்துதிருடக்கன்னக்கோலதேடுறாய், கருநித்திருகல் மூட்டுறாய் விரித்துனைநுகடின தனெதாணடையைக்காட்டுறாய் பெருமைக்கொருசரிகைப்புடவையிலவல்வாங்கித், தாமரியாதுடுத்தித் தசுக்குகின்றசிததிராங்கி, ()

௩. இடக்குத்தொழில் மறக்குமோ-யுனக்கு இனிமேற்குணம்நிறக்குமோ, எடுத்தவடிசிரகதுமோ உனனிடத்தினி வினயம்பிறக்குமோ, முக்காயமபலத்தானை முயங்குவேனுனைனறு திக்கிட்டெவருமெச்சத் தென்பாய்ச்சொல்கிறாய்கனறு (சபை) மிசு

பதம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தெருவில்வாரானோ எனைச்சற்றே-திரும்பிப்பாரானோ

அநுபல்லவி.

உருவிலியொடுதிரிபுரத்தையுமுடனெரிசெய்தநடனராஜன் (தெரு)

சரணங்கள்.

௧. வாசல்முன்னில்லானோ வெனக்கொரு-வாசகஞ்சொல்லானோ நேசமாய்ப்புல்லேனோகனழவைத்த ராஜனைவெல்லேனோ,தேசிகனம்பலவாணனடம்புரி தேவாதிதேவனசிதம்பரநாதன் ()

௨. போதுபோகுதில்லையே யெனக்கொரு - தூதுசொல்வாரில்லையே, ஈதறிந்தேனிலலையே யென மேற்குற்றமேதொன்று மில்லையே, வேதனுமாலு மூவாயிரருந்திரள்விணவருந்தொழ வாடியபாதன் (தெருவில்)

௩. மெய்யென்றிருந்தேனே—யவருடைசைகையறிந்தேனே - மையல்தணிந்தேனே - பசந்திடுமெய்யுங்குளிர்ந்தேனே, வையகமுய்யப்பதஞ்சலிபோற்றிட வாழுங்கனகசபைநடராஜன் (தெருவில்)

பதம்-இ-ய-குறிஞ்சி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

கனவுகண்டெழுந்திருந்தேன்-மானே-தில்லை

அநுபல்லவி.

அனவரதநடராஜர்க் கன்புசெய்யநானே (கனவு)

சரணங்கள்.

௧. தெருவினிற் பவனிவந்திடவுங்கண்டு தெரிசித்தளவிலென்றன் சிவவ்வரதைப்படவும், ஒருகிளியைத்தூதுபோக விடவுமாசையுள்ளத்திலடங்காமலோடிப்போய்த்தொடவும் (கனவு)

௨. கண்டவுடன்வாமீதில் விழவுவாசங் - கமழ்கொன்றை மாலைதனிற்காதலுற்றழவும் -புண்டரீகபாதத்தைத்தொழவும்கொண்கைபூரிக்கவுடைகாழப்புரத்தாரிகழவும் (கனவு)

௩. அங்கசன்சமர் செய்ததறவுமெத்த வாராப்போராசை யென்னேரமுங்குறவும், செங்கமலகணமீதுாவுந் திருத்தில்லைத்தாண்டவரைச்சேர்ந்தின்பம்பெறவும் (கனவுகண்) (௰௬)

பதம்-இ-௭-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சொல்லவாராய்-சேதி-சொல்லவாராய்

அநுபல்லவி.

சொல்லவாராய்சேதி சுந்தரமாமின்னே
தில்லைநடராஜரென்னைச் சேர்ந்தமாயையல் (சொல்ல)

சரணங்கள்.

௧. அடுத்தடுத்தேவந்தே யந்தரங்கம்பாராட்டி
கூடுக்காகமோடிசெய்தாற் சொலவேதேதுமானே (சொல்)

௨. ஆசையாகினாலென்ன வதிர்ஷ்டமுன்னிலேவேணும்
பேசவுமறியாத பெண்பேதையானடி (சொல்)

௩. இருவருமொருமித் திருந்தசுகங்களெல்லாம்
ஒருவரறிவாரோ ஊரிலொம்மலாகுதே (சொல்)

௪. சம்புசிவகாமி பங்கர்சந்திர சேகரர்
செம்பொன்னம்பலவாணர் சேர்ந்தணைந்தமையல் (சொல்) ()

பதம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

மையல்மிகவுமிஞ்சுதே சுவாமிநீரிப்போ
மருவாதிருந்தாலென்செய்வேன்

அநுபல்லவி.

வையகம்புகழ் தில்லைவனநாதரேயென்சாமி - மருமலர்மெத்தைமீதினிருவருமாயிருந்து-சருவிச்சுருள்கொடுத்து மருவிமுத்தமுத்தாட. ()

சரணங்கள்.

௧. வரிக்குயிலேழிசைகூவத் தென்றலுந்தாவ மன்மதன்மலர்க்கணைதூவ, உருக்கு மதிதனிலே யலைவாய்மெழுகதுபோல் உருகுதென்றனுளம் பரவசமாயுடலம் - வருகுதுகாம வெள்ளம் பெருகுது வரவர (மையல்)

௨. களபகஸ்தூரிகள்பூசத் தேவரீருடன் கலந்திங்கிதமொழிகள்பேச, அளகமலர்கள்வீச வணைதனிலேயிருந்து அந்தரங்கமாகியெந்தனுளமறிந்து - சிந்தைமகிழ்ந்துநீ ரிந்நாளிற்சேர (மையல்)

௩. தில்லைமூதூரில்வாசரே மூவாயிரவர்தினந் தினந்தொழுமீசரே, வல்லிசிவகாமி மகிழுஞ்சபேசரே மாதவர்பணியும் பொற்பாதரே-தமிழ்க்கொருநீதரேயென்பிராணநாதரே வர வர (மையல்)

பதம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி அடதாளம்.

பலலவி.

மனதினிற்றயவானாற் றினந்தினமிப்படி வருமோவராதே

அநுபல்லவி.

தனதுக்குறைவுண்டோ வென்கிறீர் தேவரீர்சித்த
மௌனதுபாக்கியந்தில்லைக்கனகசபேசரே (மனதினிற்)

சரணங்கள்.

க. உருமத்துக்கமலம்போற்றிரு முகம்புலர்வானே னொருமனதா யிருந்தால்பெருமூச்சு வருவானேன், அருமந்தமனதுதான் தெருவெங்குமலவுதே பெருமைக்குத்தழுவுவ துரிமையோசாமி()

உ. எவர்மோகத்தனில்விழ்ந்துதெவர்மயமானாலுங் கவரியின் காற் றைப்போற்றுவன் வேண்டாமோ, அவரவரிச்சைவைத்தா நல் ரசருசிபோல நவடலங்காணுமனதேறு சிவகாமிபிராணனேசரே()

ங. தயவானாலடிக்கடி சுயமாலைவேணும் பிரியவார்த்தைபேசினாற் செயலாவதேது, அயலாகவெனைத்தள்ள நியாயமோதேவர்க் கு மயலார்க்குஞ்சரியே நன்னயசபைவாணா (மனதினி) ௰க

பதம் இ ம் நீலாம்புரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நினைத்துக்கொண்டால் சகிக்கப்போமோ தனக்குத்தானே
நிகராகியசாமி செய்வித்ததனை

அநுபல்லவி.

அனைத்துலகுக்குதிக்கு மம்பலவாணரென்ற
னந்தரங்கமறிந்தே வந்தவின்பசுகத்தை (நினைத்து)

சரணங்கள்.

க. வெடித்தமல்லிகைமுல்லை முடித்தேன்குழலைசீவி
மடித்தசுருள்தந்திகழ் கடித்தசம்பிரமலீலை (நினைத்)

உ. முலையைநெருடிகெஞ்சை உலைமெழுகாயுருகி
கலைநெகிழ்த்திடமிர்த நிலைசோதித்தவிதத்தை (நினைத்)

ங. முத்துஸ்தனத்தின்மேற் கையைவைத்துகம்பதித்துச்
சித்திரமஞ்சத்திருத்தி முத்துமுத்தாடினதை (நினைத்)

ச. நாதரூபமொன்றில்லாச் சோமசேகரசிவ
காமசுந்தரிமகி ழீசரின்ப (நினைத்) (உ௰)

பதம்-இ-ப்-நீலாம்புரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிரிந்தாலுமறக்கிறதில்லை பெண்ணே-நடனம்

அநுபல்லவி.

புரிந்தாரம்பலவாணர் பூரணையின் கண்ணே (பிரிந்தாலு)

சரணங்கள்.

௧. சந்தனகஸ்தூரிவகைபூசி - மெத்த சரசவிங்கித்லீலைச் சரதமொழிபேசி, சந்தத மணைந்தால் வெகுவாசி யிரவிற் - றனித்திருக்கு மபெண்ஜென்மந்தானென்னசீசீ (பிரிந்தாலு)

௨. ஸ்தனத்தின்மீதிலமுந்தலைத்து நகத்தைக்கொஞ்சி - முகத்தின்முகம்வைத்துக் குறிபடுத்திய, சுதரத்தைகலைநெகிழ்த்தி யுறவாடும் விதத்தைநாளும் - கல்வியநுராக மனுபவித்திருந்த சுகத்தைப் (பிரிந்தாலு)

௩. தென்கைலையம் பதியின்வாசர் - நாளும் - சிவகாமவல்லியுடன்பிரியாதநேசர் - எங்கவலைதீர்க்குஞ்சருவேசர் - எங்குமிணையொருவரில்லாத ஈசர் நடராஜர் (பிரிந்தாலு) (உக)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

எத்தனைத்தவஞ்செய்தாரோ-மானே-இல்லை
ஈசருனைப்புணரத்தானே

அநுபல்லவி.

கர்த்தரெனத்தெரியப் பொன்னம்பலத்திலாடுங்
காரணபூரண வாரணமானவர் (எத்தனை)

சரணங்கள்.

௧. கொக்கிறகைச்சூடுவாருக்கிப்போது கொழுந்தும் மேருமுண்டாச்சே, மேலும் - அக்கரவம்பூண்டமார்பர்தமக்கு ரத்நஹாரமுமுண்டாச்சே, அந்தத் - தக்கனென் றும்மாமன்றலையரிந்தார்க்குத் தாக்ஷண்ணிய முண்டாச்சே, சற்றும் - வெட்கமில்லா நிருவாணிக்குப் பட்டாடை மெத்தவு முண்டாச்சே-பெண்மைமா (எத்தனை)

௨. ஒருத்தருமில்லாதபரதேசிக் கிப்போதுல கெல்லாமுறவாச்சே, பெரு - முருத்திராக்ஷவடஞ் சூடுஞ்சடைக்கிப்போதுயர் பொன்முராவாச்சே, கையில் - தரித்தமாகூச்சலைக் கேட்டவருக்கிப்போது சங்கீதமுண்டாச்சே, புரம் - சிரித்தெரித்தவருக்குச் ஜெகரக்ஷகரெனுந்திருநாமமுண்டாச்சே-பெண்ணம்மா (எத்தனை)

௩. யானைத்தோலும்புலித்தோலு முடுத்தார்க்கு ஆடைத்திரளாச்சே, உயர் - வானத்திலம்புலி சூடினார்கிப்போது மணிமுடியுண்டாச்சே, மது - பானத்தைமுன்னாள் சுமந்தார்க்கும்

சைவப்பழமெனப்பேராச்சே கினுக்காசாளெனுமொரு ன்னம்மா பெண்கள் மனத்தைப்போக் மாபட்டமுமுண்டாச்சேயே (எத)

௬. மாட்டிமேலறித்திருவாருக்கு வேண்டியவாகனமுண்டாச்சே தலைஓடிவிரந்தேகுடிப்பாருக்கிப்போ துர்ப்பாததிரயாச்சே ஒரு-வீட்டிற்குடியிருந்தேயறியாருக்கு விண்தோய்மதிலாச்சே சுடு-காட்டிலாடுவார்க்குத் தில்லையென்றேயொருகாணியுமுண்டாச்சே-யென்னம்மா (எததனை) ௨௨

பதம்-இ-ய-பமுகுகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்வீர்-நடேசர்க்குநான்
தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்வீர்

அநுபல்லவி.

அண்டமெல்லாம்பரவுங் கொண்டல்கால்கள்கும்பிட்டே
ஞண்ளவரெனுந்தில்லைத் தாண்டவராயர்முன்போய்(தெண்)

சரணங்கள்.

௧. பொருந்துங்காதல்கொண்டு பொன்னிதழ்த்தேனுண்டு
இருந்தோஞ்சொல்லவோவிண்டு ஏகாந்தந்தனிற்கண்டு (தெ)

௨. கண்டால்வருமப்பேச்சு கன்னிவயதிலேச்சு
பண்டுசொன்னதும்போச்சு பார்வையவண்மேலாச்சு (தெ)

௩. மன்னும்நாணம்போக்கி மனைதத்தாமலர்ககாக்கிச்
சென்னிமேத்காந்தூக்கித் தில்லைப்பதியைநோக்கித் (தெ) ௨௩

பதம்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மனதறியாமல்மையல்கொண்டேன்-கொண்ட
மையலுக்கென்னபலன் கண்டேன்

அநுபல்லவி.

தினமுங்கிருபைபுரியும் சிங்காரமிகிழ்ந்திடுந் தேசர்-தில்லைத் திருநடராஜா (மனத)

சரணங்கள்.

௧. மனதில்தாய்க்குவெறுப்பாச்சே யினி வரவரகிஷ்டேரப்பேச்சே நினைத்துக்கொண்டாற்பெருமூச்சே பருவமேரிழையார்க்கிதெல்லாமேச்சே (மனதறி)

௨. மதிகாய்வதென்னகொடுமையோ மாரன் மலர்க்கணையெய்யநூலகயோ, சதிகுயில்கூவுது பொய்யோ நிமிஷந்தானூறுயுகமாகுதையோ (மனதறி)

அ

௪. அன்னைப் பொன்னை பொருகோடி பெய்த சுசீலைகளை யிருத்தி அதிவிதமாக் கவிபாடி தில்லையம்பலவாணரை நான் கூடி (மனதறி) ௨௪

பதம்—இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை—துருவதாளம்.

பல்லவி.

மனமுருகுது விழிபுனல்பூணுது மையல்பெருகுது மதியனல்மூளுது
வருமுருவிலிசர மென்னைதீண்டுது வகையென்னசெய்வேன

அநுபல்லவி.

அனவரதமும்திவிதத்தாண்டவ மரவும்புலிமுனிதெரிசித்திடும்
ஹரஹரசிவசிவவென்னை யாண்டருளம்பலவாணா (மனமு)

சரணங்கள்.

௧. தளைமீதேசோருதாயேன் தந்தை தமரேன் மைந்தர் தாரமேன் மலரேன்
சந்தனமேன் புனுகேன மையல்சாஸ்வதமே, கலைசோருது வளை
சோருது நல்ல கைசோருது மெய்சோருது கஸ்தனமேசோருது
பணிசோருது நெறிமுடிசோருதையோ, இலையோகிருபைநீவந்
தென்னையணையிலையோ இனிமந்திரமந்திரமிலையோ இனி
யுயிர்விடுவேன் பழியெய்துவதினியே (மன)

௨. விரகாக்கினி மேனியிலெழுகுது வேண்டாம் வேழமுண்டகனி
போல், ஒருராத்திரிநாலுயுகமாய் விழியுறங்கேனுறங்கேன் அரு
ளாற்றினைப் பணிலதுமுனையே அருளாற்றுமுதிர்த்துமுனையே
அறிவெனறிவேன் சாருணரதென்புலியூர்ச் சிவகாமசவுந்தரியா
காவுங்கருணைகடாக்ஷமே புரிகுவாய்கனகசபேசா (மனமு)

௩. தவசம்பவி தருணகுணத்தரு தருதிக்திமிதிமியெனநின்றரு
சபதமேறத் திருநடனப்புரி தருசங்கரனே, நவசந்திரநுதல
வேல்விழிதானலசிக்கையிலுநகி யிதம்பெற, நவபஞ்சணையத
னின்மகிழ்ந்தென்னை நண்பிலணைந்தாள் சிவசங்கரா திரிசூலதர-
திரியம்பக திரிலோகநாயகா திரிபுண்டரஹர மகாதேவ
கோராமூர்த்தி (மனமு) ௨௫

முத்துத்தாண்டவர் சபாநாதர்பேரில்பாடிய

பதம்-முற்றிற்று.

முதல்புத்தகப்பதிப்பதம்-௨௫-ம் முற்றியது மற்ற கீர்த்
தனங்களையும் பதங்களையும் இரண்டாவது மூன்றாவது
புஸ்தகங்களென வேற்படுத்தி அவற்றுள் ௱ ௱ ஆகப்
பிரித்துப் பதிப்பிக்கின்றோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சபாநாதர் பேரில்

தில்லைவிடங்கன்.

மாரிமுத்தாப்பிள்ளைபாடிய கீர்த்தனம்.

—()—

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பரமே-அல்லாமல்-வேறில்லைசுதந்தரமே.

அநுபல்லவி.

சொல்லுக்கெளிதுநெஞ்சே சொல்லுவாய்சிவகாம வல்லிக்கனபுளசபை வாணனைவீற்றிருக்கும் (தில்)

சரணங்கள்.

க. தோற்றும்மலவேசரைக் காற்றிலிடும்பஞ்சாசத் தூற்றியொழித்துக்குரை யாற்றிமைக்கந்தீரத் தேற்றிணையுகதிரு நீற்றிணுவிருவினை மாற்றிபாகதியில் லேற்றிடைப்பதற்கு (தில்லைச்)

உ. தக்கநிலைதெரிசதொத்தமனதேடிரு கைத்தலமெதிர் குவித்தேமுடிமீதில் வைத்தபிறகுபய பத்தியுடனே தெரிசித்த பொழுதிலுயா முத்திதந்தாளத் (தில்லைச்)

ங. காசினிமனிற்கயிலாசமென்றெநநட ராஜிருந்து பாவநாசஞ் செய்வதிதுவே வாசஞ்செய்வோருக்கு மோசம்வராது கிலேசம்வராதமபாசம்வராது (தில்லைச்) க

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சவுராஷ்டிராகம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தெரிசித்தம்பரைப் பரிசுத்தராகச்சிதம்பரமன்றியுண்டோ

அநுபல்லவி,

விரிவுற்றபூலோக கயிலையென்றுளவொரு மித்துகடக்கெதிர் கொண்டு, மேரு-வொத்தவிரணடோடிரண்டு கோபுரத்தைக கண்ணாரவேகண்டு. (தெரிசி)

சரணங்கள்.

க. மேலைத்திசைக்கோபு ரத்தினிற்கற்பகவேழமுகன்றனை வாழ்த்தி, சு.ல-கீலத்திருமாலேடும்ஒமாரன்முன னின்றுதொழுதடி போற்றி, அநு கூலச்சிவகங்கை மூழ்கியந்நீரையுட கொண்டு

மனக்குறைபாற்றி, இந்த ஞாலத்தையீறை சிவகாமசுந்தரி பாலும்பிருவினைமாறறி வெரு சீலத்துடனமலர்சாத்தி அர்த்தசாமத்திலேதொழுதேத்தி (தெரி)

உ. சமபிகதிருமூலஸ்தானத்திலேதுதி நாத்தமூழ்பேறப்பயின்று உமைஅம்பிகைத்தானைப் பணிந்துமலாதியோ டைந்துபுலாதியைவென்று நித மும்பர்வணங்கும்பே ரம்பலத்தானைக்கண்டுண்மையாய்ச்சேவித்தகனறு கள்ள-வெம்பிறவிப்பிணிவேரைப்பொடிசெய்யுஞ் செம்பொற்சபைநாடிச்சென்று கொடிக் கம்பத்தருகினில்நின்றுகையால் கும்பிட்டாகராவென்று(தெ)

ங. ஞானசபைநாதனைச் சேவித்தங்குள்ள ரகசியவுண்மையைநாடி, யொளியானந்தத்தைபற்புக ஞானக்கண்ணாலறிந்த தானந்த வாரிபலாடிக், தவ-மோனத்துடனங்கிருந்து செபங்கண் முழுதுஞ்செபித்தனபுரீடி, நாளும வானத்தவர்க்கும் கிடையாதமுத்தி நிதானத்திற்சேவடிதேடி,மெய்த் தியானத்திலேதுபாடி யக்கியானத்தைவேறரச்சாடித் (தெரி) உ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பூரிகலியாணி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

தெய்விகஸ்தலமிர்தத்தில்லே-இந்தவைபோகமெங்கெங்குமில்லை

அநுபல்லவி.

துய்யவேதனுமாலுந்தேடியேகாணுச் செய்யதாமரைத்தா ளாடியே நின்ற, வையனிருந்துவாசஞ்செய்யுந் தென்கயிலாசமாமே யிணைசொல்லப்போமோ வொருவராலே. (தெய்வி)

சரணங்கள்.

க. மதிலாயெழுந்துபஞ்சாக்ஷரமே சுற்றி-வளைந்திருப்பதுஞ் சிதம்பரமே, போலாஞ்சதுர்வேதநாலுங்கோபுரமே யாகிச்சமைந்துநிற்பதுநிலவாமே, யிது வதனுமுலததலத்தையும் வெல்லுமேயுலகம்பதினாலுமிதைத்தானே சொல்லுமே யார்க்கும், கண்டென்று விசேணசொலலக்கூடுமோ (தெய்)

உ. மூர்த்தியுந்தீர்த்தமுந்தலமும்மூன்று முக்கியமுமொருமித்த நலமுங் கண்ணுற்பார்த்தவர்க் குண்டோசஞ்சலமும் நினைவின்படியேவரதெய்துஞ்சகலமும வேதசாஸ்திரமு மிதைத்தானே யோதுமேநிஷ்தோத்திரமாயுறைத்தாலும் போதுமே யிதிலோர் மாத்திரையாம்போது வீற்றிருந்தாற்தீது வருமோ பிறவியைத் தருமோசற்றுந்தாது. (தெய்)

ரு. எப்போதும் நலந்தருவதுவே - யிதுவெல்லாச்சமயத்துக்கும் பொதுவே - யிதற்—கொப்பான தலமினியிதுவே விராட்டுள்ள க்கமலத்தானமிதுவே வச்சிக் கொப்பாரும் குழைச்சியோர் பாகனார்காலந் தப்பாதவாரமயிஷேகனார் தமக் கொப்பாந்தல ந்தமது மெய்ப்பானதலமிதுவுண்மை யிதிலுள்ளவண்மை யின் னமனந்தம் (எப்) (ரு)

கீர்த்தனம் - இ-ம் - தேவகாந் ாரி - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

எந்தத்தலத்தையுமிந்தத்தலத்துக்கிணை சொல்லக்கூடாதேஐயன்

அநுபல்லவி.

சொந்தத்தலஞ்சிதம்பரமென்றுமனதினிற்சிந்தித்தாருமலைப்போலே எமிவக்கிட்டமுயலகன்மேலே ஆனந்தக்கூத்தாடினதாலே (எந்)

சரணங்கள்.

க. ஆதிமல் லெண்குட்டந்தீர்ந்து கவுடதேசத்தரசன் பொன்னி றமானன்தேகமீசச் சாதியின்மூவர் புலைத்தன்மை போய்க் கதிசார்ந்தாரது வேதெய்வீகம்ஒரு வேதியன்வாயிலோர் சோ றிட்டுக்கூடுபோய் வீட்டிற்புகுந்ததுகாகம் பின்னுந் தீகறுவத் தாலெப்போதுந்தரிசனம் செய்திடுமோர்புலிநாகம், முன்னம் பெய்தது பொன்மழைமேகம் இந்தவைபோகமின்னமனேகம்

உ. கழுகுபுசிக்கத்தவறியிறந்தவயலூ மடைந்ததுகதியே, நீரில் முழு கியெழும்பவிளமையைத்தந்து முதுமையைத் தீர்ந்ததிப்பதியே கூவி, யழுதபுலிக்குட்டி மூண்டிளப்பாற யருகில்வந்ததுபயே— ததியே, கொன் பழிசெய்யும் பார்ப்பானொருவனுக்கு முத்தி பாலித்ததையன்சந்நிதியே அதனலித்தையேதினந்துதியே செ ய்து மேலிட்டுச்சொல்லுங்காருதியே (எந்த)

ரு. எங்கெங்குந்தானியைப் பூலோககயிலாச னென்றுரைப்பாரோ ருபேரும், இதில் அலங்கமிறந்துதிரும்பிப்பிறப் ரோ வாடிய தாளைக்கண்டோரும், மலர்ப் பங்கயன்மால்முதலோர் வந்தரு ச்சனை பண்ணுகிறாரதைப்பாரும் ஒளி பொங்குஞ்சோளாயிர த் தொண்ணூற்றென்பழுபல்குக் கலையிதிலாருர், தல மெங் கெங்குமோர்தலைசாரு-மதுவுமிங் கர்த்தசாமத்திற்சேரும். (எந்)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகடை—ஆதிதாளம்

பல்லவி.

ஒருநாளும்வாசமாய்சிதம்பரஸ்தலத்திலேஇருக்கத்தவஞ்செய்தே.

அநுபல்லவி.

பண்ணுகம்புலிகாகம் பார்ப்பான்புலைபன்முறற்
பத்திசெய்தேயிதின்முத்திபெற்றிடலாலே (எந்நாளும்)

சரணங்கள்.

௧. மூர்த்தியன்னையுசரந்தனிலேகரு விருந்துதிருவயிறுநொந்து பசியொடு பிறந்துவிமிகை தவிர்ந்துதளர்நடை நடந்து பருவமாகி, இந்தமனை மனைவிமைந்தர்கிளைமேலவு மெந்தனுடைமையிது சொந்தமெனவேசொல்லிச் சிந்தைகளிமைந்து மிகுந்துபலபல கன்மைகளைசெய்துதிருந்தலல்லாமல (எந்நாளும)

௨. வட்டஸ்தனத்திற்றொங்கலிட்ட பணியழகும் ஒட்டிவச்சிரமிழைத்தசுட்டியழகும்நுதற் பொட்டழகுமிடையிற் பட்டழகு முடையகட்டழ கியர்வலையிற், கிட்டியறிவழிந்து மட்டியெனவே தொடர்ந் - தொட்டினிமொய்த்தசிறு சிட்டெனவேயவர்கள் தொட்டு முபக்கிலகப்பட்டுமிகவுமதி கெட்டுமெலிந் தலைந்திட்டதல்லாமல் (எந்நாளும்)

௩. பேசமதற்குமொரு காசுகொடுக்கப் பிரையர்சமனைத்தர்தமைப்பேராஜனைத்துதிசெய், தாகமுதற்றவிகள்பேசியலுழ்த்துமனங் கூசுவதேபல்லாம லீசனைதிகப்பிரகாசனணிசருமத் தாசனுமைமகிழுல்லாசனடியவர்கள், நேசனிலகுகயிலாசன்கனகசபைவாசன்புலிநகரடராஜனைச்சேவித்து (எந்) (ரு)

கீர்த்தனம்-இ-ம-மத்தியமாவதி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

பலமந்திரத்திற்கும் பலமந்திரம்பொன்னம்
பலமென்னும் மந்திரமே.

அநுபல்லவி.

புலவர்க்கும்முனிவர்க்கும் பலவர்க்குந்தியானிக்கப்
பொதுவாயிருக்குமந்திர மதுவேசுருக்கமந்திரம் (பல)

சரணங்கள்.

௧. செனனமரணவாகை நீக்கியமந்திரஞ்சேரு மும்மலமாயைபோக்கியமந்திரம், மனதின்மெய்ஞ்ஞான முண்டாக்கிய மந்திரம் மந்திரத்திற்கெல்லாஞ்சிலாக்கியமந்திரம் (பல)

௨. முதுமைபோயின்மை கொடுத்திட்டமந்திரம் மூன்றுபுலையர் நீசம்விடுத்திட்டமந்திரம், கதிபிலோர் கைக்காக மடுத்திட்டமந்திரம் காட்டுப்புலியைப்பாம்பைதடுத்திட்டமந்திரம் (பல)

ங. அதுவேயெவர்க்குங் காயசித்திக்குமந்திரம் அதுவேநினைவின் படிசித்திக்குமந்திரம் அதுவேயழிவிலாத முத்திக்குமந்திரம் அதுவேசிந்தித்தநெஞ்சிற்றித்திக்குமந்திரம் (பல) சு

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

பார்த்தனையடைந்திட வேணுமென்றுசிதம்
பார்த்தனையடையுங்கள மார்த்தர்களே

அநுபல்லவி.

வரர்த்தனை தருமிந்தத் தலந்தனிலேயிருந்த
மார்த்தரெல்லாருந்தவ வேந்தரே (பார்த்தனை)

சரணங்கள்.

க. காட்டிலிருக்கின்றபுலியும் பாம்புப்பெற்ற காட்சியுங்கேட்டிருப்பீர்களே, வீட்டிலிருக்கின்றகாகமுமுயர்ந்தமேல் வீட்டினிற் சென்றதுங்கேட்டிருப்பீர்களே (பார்த்தனை)

உ. சாதியிலீனமுள்ளபுலையர்முவரிதிற் றனித்தனியேபுனிதராகினர், வேதியரிலதிகபாவி யொருவரிதில்மேவிப்பரகதியிலேகினர் ()

ங. வெள்ளியினலங்க ரைமணிருக்கச்செய்த வீட்டைவடகயிலை யென்பாரே - தெள்ளியசெம் பொன்னினாற் செய்தவிடத்தைத் தென்கயிலையென்பாரே (பார்த்தனை) எ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆரபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஒருக்கால் சிவசிதம்பரமென்று நீசொன்னாலிருக்காதாழ்வினையே.

அநுபல்லவி.

சுருக்காறுருக்கிதுதெரியும் பொதுவிலொரு
காலைத்தூக்கிநின்ற கோலத்தைமனதில்வைத் (தொரு

சரணங்கள்.

க சூழ்வினையுடையபஞ் சாக்கினியிடைநின்று சொரூபங்கரிவானேன், மனை - வாழ்க்கைவெறுத்துக்கனிகாயுஞ்சருகுந்தின்று மாதவம்புரிவானேன், பல - வேள்விகள்செய்தங்க ஹோமகுண்டத்தி னெய்யை வீணிலேசொரிவானேன், காதும் - கேள்வியில்லாத முழுமோழிகளாய்த்தலைபிர் கிளைத்திட்டசடைதனை வளைத்திட்டுத்திரிவானேன் (ஒருக்)

உ. வேதமந்திரஞ்சொல்லிவாயிரத் தெண்டன்புவிமீதினில் விழுவானேன், இரு - பாதமுஞ்சிவ திடத்தலங்கடோறுந்திரிந்து பல தெய்வந்தொழுவானேன், கொல்லன் - ஊதம்துருத்திபோலே

வாயுவைக்கும்பித்துடல் யோகத்திலெழுவானேன், ஐந்து-பூதங்களுக்கலங்கவங்கபிரத்க்ஷணமாய்ப்புரண்டுபுரண்டுமெதிருண்டெழுந்தழுவானேன். (ஒருக்)

௩. உருக்கியுடலைமெத்த வருத்தியுறக்கத்தையு மூனையுந்துறப்பானேன், சிலை-பரைக்கில்லா நிருவாணியாகிலோகவாழ்க்கை யனைத்தையுமறப்பானேன், வரு - நரைக்குந்திரைக்குங்கற்பமருந்திச்சித்தர்களாகிறாடெக்குப்பறப்பானேன், சபைத் - திரைக்குள்ளேமறைவாகியிருக்கும் ரகசியத்தின் திறந்தெரியாமல்வினை யிறந்திறனம்பிறப்பானேன். (ஒருக்)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவசிதம்பரமென்று நினைப்பாயே உனக்
கபசெயம்வாராதென்று மனப்பேயே

அநுபல்லவி.

கவசமுமுனக்கிதென்றறிவாயே நல்லகனகசபையில்புலி
பதஞ்சலிமுனிவர்கள்தொழ வனவரதநடனந்தனையாளுடு (சிவ)

சரணங்கள்.

௧. கன்மவினைபோய்களையாறலாமே பொல்லா மன்மதவாதைதீர்த்துத்தேறலாமே, சென்ம சாகரக்கரையேறலாமே யெழுந்துசென்றபோதிலுஞ் சும்மாநின்றபோதிலுமொன்றைத் தின்றபோதிலும்படிக்கின்றபோதிலுநீ (சிவசித)

௨. மனிதருறவைமெய்யென்றிருக்காதே கதிர்முன் பனியானவாழ்வைச்செல்வஞ்செருக்காலே தனிவேதமந்திர மிதைச்சுருக்காதே பசிதந்தவேளையுமிடர்வந்தவேளையும் மனம்நொந்தவேளையும் பின்னெந்தவேளையும்நீ (சிவசித)

௩. ஒருமந்திரத்தையும் நீசெபிக்காதே யிந்ததிருமந்திரமன்றியொன்றும்லபிக்காதே, கருமந்தப்பிதஞ்செய்து தவிக்காதே தில்லைக் காட்டினிலையன்செய்த வாட்டினிலுறுதியை காட்டிமொன்றிலுமாட்டினில்லாதே (சிவசிதம்) ௬

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னமுமொருஸ்தலமிருக்கு மென்றெருருக்காலே
என்மலைக்கிறாய் மனதே

அநுபல்லவி.

சொன்னசொன்னஸ்தலங்களெங்குமோடிக்களைத்துச்
சோதித்தறிந்தாலிந்த ஆதிசிதம்பரம்போல் (இன்ன)

க. சருக்கரையுங்தேன்பாகுஞ் சரியாய்நிறம்பெற்றாலுஞ் சருக்கரைருசிமாவிலிருப்பதுபிரயாசம், முருக்கஞ்செம்பரத்தையும் நிறமென்றாலுமந்த முருக்கினிலுண்டோவாசம்
தரிக்கும்லச்சிரக்கல்லுந் தழிப்புமொத்திருந்தாலும் தழிப்பைத் தள்ளிலச்சிரந் தனைத்தரிப்பதுசலாசம், உரைக்கும் ஸ்தல மனந்தந் தரைக்குளிருந்திட்டாலும் உம்பர்வந்துதொழும் பொன்னம்பலமே கயிலாசம் (இன்)

உ. உப்புங்கர்ப்பூரமு மொன்றைப்போ லிருந்தாலு மூரெங்கும்பெரியதாய்க் கர்ப்பூரந்தனைச்சொல்லாரோ, இப்புவியிலெவர்க்கும் போக்கியந்தருங்காவிரிக்கேற்பது சண்ணுரோ
ஒப்பரிதாய்விளங்குந் தெய்விககங்கையாற்றுக் குவமையெடுத்துரைப்பதுவர்க்கழியாற்றுநீரோ, அப்படிபோலனேகம் ஸ்தலமிருந்தாலுமந்தவல்லவ்வினைதொலைக்குந்தில்லைப்பதிக்குநேரோ (இன்)

ந. விண்ணுலகத்திலு மீனிளமெல்லாங்கூடி வெண்மை நிறமாமொரு தண்மதிமுன்னில்லாது, தண்ணுலவியவல்லி திரளாய்ப்பூத்தாலுமொரு தாமரைக்கொவ்வாது
மண்ணுலகத்திலுள்ள தருக்களனைத்துங்கூடி மருவுலவுங் கற்பகத்தருவுக்கிணைவராது, புண்ணியஸ்தலங்கள் பலவிருந்து நடேசன்வாழும் புண்டரீகபுரம்போற் கண்டுசொல்லவேறேது (இன்) ம

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எ தருலகாம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

காலைதூக்கிநின்றுடுந்தெய்வமே என்னைக்
கைதூக்கியாள் தெய்வமே

அநுபல்லவி.

வேலைத்தூக்கும்பிள்ளை தனைப்பெற்றதெய்வமே
மின்னும்புகழ்சேர்தில்லைப் பொன்னம்பலத்திலொரு (காலை)

சரணங்கள்.

க. செங்கையின்மான்றூக்கிச் சிவந்தமழுவுந்தூக்கி அங்கத்திலொருபெண்ணைபனுதினந்தூக்கி, கங்கையைத்திங்களைக் கதித்தசடைபிற்றாக்கி இங்குமங்குமாய்த்தேடி யிருவர்கண்டறியாத (காலை)

உ. நந்திமத்தளந்தூக்க நாரதர்யாழ்தூக்கத் தொந்தமென்றயன்றாளஞ் சுருதியோதிதூக்க, சிந்தைமகிழ்ந்தவானோர் சென்னிமேற்கரந்தூக்க மூந்துமலியுடைய முயலகனைத்தூக்க (காலை)

௩. கும்பமண்டத்தைதூக்க கொடுங்கை குப்பத்தைத் தூக்கப் பைமல்பாற்சுவர்கொடுங்கைப் பாரத்தைத்தூக்க, எம்பிபாரத்தை விராட்டிதபதாமரைதூக்கச் செயபொன்னம்பலத்திலே தெற்குமுகமாயொரு (காலே) ௰௪

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னுகவராளி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

உன்முகம்பார்த்தபயமென்று லென்முகம்பார்த்தருளாமற்
றென்முகமாயிருப்பதென்ன வைம்முகத்தையாவே

அநுபல்லவி.

மின்முகமபார்த்தாடுந்தில்லை மேவுநடேசரேயருக்கன்
தன்முகம்பார்த்திடவிரும்புந் தாமரைபோல்நான்விரும்பி (உன்)

சரணங்கள்.

௧. பார்க்கோலக்தவிருந்தெனைவே யறியாதுபோலிருந்தால், பார்க்கிறவர்பாரினி யென்பரிதாபமுழுதுநீ, தீர்க்கிறதெய்வ மறுதெய்வமுனையன்றியுண்டோ, நீர்க்குமிழியாக்கைதனை நீக்குமுன்வந்தாட்கொள்ளவையென் (உன்)

௨. தூக்கியதாளிணைமுடிமேற், சுடக்கு முபலகன்போலப், பாக்கியஞ்செய்யாத கொடும்பாதகனுதலினமேல, கூக்குரல்செய்தோலமிட்டுக்கூவியுன்றன்கோயில்தனை, ஷோக்கிவலமாகவந்து நூறுதெண்டனிட்டெழுந்து (உன்)

௩. காரினிற்பூங்கமுகுதெருடுங் காவணந்தமேவுபுலி யூரினிற் காண்பவர்க்குமுத்தியுதவும்நடராயா பாரினிலிவ்வுருவெடுத்துன்பதமலர்க் காளாகாயனீரினிலப்புலிபோலே நிலைகலங்கித்தலைவணங்கி (உன்)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-திரிபுடை-தாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்குதவியிந்தகாயம் சுமந்ததினுல்வருவதேதாயம்

அநுபல்லவி.

சீதப்பிறையணி சோதிச்சடைமுடி தேவன்புலிசைமேவம் பலவன்பொற், பாதம்பணிவிடைக் காகித்தவஞ்செய்து பவத்தையொழிக்கமலவத்திலேபிறந் (ஏது)

சரணங்கள்.

௧. தருமராசன்குறிக்குங்கட்டை பிரமன்தைக்குமெய்பது பீற்றச்சட்டை, கிருமிகட் கொருகண்மருட்டை காலன் சிட்டுமேபோதினிலெட்டலொட்டை வருமேயிதைமெய்யென்போர்க்கும் பெருப

ழிமாங்கிஷமுஞ்சியும வழும்பும்கிறைசுழி அருமையினி யிடுமத
னையொழியொழி யாரும்சம்பொ ணுதுநீரிசையேற் றுமிழி (எது)

௨. விஞ்சுமூமலஞ்சேருர்வீதி பலதேடனைரவரிருக்குங்காடு, சஞ்
சிடப்பறவைக்கோர் கூடு இதைச் சதமென் றெண்ணுவ தெல்லா
ங்கேடு, மருசின்றேமலீடு வானவல்வினைகூறா, வாழ்வமனிலையெ
ஞ்றுயமாய் நித்திணக்தோரும், இருசிலைமபோதி சலக்கமதிமாதுஞ்சு
வாசமடக்கிறைற்றெடுக்கூடாதுகாறும (எது)

௩. கொடுவினை மூனைக்குங்தோல் மூட்டங் கழுகு செடும் நாய்நரிக்
கும்விருந்தூடஞ், சுடுகாட்டக்கினிக்கிடுகாட்ட மந்தச் சூக்ஷ
ம் பார்த்திடில் பொய்மயாட்டம், விடுவிடுவெடுத்திடுவதனை மு
ன்னை வினைக்குக்கிருபை மருந்தளிக்கவல்ல அன்னை படரும்மெ
ய்யன்பொன்னம்பலவ னடிதனைப்பணிந்தாற் பிறவிநோய்தணி
ந்துபோம்பின்னை (எது) ௰௩

நிந்தாஸ்துதி.

கீர்த்தனம்-இ-ட-ஆரபி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

என்னத்துணிவாய்நான் பயப்படாமல்வந்துன்
னிணையடி பணிவேன் ஐயா.

அநுபல்லவி.

பொன்னம்பலவாணனே முன்னமுன்றனைப்பாடும்
புலவனை நீவிழுக்கும் புதுமையைக்கேட்டிருந்தும் (என்ன)

சரணங்கள்.

௧. பாய்கிறமாடென்றுவாயிலில்மேவுதே பாம்பும்புலியுமிரு பக்க
முந்தாவுதே, பேயும்பூதமும்முன்னும் பின்னுமுலாவுதே பிடித்த
கைமானுண்டம்வெடித்திடக்கூவுதே (என்ன)

௨. கொழுந்துவிட்டோங்குமழற் பிழம்பாகு முன்னுறுப்பு கொடி
யதில்லைக்காடுநீகுடியிருக்கப்பொருப்பு, ஒழிந்திருக்காதெப்போ
முனதுநெஞ்சிற்கருப்பு - வுனைத்தான்பிதுவென்னபகுத கினை
த்தாற்சிறுண்டுமெழுப்பு (என்ன)

௩. ஆதிசேஷபதஞ்சலியனுப் வடிமுடிதேடுமேவானோயாதிபக்தமில்லாநின்ற
ருமறைபாடுமேலானே பாதிமதிசைச்சடை மீதினிற்சூடுமேயோனே
பாதத்தைதூக்கிப் பொன்னம்பலத்தினின்றுடுவானே (என்ன)

கீர்த்தனம் இ-ம் காம்போதி ஆதிதாளம்

பல்லவி.

வீடுமட்பலமாகிநீருமந்தாமானீர் வேளைப்பொல்லாப்பாகியோ

அநுபல்லவி.

காடுங்காணியாகியோரோஇங் கையிற்கொண்டீரே
கனகசபைநாதரேயனக பூஷணனாரே (வீடுமே)

சரணங்கள்.

க. உளக்கனிவாய்ப்பல வுயிர்களிக்கும்படிதா - னளக்கிர மைத்துன னைவந்தருகினிலிருந்து - இளக்கறியாமற் செங்கெலீ -ராழியாலற த்தை யளக்குஞ்சீமாட்டி சொர்ந்தமனையாட்டியாயிருந்து (வீடு)

உ. ஈட்டும்பற்பலநிதிக்கெல்லாந் தலைவனுகைச் சூட்டுங் குபேர நீங் காக்கிதாழனென்றிருந்தும், பூட்டகமவெளிபாச்சே - புலிபாம்பு க்குள்ளேயுன்ற - னூட்டமெலலாமடங்கி யரையுடம்பானீரையா-

ங. வெள்ளைப்பிலுக்கைப்பார்த்தால் மேல்பூச்சல்லாம லுள்ளிலும் புறம்பிலு மொன்றிலுமில்லைபே, எள்ளிலெண் ணெய்போலெ ங்கு மிருபபேனென றெருக்காலே - துள்ளிக்கூத்தாடினீரே சொர்ணசபைநாதரே (வீடு) ௫௫

கீர்த்தனை-இ-ப்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

என்னபிழைப்புன்றன்பிழைப்பையா யிதை
யெண்ணிப்பார்த்தாலார்க்கும்பழிப்பையா

அநுபல்லவி.

அன்னங்கண்டறியாமற் சொரூபமும்மாறினீர்
ஆடடையெடுத்துக்துணிந் தம்பலமேறினீர் (என்)

சரணங்கள்.

க. கூடைமண்சுமந் துண்ணப்பரிந்தீரே முனிவர் கொண்டபெண் களைத்துகிலுரிந்தீர், ஓடெடுத்திரக்துண்டு திரிந்தீரே பசியா- லொருவன் பிள்ளையைக்கழுத்தறிந்தீரே, வேடனாகிவிஜயன் வில் லாலடிபட்டீரே காடேகுடியிருப்பாய்க் கல்லாலடிபட்டீரே ()

உ. பெண்டாட்டிமுழுநீலிகானுச்சே - பெற்ற - பிள்ளைதகப்பன்சா மியாய்ப்போச்சே, படைமைத்துனன் தாதனெனுமபேச்சே யாருமு - பழிப்புக்கிடமாய்ச்சாப்பல் மேற்பூச்சே, அண்டர்க்கரி யகூத்தை யாடியுமுமக்கிங்கே - எண்டிக்கறியமூவா யிரத்தினி லொருபங்கே (என்ன)

௩. மலைவேடனைச்சிலைத்தின்றீரே - குதிரை - மாராடிமழுவேந்திநி
ன்றீரே, விலைமாதிடத்துற்றாதுசெ நீரே - வெட்கம்விட்டுச்ச
னைபாரதசொன்றீரே, தலையிற்சோமணந்தன்னைக் களவுசெய்தெ
டுத்தீரே தலையிற்பாதிசோமனைதரித்துத்தோளுடுசதீரே (௰௬)

கீர்த்தநம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

உம்மைபோலாட்டையெடுத்தம்பலத்தினிற்பா
ரொருவரைக்காணேனையா

அநுபல்லவி.

செம்மைமலர்த்திருவாழுஞ் சிதம்பரநாதரே
நின்னுமொருபிள்ளை கொன்றபழிகாரரே (உம்மைப்)

சரணங்கள்.

௧. யானைத்தோல்புலித்தோ லாடையுடைத்தாட்சி - யது - வல்லா
லெலும்பைககோர்த் தணிந்ததற்குச்சாட்சி - மானைக்கையிற்பி
டித்த வாறேயுமக்குத்தாட்சி - மழுவெடுத்தது மெய்யாச்சோக
ழுதுக்கேற்றகண்காட்சி (உம்)

௨. இடையிற்கிடந்தவாயனடியை மெள்ளத்தேடிக் - கிட்டும்போது
மச்சானென்றெட்டினீருறவாடி அடவிப்புலியும்பாம்பு மறிந்
தொருமித்துக்கூடி யாட்டுக்காலுக்கொட்டுப் போட்டிருக்கு
தேநாடி (உம்)

௩. வெற்றிவிஜயன்பன்றி விரும்பியடிபட்டீரே - வேடன்வாய்த் - த
சையெச்சில் வேணடிருசிகணடீரே - சிற்றிடைச்சியைப்பாகஞ்
சேர்த்துத்தானேகொண்டீரே - சிதம்பரேசரேயாட்டாற்றிருமே
னிதுவண்டீரே (உம்) (௰௭)

கீர்த்தநம்-இ-ர-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இன்னம்வயிரமுன்றனெஞ்சிலேயிருப்ப
தென்னகாரணத்திற்கையா

அநுபல்லவி.

தன்னைத்தனிபணிகிப் பொன்னைப்பலரேசனே
சலப்பிரளயகாலத்திற் சர்வசங்காரஞ்செய்தும் (இன்ன)

சரணங்கள்.

௧. கருப்புவில்மதன்சண்டைக கெதிர்த்தபோது - மனக் - கறுப்புத்
திரகண்ணால் வதைத்ததுவும் நெருப்புப்போலேசீறி வந்தடுங்

கொடுங்கால-னிலத்திலலறிவிழ வுதைத்ததுவும் - மருப்புக்கரிவ யிற்றைக்கிழித்துப் போர்த்ததும் பொல்லா - மருத்துவனுருயிர் சிதைத்ததுவும், பொருப்பைப் பறித்தவைசக் குமரக்கனைக்கால்ந கக்காற் பூமிக்னிலழுந்தப் புதைத்ததுவும்போதாமல் (இன்ன)

உ. சேரலர்திரிபுரம்வெந்துநீறுநீறாகச் சிரித்துமனதின்படி முடித் ததுவும், வேருடனருக்கவைபல்முறிந்து பலபலென்று விழுக் கிடக்கானத்திலடித்ததுவும், யாரையுஞ்செயம்பண்ணித் திக்கு விஜைபன்பெற்ற-வந்தகாசூரனை மடித்ததுவுங், கோரநரசிங்கத் தை வீரசிமபுள்ளாய்வந்து கொத்தியிழுத்துத்தாக்குடித்தது வுபற்றுமல் (இன்னம்)

ங. தன்னைமறந்துமக மிகுந்து மகஞ்செய் தக்கன்தலைபையரிந்து த ழலிற்றீத்ததுவும், பின்னும்தக்கனுக்கு மாதுவெனனுஞ்சங்-கி ரன்பிலனுடுங்கிடக் காலாற்றேப்த்ததுவும், அன்னத்தனைப்ப ரிவாயேறும்கரமன்றலை-யைந்திலொன்றை யறுத்துச்சாய்த்தது வுங், வன்னம்பலவாவுள்ள பொன்னம்பலவாணரே - வலியச்ச லந்தரனைமாய்த்ததுவுமல்லாமல் (இன்னம்) (மஅ)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

எங்நோமுமொருகாலைத்தூக்கி நொண்டிக்கொண் டிருக்கிறவகைபேதையா

அநுபல்லவி.

பொன்னுடர்போற்றுந்தொல்லை நன்னுடரேத்துந்தில்லைப் பொன்னம்பலவாணரே யின்னந்தானுமூன்றுமல் (எங்நே)

சரணங்கள்.

க. எக்கியநெருப்பவிக்கத்தக்கன் வீட்டிடைடந்தோ - எமனைவுதைத் தபோதெதிர்சுளுக்கேறிநொந்தோ சிக்கெனவேபிடித்துச் சந் திரனைநிலத்திற்றேய்த்தபோதினி லுறைந்தோ, விக்கிரசாமுண டியுடன்வாதுக்காடியசைந்தோ உண்டநஞ்சுடம்பெங்கு மூரி க்கால்வழிவந்தோ தக்கபுலிபாம்பிருவர்க்கும் கூத்தாடியாடச் சலித்துத்தானேபொற்பாதம் வலித்துத்தானேதேவரீர் (எங்)

உ. பொருட்பெண்ணிடத்திற்சந்து போனதினுற் றுலண்டோ- பொல்லா-முயலகன்மேல்வைத்த போதினில்கலிகண்டோ, அ ருச்சுனனுடன்கட்டிக்கீழ்மேலாய் விழுந்தபோ ததிர்ந்துசாய்பு புறண்டோ, சிரசிற்றுணிமேறித் தேகத்தில்வாதங்கொண்டோ

சேர்க்குந்தோழன்போ லுமக் கேற்கவேறுட முண்டோ॥ - எருதி ன்மேலேபெண்சாதி தனையுந்தூக்கிக்கொண்டு பாய்ந்தேரு போதிலொருகாற்றூனுமாறுய்ப்புரணமோ (என்)

௩. மலைவில்லிலடிவைத்து வளைக்க மக்களித்திட்டோவானோர்வண க்கும்போது மகுட முடிகள்பட்டோ கலமிகுகயிலைவிட்டெழுந்த ருளித்தில்லையி னடந்தவருத்தத்தைத்தொட்டோர், கலகலென் னும் பொற்சிலம்பழுந்திக் கால்வலித்திட்டோ - கடியவரக்கன் பத்துமுடிமேலுமூததிகட்டோ பலபலவிசித்தி லெவ்விதத்தோ வறியேன் பொன்னம்பல விலாசரே தில்லைத்தல நடேசரே நீர்தான் (என்) (மிக)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேவகாந்தாரி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

இதைவிடக்குதித்ததூக்கதாடினாலும்
மூவாயிரத்திலோர்பங்குமக்கே

அநுபல்லவி.

பொதுவினிலாடினல்விடுவரோநாகத்தைப் - பூண்டவரேதில்லைத் தாண்டவரேயுமக் கதிசப்பங்குக்கிடங் சானுமுப்பிடபங்கி லரைப் பங்குதனையுமோர்வரைப்பெண்ணுக்களித்திரே (இதை)

சரணங்கள்.

க. தெண்டிரைக்கங்கையைச் சிரசின்மேலேதேக்கித் - திங்களைக்க திரைச்செந்தீயை முக்கண்ணுக்கி எண்டிசைத்தலைவருந் தொ ழுதிடமான்மழு-வேந்தித் தெல்றிசைநோக்கி, விண்டலத்தோ டண்டமென்று மோசைபோக்கி மிகவுங்குமிறுவீரவிருதாங்கி ண்கிணிவீசகி - அண்டரிபமுயலின் மேலொருகாற்றூக்கி-யசை ந்தசைந்தொருகாலை உசந்துதூக்கித்தூக்கி (இதை)

உ. படர்ந்தசடைகளிருபக்கமுந் துவண்டாடப் - பாதிப்பிறைகுலு ங்கக்காதிற்குழையுமாட நடந்துகட்டியஞ்சொல்லி - நந்திமத்த ளங்கட்ட நாரதர்யாழ் ஈட தொடர்ந்துநான்முகன்தாளந் தூக்கி ப் பண்ணுடுபோடச் சமக்குஞ்சேட னுமுடிதுளக்கி தெளித் துவாட, இடக்கெரியாகெங்குமடர்ந்து பூமன்மழமூட-விந்திராதி பரும்பார்க்கவந்துகூட்டங்கூட (இதை)

௩. வெம்புலித்தோலாடைவிளங்கி யனையிற்றோண - பேலிவுயர்ந் தொருபாம்பும் புலியுமகிழ்ச்சிபூண கம்பீரமாய் வாதுக்காடுகி

ன்றபத்ர காளிமனதுநாண, பம்பைமல்லாரிதுந்துமிபாஇயாய் வேண-பல்லியமார்பரிக்கப்பலரும் வந்தடிபேண, நம்பினவரைககாக்குஞ்செம்பொன்னம்பலவா நாதரேநீர்கொண்டகாதலிகண்காண (இதை) (௨௰)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அம்பலத்தாடிமடிப்பெண்பதையும்மிடத்தி
லறிந்தேனறிந்தேன்ஐயா

அநுபல்லவி.

வம்பவிழ்கொன்றைசூடுஞ் சிதம்பரேசரேயுமது
மார்க்கத்தையெல்லாமுன்றிப் பார்க்கப்போனல்கூத்தாச்சே (அம்)

சரணங்கள்.

௧. பெண்டருடன் பிறந்தவைமத்துனனுக்கருமைப் - பிள்ளையைப்பார்த்துக்கண்ணூற்சுட்டீரேபின்னுக் கண்டோர் நகைப்பதற்குப் பெண்கொடுத்தமாமனைக் கழுத்தை யறுத்துவிட்டீரே, உபக்குவைடான குணம்தானோ வேதமெல்லாக்கற்றோன்றன் - ஒருதலைதனைக்கொய்துவிட்டீரே சண்டப்பண்டாரம்போல்வந்து குழந்தையையறுத்துண்ட பசியாளியெனறெவரும் பழிக்கத்தலைப்பட்டீரே (அம்ப)

௨. பேரிட்டெடுத்தருகில்வந்த முப்புரத்தாரைப் - புன்சிரிப்பாலே குடிகெடுத்தீரே, வயதீரெட்டும்நிறைந்தபின் - மார்க்கண்டனைத்தொடர்ந்தவேமனைச் சொற்புரட்டினூற்றடுத்தீரே. முனிவோரிடமுடன் சேருகாதர்கண்மயக்கங்கொண் - டுடைகுலைத்திடவேட வெடுத்தீரே, பன்றி வீரிட்டுவரும்போது கூரிட்டகணைதொட விஜயனுடன் வேடன் போல் வீண்சணடை தொடுத்தீரே. (அம்ப)

௩. செம்மணக்கிழவிதக்கிடும் பிட்டைடதின்று வேலைசெய்யாமல் விளையாடியிருந்தீரே, அதற் கும்மைப்பிரம்பினலே யரசனடித்தாலனைத்துயிர்க்கு மடிபடவிதித்தீரே, எங்களம்மைசிவகாமியினைபிரியாதிருந்துமழுந்தச் சிரசிலோர் பெண்மதித்தீரே, அன்பர் தமமைவந்தாணடருளுஞ் சிதம்பரேசரேநீர்தான் தாணடிமுயலகனைத்திண்டியேமிதித்தீரே (அம்பல) (௨௧)

கீர்த்தனம்-இ-ங-சுருட்டி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்கித்தனைமோடிதானுமக் கென்றன்மேலையா

அநுபல்லவி.

பாதிப்பிறையைச் சடையிற்றரித்தபரமரேதில்லைப்பதிநடேசரே. (ஏ)

சரணங்கள்.

க. ஆட்டுக்காலெடுத் தம்பலத்தினின்றீ ரதனைச்சொன்னேனோ ஒற்றை - மாட்டுக்காரரென்றுநடனுகிலும்வாய்மதஞ்சொன்னே னோ - தலை ஒட்டிலேயிரந்துண்டீரென்றந்தவுண்மையைச் சொன்னேனோ, பலைக் காட்டிலேமுப்புரத்தார்முன்னே நின்றக தையுமெச்சிலுண்டதையுஞ்சொன்னேனோ (ஏ)

உ. சாதியுந்தகப்பனு மில்லாத்தனியரென்றேனோ, பெண்ணு ற்பாதியுடம்பாகிக்கள்ளருஞ் சுமந்திட்டபறையரென்றேனோ, சா தி பேதமாய்ப்பிள்ளைக்குக்குற வர்வீட்டிற்பெண கொண்டீரெ ன்றேனோ, மறை யோதிவணக்குநடேசரேயும்மை காணெப்பா ருமில்லாத தப்பிலியென்றேனோ (ஏது)

ங. அழுந்தலேயிரம்டிபட்ட கூலியாளரென்றேனோ - தசை - க ழிந்தவெள்ளெலும் பணிந்தபயித்தியக்காரரென்றேனோ,கட்ட ப் - பழந்துணியின்றித் தோலுடுத்ததைப் பழிப்புச்சொன்னே னோ, சிறுகுழந்தையைக்கொல்ல ஆண்டியாய்வந்தகுட் டெல்லா ம் வெளியிட்டுச்சொன்னேனோ (ஏதுக்)

கீர்த்தனம் - இ-ம் - கேதாரகவுளம் - ஆதிதாளம்

பல்லவி.

பாருங்கள்வந்து-பாருங்களாட்டுது பாம்புபிடாரிணியே

அநுபல்லவி.

ஆருங்காணவேதில்லை யம்பலத்தில்வேடிக்கை
பாலேபசுமுயலோன் மேலேவைத்தவேடிக்கை (பா)

சரணங்கள்.

க. ஆரூரிற்புற்றிடமமர்ந்திருந்ததும்பேச்சு ஆபரணமாய் மெய்யில ணிந்ததும்வீண்பேச்சு, காரூரில்விடமுண்டகதையைச் சொன ஞலேச்சு கைச்சிலேக்குக்கயிறாய்கட்டியதுமென்னுச்சு (பாரு)

உ. ககனந்தரவி ... கற்ற ... ஞ்சிலன்ன கற்றுமெலலாம் வல்லசித் தனுகியு ... ன, ... இரத்திற்குத் தலைவனுகியுமென்ன - க லேயிற்க ... சேற்ற ... சிலைவைத்திருந்துமென்ன (பாருங்)

ம

௩. மைக்கண்மடந்தைதானைக் கைக்குள்மழுவைவைத்து மாயவு
ரா பச்சைதகா ச்செப்பில்மறைத்துத், தக்கதொழிலுக் கேற்
ற சொக்கிறதைக்கரித்துச் - சபைக்கேற்றகூத்தாடச் சமர்த்த
னென்பதையுற்றுப். (பாருங்கள்) உ௩

நிந்தாஸ்துதி.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னகாரியத்துக்கிந்தபேயாண்டிமேல்
இச்சைகொண்டாய்மகளே

அநுபல்லவி.

தன்னேரொருவரில்லாப் பொன்னம்பலவன்கண்ணில்
தழலைக்காட்டியெவர்க்குங் கழலைக்காட்டுவானேன் (என்)

சரணங்கள்.

௨. காடுஞ்சஞ்சாரம்விடொன்றிலாமல் - வேரே - கானேனுஸ்தி
யொருமாடேயல்லாம. ஓடியிரந்தாண்பசி நில்லாமற்பின்னு
ழண்டானைச்சிலே வேண்டாமென்றுசற்றுஞ்சொல்லாமல்; ஓ
ர்ந்துபார்த்தாலுருவருவந்தங்கெடுவானே - பேர்ந்தபிட்டைவிரு
ம்பிப் பிரம்படிபடுவானே, சார்ந்தவரை யம்பலந்தனி லேற்றி
விடுவானே-நீர்த்தபக்ஷநெற்றியிற் றிருநீற்றையிடுவானே. (எ)

௨. சமர்த்தாய்த்தொட்டான்மை தேடவறியாயோ - இந்தத் தப்பிலி
மேலாசையைவெறியாயோ, இமப்புரட்ட னென்பதுங் குறியா
யோ - மழு - வெடுக்கும்வன்னெஞ்சனென்றெண்ணித்தான்பி
ரியாயோ, ஏலாதுசொன்னேனிசமென் றெண்ணுவாயென்சொ
ல்லை - மாலைகொள்ளாதேகொண்டால்வருமேபதிகைல்லை போ
லேயாலாமலுள்ளே புட்டுக்காட்டினற்கல்லை - தோலேயல்லா
லுடுக்கத் துணையொன்றவனுக்கில்லை (என்)

௩. குதிரைமாறுடிவைத்தனடி - மெத்தக் - கொஞ்சமதியுடையபி
த்தனடி, முதுமையிளமையில்லாச் சுத்தனடி - சடைமுடிக்கு
ப்பொருளுரையுரைக்குஞ்சமர்த்தனடி — முன்னம் நகைத்து
ச்செய்தான் முப்புரத்தாரைமோசம் என்னசொல்லியு முனக்
கேனவனுடனேசம், அவனைக்கண்டறியதற்கநுதினம் பிரயாசம்
பொன்னம்பலவனையுட்புகுந்துபார்த்தாலாகாசம் (என்) (உச)

சீர்காழி

அருணாசலக்கவிராயர்பாடியது.

கீர்த்தனை-இ-ம்-சவுராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தில்லைத்தலம்போலே சொல்லப்புவிமீதில்
தெய்வஸ்தலங்களுண்டோ நாளும்

அநுபல்லவி.

சொல்லுந்தொளாயிரந் தொண்ணூற்றொன்பது தூயகலை
நிரைபாத்திரம் எங்கும்போய்வருமோர்கலைமாத்திரம் ஆக
வாயிரமாஞ்சிலக்ஷேத்திரம் (தில்லை)

சரணங்கள்.

க. பத்திமணிக்கோபுரத்தைக்கண்டாற்சிவ பத்தியிலேமனந்தூக்கும்அதை, உய்த்துவரவரச்சித்தம்பரிசுத்த முள்ளே சிவஞானந்தேக்கும் அந்தநெற்றியிற் பூதிப்பொடித்தூள்கள் பட்டாலும் நீங்காப்பிணி யெல்லாம்நீக்கும் வந்து சற்றேமிதித்தாலு மெல்லவர்க்குஞ்சிவ தன்மநினைவையுண்டாக்கும் பூர்வ கன்மவினைகளைப்போக்கும் மறு ஜென்மமெடாமலேகாக்கும் (தில்லை)

உ. நங்கைசிவகாமி சந்நிதிகாணவே நன்மையிலேவிலை நாட்டும் மஹா, லிங்கத்திருமூலநாதரைச் சேவிக்கநெஞ்சுக்கவலையை யோட்டும், ஆநந்தநடனபதனைக் கண்களாற்காணவே அற்புதந்தானே பாராட்டுஞ் சற்றுஞ்சங்கையில்லாச் சிவகங்கையின் மூழ்கியே ஸ்தானஞ் செய்வார்க்கின்பங் காட்டுஞ் சிவ ஞானந்தப்பாமலே கூட்டும் முத்தியானந்தத்திலேமுழுக்காட்டும் (தில்லை)

ந. கோடிமறையாலுஞ் சொல்லிமுடியுமோ கோடான கோடியுல்லாசம் ஐயன் ஆடியபாதம் பணியாதபேருக் கதைவிட வேறுண்டோமோசம் நாளுந் தேடியமூவருந்தேவருமவந்து தினமிடநாளுகதிக்கும் விலாசம் ஒருக்காலுமவரா தெய்யாசம் இதுவே பூலோககயிலாசம் (தில்லைத்) அ

உ

அமபாடுணை.

சிவகாமியம்மைபேரில் கீர்த்தனம்,

——()——

இ-ப்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏனிந்தப்பராக்கு-வேழைமீதிலுனக் கென்னவன்மமோவம்மா.

அநுபல்லவி.

பான்குலவியபழனந்தனிற்கயற் பாயும்புலிசையிலா யன்றிசை முக ன், வாணிந்திரன்றொழு மானந்தநடேசர்வாமமுறுஞ்சிவகாம சவுந்தரி

சரணங்கள்.

௧, துக்கசாகரத் தழுந்தியருட்கரையேறி மவன்பிறவிச்சுழலிலலேந் தலைந்துழலுந் தொழிலின்னமாறிலேன் யக்கந்தனி லெனக்குத வியுனையன்றிவேறிலேன் - ஒழியாப்; பாரப்பெருஞ்சமு சாரச்சு மைவிட்டுத்தேறிலேன் அதனாற், றிக்குவேறிலலை வருமைக் கெ யிப்போ கீர்த்திடாவிடிற் பார்த்தவர்கட்கெப்போ, மக்கண்மே ற்பெற்றதாயார்க்குபவெறுப்போ - வருக்தஞ்சொன்னாற்காதை மறைத்ததன்னைக்கொப்போ (ஏனி)

௨. சொல்லிமுடிகிற தெல்லாமனதின்விசாரமோ முடியச் சோதி க்கவென்னைஞ்சாதிப்பதும் பக்ஷபாதமோ நல்லதல்ல - வுனக்கி குவுர் நான்செய்த நேரமோ என்னை நடுவினிலழுக விடுவதுனா க்கலங்காரமோ, சொல்லச்சொல்லச், கல்லுங்கரையுமுன்னெஞ் சங்கரையயோசடியபழிவரும்படி செய்தாய் நீயே அல்லல்வி னைதொலைத்தான் வருவாயே - அடிமைப் படைத்தவர்க்காளக் கடன்றுயே (ஏனி)

௩. பிஞ்சுமதிநுதல் வஞ்சியெனும்பிராமியே தெய்வப் பிடிக்குமோ குகுறகொடிக்குபயரய்ந்த நன்மாமியே குஞ்சமென படியார் களிடத்துறைவாமியே கொன்றைத் - தாமமணிந்திடு மேமசபை யொருவரைச் செய்திடேன்றுதி அஞ்சேலஞ்சேலென் றுளவே விதியசட்டையினிச்செய்வதனைத்தும்பெண்மதி (ஏன்) உ௫

மாரிமுத்தாப்பிள்ளைபாடியகீர்த்தனம்-முற்றிற்று.

௨

சிவமயம்.

இஃது-வயித்தீசுரன்கோயில்

குமாரசாமிக்கவிராயர்பாடியது.

சொற்கட்டு அர்த்தமுள்ள கீர்த்தனம்.

இ-ம்-சௌராஷ்டிகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆடவெடுத்தபாதம் நம்மை யாளவெடுத்தபாதம்.

அநுபல்லவி.

தோடவிழ்ந்தஞ்சவாவி சூழுந்தில்லைநடராஜர்
சகமிசை முத்தயிரை வருத்தும்பஞ்சமலத்
தொந்தகமலத் தொந்தோந்
தொந்தோம் தொந்தோந் தோமென் (ஆடவெடுத்த)

சரணங்கள்

௧. பறவைநூமூர்த்திகுடம்பை அரவுரி போற்பவசாகரத்துழலு டம்பை உருதியெனும் மடமைமாற்றி விடய வழியுளஞ்செ ல்லாமலேதேற்றி கரையேற்றி மறலியைவென்ற வெற்றிக் கழ ல் சணீர் சணீரென்ன பலர்க்கைசேர்த்தும் வன்னி தகதக தகெ ணசருவசாட்சியாய் நின்று நடனந்தொழுதவர்க்கிகபர செல்வந் தருந்தருந் தருந்தரூந் தருந்தருந் தருமென் (ஆடவெடுத்த)

௨. பொய்வகைமதங்களைப் போக்கிவேடமுப்பீறும் பொருளென் னுமெய்மையையுண்டாக்கித் தெய்வத தொழிலைந்து மிலங்கத் தேவிமேலமைத்த திருவருட்பார்வை துலங்கக் கலியிலங்கத் து ய்யமலர்ச்சிலம்பு கலின் கலின்கலிலென்னச்சுரரும் முனிவரும் ஜெயஜெய ஜெயெனச் சைவவைதிகசிவ சமயம்மெய் கண்டதெ ய்வந் தாந்தாந் தாந்தாந் தாந்தாந் தாந்தாந் தாந்தாந்தாமென் ()

௩. பரிசதகோடி போற்றேன்றி ஒரு பொற்பாதபதுமம் முயல கன்மேலூன்றி இருவ ரின்னிசையாழ்பாடப் புலியும் பாம்பு மேத்திவணங்கிக் கொண்டாடச் சுருதிகூடத்திரு மலைக்கந்தனு

ந் தந்தனும் தாதாவெனச் சிந்திக்குமரன்மாலயன்தாதா வென வொரு துடியன்பிலர்க்குந்தெரிசித்தளவில்வீ டுண் டுண் டுண் டுண்டுண் டுண்டுண் டுண்டுண் டுண்டுண்டென் (றுடவெ) உசு

விந் தாஸ் து தி.

கீர்த்தனம் - இ-ம் - பாஸ்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

திருக்கூத்திற்குத்துணிந் தம்பலத்தில்வந்துமின்னந்
திரைமறைவேன்சொல்லும் ஐயரே

அநுபல்லவி.

மருக்கூவிரும்புனே சடைமீதிலொருத்தியை
வைத்துக்கொண்டசெய்தி மறைத்தால்மறைக்கலாமோ(திரு)

சரணங்கள்.

க. ஆதிக்கமனையாட்டி யாதியுடம் பானத்தை யசிவார்களுல குள் ளோர்யாரும் வாதுக்காடினகாலசந்துபோனத்தை நீர் மறைப் பதெப்படி யெண்ணிப்பாரும் போதாக்குறைக்கு மூத்தமகன் காற்சப்பாணிப்பாற் புதுமையிதின்மேலுண்டோ வயிறும்பெறு வயிறு எதுக்கென றுசொல்லலாஞ் சமாதானந் தேவரீரிருக்கு மிடம்வெளியென்றிருக்குஞ்செல்லுதேநீர் (திருக்)

உ. இஷ்டமாயன்னம் பாலிருக்கத்தலையோட்டினிலிரந்த பித்தனெ ன்றசொல்லடக்குமோ சட்டஞ் சட்ட மொருகண்ணில்லாதவ னென்றுதரணியோர் சொல்லும்வார்த்தை மடங்குமோ பிட்டு க்கொருத்தி கூலியாளாய்ச் சுமந்திதைப் பிரம்பினலடிபட்டபே ச்சொளிக்குமோ வொரு சட்டியிற்கொக்க வித்தவேடனே யின் றும் சலக்கறிநனையுண்டுஞ்சைவமுதல்வனென்றுந் (திருக்)

ங. ஹாஹாகோவணமு மோடேந்திருடனீரென் பவர்வாயை நான் மூடலாமோ, உரைசெற்ற திருக்கோவை யுரைத்த செந்தமிழ்க் கோவை யுட்கொண்டதும்மை விட்டுப் போமோ ஒருவாறிந் தாலல்லோ ரகசிய மூவாயிரவ ரறிந்திருந்து மென்றும் ரகசிய மோ, தெரிசித்தவர்க்கு முத்தி யளிக்குஞ்சிலரே திருமலைக்குக தாசன் றமிழ்க்கனுகூலரே (திருக்) உ

உ

சிதம்பரம் அமிர்தகவி

குப்பையபிள்ளைபாடியது.

கீர்த்தனம்-இராகம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

தெரிசிக்கவேண்டும் கனகசபை தெரிசிக்கவேண்டும்.

அநுபல்லவி

தெரிசித்தபொழுதங்கே தாமுத்திபெறலாகும்
பாதத்துடனேயனவரதத் தாண்டவரூபர் (தெரி)

சரணங்கள்.

க. சர்த்திரம்ஆறுநால் வேதம்மதிற்றாணுகச்சமய மிருபத்தெட்டாகமு மென்பெருப்பூதம் போற்றியபதினெண்புராணஞ் சிறதுணுததிரம்பொருந்தியகலையறுபத்துநாலும் பக்கத்தில் எற்றுங் கைமரமும் விநாடியும் ஆற்றதினாரமும் ஆணிவரிச்சும்பார்த்த வெழுபத்திராயிரமா மிருநூற்றிபத்துநாலு புவனஞ்சுற்றி வரும் கமலந்தோற்றுங் தத்துவங்தொண்ணூற்றாறும் பல்கணிவாசல் தொடரொன்பதுகும்பமடாவிருந்தின்பம் தொடுக்குஞ் சிற்றேடுராயிரத்தெட்டுவெடுக்குமேறுடுஞ்சுவாசமுந் தோயவேவிருபத்தோராயிரத்தறு நூறும்நேயமெனும் நமச்சிவாயப்படிமுன்னின்று (தெரிசிக்க)

உ. கங்கையுந்தியமுந் தரித்தசடைமுடியும் கதித்த நெற்றியிற்பிறையுதித்ததிருவெண்ணீறும், பங்கயவதனமும் புருவச் சிலைமுக்கண்ணும் பதித்தகாதிற்குண்டலமதித்தவிலைமண்டலந் தவளு முண்டவிடமும்மார்பிற்பணியுந் தொங்கு பொன்வடமுமா பரணமுஞ்செங்கையின்மழுமானு முடுக்கைடமருக முஞ்சிலந்த பீதாம்பரமுங்குவிந்தவிடையழகும் நங்கையுமைபார்வதியிடத்தினின் மனமகிழ் நாகரீகமுந்தங்கத் தேகமொருபுறமும் நாதகிண்கிணியுந் தண்டைச்சிலம்பு பாதமேலணியும் புண்ணியன்மிகநாடும் முயலகன்மே லாடும்பொருளிருவர் தேடுங்கர்த்தனையணைபுகூடுமனமேகனை (தெரிசிக்க)

ங. இரணியவன்மன்வெண் பிணிதீரவேமன மிரங்கிக்கருணைபொழிவரங்கடருபவனை ஒருமுனிமகனுக் கேயுபாமயோததி தன்னையுரிமையுடனழைத்துப் பருகவளித்தவனை யரிமகன்றனையே நெற்றிவிழியாலெரிசெய்தவனையே முத்துத்தாண்டவர் சரசமானசவிக்குத்தருபவங்கெடுத்தசோனைச் சந்ததமடியவர்வந்துவணங்கிநின்று பரவுஞ்சிவனைச் செஞ்சொலமிர்தகவிதுதிசெய் பையரவணிந் தோனை வையகம்பணந்தோனைப் பகரும்பெயருளை மூவாயிரவர்மகிழரும் பொருளைக் காலனைவிடுபாசங்களிற் படாமனேசமாக ரட்சிக்கும் மாசிலாதநடராஜமூர்த்தியைவித்தர் (தெரிசிக்க) க

உ

காஞ்சிபுரம்.

சபாபதிமுதலியார்பாடியது.

கீர்த்தனம்-யமுனாகல்யாணிஇ-ப்-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

தாண்டவஞ்செய்யும் வகைக்கேளும் எங்கள்நடேசர்
தாண்டவஞ்செய்யும் வகைகேளும

அநுபல்லவி.

வேண்டுவரம்அடியார்க் கீண்ட அருளும்எங்கள்
ஆண்டவன் அரவணிபூண்டவன்சிற்சபையில் (தாண்)

சரணங்கள்.

௧. ஆனந்தத்தாண்டவமென்றும் காளும்
உம்பர்கள்தொழுஞ்சபாதாண்டவமென்றும்
தீதில்கவுரிதாண்டவமொன் றோடும்
திரிபுரத்தையெரித்ததாண்டவமென்றும்
மோதுங்காளிதாண்டவமென்றும் காம
முனியுமுனிவர்தாண்டவமெனப்பிதான்றும்
ஏதமில்சங்காரதாண்டவமொன் றுடனுக
ஏழாமென்றுகமங்கள்தாமாமலுரைக்கும் (தாண்ட)

௨. இந்தவுலகமுதல்எல்லாம் படைக்கும்
எடுத்தவலக்கரத்திற்றமருகமென்றும்
முந்துசராசரத்தை யெல்லாம்அளிக்கும்
முளரிமலரைநிகரபயாஸ்தமென்றும்
தந்தஅவன்முதலோ ரெல்லாம்அழியச்
சங்காரஞ்செய்யும்இடக்கையமர்தீயென்றும்
எந்தஉயிர்களையும் மறைக்கும்வீசுங்கை
எடுத்தாள் முதலிதருமென்றும் படிக்கும் (தாண்)

௩. நகரம்தமருக வடிவாம் மகரம்
நல்லஅபயகரத்தின்வடிவாம்
சிகரம்அழலின் வடிவாம்வகரம்
திரோபவஞ்செய்கின்றவீசுகைவடிவாம்
யகரம்அநுக்கிரகஞ் செய்யமுனம்
எடுத்தஇடக்கையின்வலிவாருமென்றும்
தகரவித்தை தனையறிந்துதொழத்
தக்கவடிவாருளம்புக்கமருநடேசர் (தாண்ட) ௧

முற்றியது.